د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت متی زیرے

د حضرت عیسیٰ نسب‌نامه

۱ ۱ د عیسیٰ مسیح نسب‌نامه، نسل د داؤد، نسل د اِبراهیم. ۲ اِبراهیم د اِسحاق پلار وو، اِسحاق د یعقوب، یعقوب د
یهوداه او د هغهٔ د ورونړو پلار وو. ۳ او یهوداه د فارص او زارح پلار وو، د دوئ مور تامار وه. فارص نه حصرون او
حصرون نه رام پیدا شو. ۴ د رام نه عمی‌نداب پیدا شو. د عمی‌نداب نه نحشون پیدا شو او د نحشون نه سلمون، ۵ د
سلمون نه بوعز، د دهٔ مور راحب وه، د بوعز نه عوبید پیدا شو، د دهٔ مور روت وه. د عوبید نه یَسی، ۶ او د یَسی نه داؤد
بادشاه پیدا شو. داؤد د سلیمان پلار وو، د هغهٔ مور اول د اورِیاه ښځه وه، ۷ د سلیمان زوئ رحُبعام وو، د رحُبعام زوئ
ابیاه، د ابیاه زوئ آسا. ۸ د آسا زوئ یهوسفط، د یهوسفط زوئ یورام او د یورام زوئ عُزیاه، ۹ او د عُزیاه زوئ یوتام
او د یوتام زوئ احاز، د احاز زوئ حزقیاه، ۱۰ د حزقیاه زوئ منسی، د منسی زوئ امون، د امون زوئ یوسیاه، ۱۱ د
یوسیاه زوئ یکونیاه، او د هغهٔ ورونړه په هغه زمانه کښې پیدا شول چې بابل ته جلاوطن کړے شو. ۱۲ د جلاوطنۍ او بابل
ته د دوئ د بوتللو نه پس د یکونیاه نه شلتی‌اېل پیدا شو او شلتی‌اېل د زرُبابل پلار وو، ۱۳ زرُبابل د ابیهود، او ابیهود د
اِلیاقیم او اِلیاقیم د عازور پلار وو. ۱۴ او د عازور نه صدوق پیدا شو، صدوق د اخیم پلار وو، اخیم د الیهود، ۱۵ الیهود د
اِلی‌عزر، اِلی‌عزر د متان، متان د یعقوب، ۱۶ او یعقوب د یوسف پلار وو. یوسف د مریم خاوند وو چې عیسیٰ ترې پیدا شو
څوک چې مسیح بللے کیږی. ۱۷ د اِبراهیم نه تر داؤد پورې ټولې څوارلس پیړۍ دی، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنۍ پورې
څوارلس پیړۍ، او د جلاوطنۍ نه تر مسیح پورې څوارلس پیړۍ دی.

د حضرت عیسیٰ پیدایښت

۱۸ نو د عیسیٰ مسیح د پیدایښت قیصه داسې ده چې هرکله چې د هغهٔ مور مریم یوسف ته کوژدن شوه نو د وادهٔ نه
وړاندې دا پته ولګېده چې د هغې اُمیدواری د روحُ القُدس نه ده. ۱۹ یوسف د هغې چنغول یو نېک سړے وو، نو هغهٔ د هغې
د بدنامۍ نه د بچ کولو دپاره په پرده کښې د کوژدن ماتولو اراده وکړه. ۲۰ هغهٔ دا اراده کړې وه چې په دې کښې د مالِک
خُدائ یوه فرښته په خوب کښې ورته راغله او وې فرمائیل چې، ”اے د داؤد زویه یوسفه، د مریم سره د وادهٔ کولو نه مهٔ
یرېږه ځکه چې د هغې اُمیدواری د روحُ القُدس په قدرت ده. ۲۱ د هغې به زوئ وشی او تهٔ پرې عیسیٰ نوم کېږده، ولې چې
هغه به خپل اُمت د ګناهونو نه خلاصوی.“ ۲۲ دا هر څهٔ ځکه وشول چې مالِک خُدائ د پېغمبر په وسیله څهٔ فرمائیلی وُو
هغه پوره شی، ۲۳ ”ګوره، یوه پېغله به اُمیدواره شی او زوئ به یې وشی او د هغهٔ نوم به عمانوایل کېږدی، چې مطلب یې
دے، خُدائ پاک زمونږ مل دے.“ ۲۴ هرکله چې یوسف د خوبه بېدار شو نو د مالِک خُدائ د فرښتې حکم یې ومنلو او
مریم سره یې وادهٔ وکړو او کور ته یې راوسته. ۲۵ نو بیا هغه تر هغه وخته پورې د هغې سره مِلاو نهٔ شو ترڅو چې د هغې
زوئ پیدا شوے نهٔ وو. نو هغهٔ پرې عیسیٰ نوم کېښودو.

نذرانې پېش کول

۲ ۱ د هیرودیس بادشاه په ورځو کښې د یهودیه په بیت‌لحم کښې عیسیٰ پیدا شو. د هغهٔ د پیدایښت نه پس یروشلم ته د

نمرخاتهٔ طرف نه د ستورو عِلم لرونکی راغلل ۲ او وئیل یې چې، ”هغه د یهودیانو بادشاه کېدونکے ماشوم چې پیدا شوے
دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د نمرخاتهٔ نه د هغهٔ ستورے په راختو لیدلے دے او د هغهٔ عبادت کولو له راغلی یُو.“ ۳
هیرودیس بادشاه او د یروشلم ټول خلق په دې اورېدو سره پرېشانه شول. ۴ هغهٔ د یهودیانو ټول مشران اِمامان او د
شرعې عالمان راوبلل او د هغوئ نه یې دا تپوس وکړو چې، ”مسیح به چرته پیدا کیږی؟“ ۵ هغوئ ووئیل چې، ”د یهودیه
په بیت‌لحم کښې.“ او هغوئ د هغې پېشگوئی حواله ورکړه چې په کښې د نبی په وسیله لیکلے شوی دی چې، ۶ ”اے د
یهوداه د زمکې بیت‌لحم ښارېې. تهٔ د یهوداه په لویو ښارونو کښې هیڅکله هم ورکوټې نهٔ یې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار
راوځی چې زما د خلقو بنی اِسرائیلو شپون به وی.“ ۷ هیرودیس بیا د ستورو عِلم لرونکی په پړده کښې راوبلل او د
ستوری د راختو وخت یې ترې معلوم کړو. ۸ هغهٔ بیا دوئ بیت‌لحم ته ولېږل او ورته یې ووئیل چې، ”لاړ شئ او د هغه
ماشوم په حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې یې بیاموئ نو ما خبر کړئ چې زهٔ هم ورشم او ورته سجده وکړم.“ ۹ د
بادشاه په حُکم هغوئ روان شول او هغه ستورے چې دوئ په راختو لیدلے وو د دوئ په وړاندې روان وو او آخر په هغه
ځائ ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. ۱۰ هغوئ د ستوری په لیدو ډېر زیات خوشحاله شول. ۱۱ کور ته په ننوتو یې
ماشوم د خپلې مور مریم په غېږ کښې ولیدو او ورته په سجده پرېوتل. پس له هغې یې خپلې تیلی پرانستلې او هغهٔ ته یې
نذرانې پېش کړې چې په کښې سرهٔ زر، او د خوشبوئی دپاره لوبان او د مُر چیړ وو. ۱۲ خُدائ پاک هغوئ ته په خوب
کښې دا خبردارے ورکړو چې هیرودیس بادشاه له واپس مهٔ ځئ، نو هغوئ بیا په بله لار خپل مُلک ته واپس شول.

مِصر ته هِجرت کول

۱۳ کله چې هغوئ رُخصت شول نو یوسف ته د مالِک خُدائ یوه فرښته په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې،
”پاخه، ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او مِصر ته هِجرت وکړه، او تر هغې هلته ایسار شه چې زهٔ درته ووایم، ځکه چې
هیرودیس د دې ماشوم په تلاش کښې دے چې قتل یې کړی.“ ۱۴ نو یوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه یې ماشوم او
د هغهٔ مور مِصر ته بوتلل، ۱۵ او هلته د هیرودیس تر مرگه پورې ایسار وو. دا د مالِک خُدائ هغه وینا پوره کول وُو چې
هغهٔ د نبی په وسیله فرمائیلی وُو چې، ”ما خپل زوئ د مِصر نه راوبللو.“

د ماشومانو قتل

۱۶ هر کله چې هیرودیس د ستورو عِلم لرونکو په دوکه پوهه شو نو سخت په قهر شو او حُکم یې وکړو چې د بیت‌لحم او د
خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عُمر یې دوه کاله یا د دې نه کم وی، قتل یې کړئ. نو د ستورو د عِلم لرونکو د معلوماتو
په مطابق هغهٔ دا د وخت اندازه لگولې وه. ۱۷ دغه رنگ هغه پېشگوئي چې د یرمیاه پېغمبر په وسیله شوې وه پوره شوه
چې، ۱۸ ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلے شو، د لوئ ماتم او ژړا آواز. راحیل په خپلو بچو ژړا کوی، هیڅ قسم تسلی
نهٔ قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان مړهٔ شوی دی.“

د مِصر نه واپسی

۱۹ نو د هیرودیس د مرگ نه وروستو، د مالِک خُدائ فرښته په مِصر کښې یوسف له په خوب کښې راغله او ورته یې
وفرمائیل چې، ۲۰ ”پاخه. ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او د دوئ سره د بنی اِسرائیلو مُلک ته لاړ شه، ځکه چې د چا
نه چې د دې ماشوم سر ته خطره وه هغه مړ شوے دے.“ ۲۱ نو هغه پاخېدو، ماشوم او مور یې د ځان سره روان کړل او

د بنی اِسرائیلو مُلک ته راغلل. (۲۲) خو کله چې یوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هیرودیس په ځائ ارخلاوس د یهودیه
بادشاه شوے دے، نو هلته د تللو نه وویرېدو. نو کله چې بیا په خوب کښې ورته دا خبردارے ورکړے شو نو هغه د ګلیل
علاقې ته لاړو، (۲۳) هلته هغه په ناصرت نومې ښار کښې دېره شو. دا د نبیانو په وسیله د وئیلے شوې هغه پېشګوئې تر سره
کول وُو چې، "هغهٔ ته به ناصری وئیلے شی."

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی وعظ کول

۳ (۱) په دغه ورځو کښې بپتسمه ورکوونکے یحییٰ راغے چې د یهودیه په بیابان کښې یې دا بیان کولو چې، (۲) "توبه
ګار شئ ځکه چې د آسمان بادشاهی نزدې راغلې ده." (۳) دا هغه څوک دے چې د یشعیاه نبی په وسیله یې ذکر شوے
دے، یعنې، "په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغهٔ لارې نېغې کړئ." (۴) د
یحییٰ جامې د اوښ د وړی وې او د څرمنې پټئ یې د ملا نه تړلې وه او مُلخان او ځنګلی شات یې خوراک وو. (۵) د
یروشلم، یهودیه، او د اُردن د ګیرچاپیره وطن ټول خلق هغهٔ ته راټول شوی وُو. (۶) هغهٔ هغوئ ته د خپلو ګناهونو په اقرار
کولو سره د اُردن د سیند په اوبو بپتسمه ورکړه. (۷) خو کله چې یحییٰ ولیدل چې ډېر فریسیان او صدوقیان د بپتسمې
دپاره راځی نو ورته یې وفرمائیل، "اے د مارانو بچو، تاسو ته چا دا خبردارے درکړو چې د راتلونکی غضب نه وتښتئ؟ (۸)
او داسې کارونه وکړئ چې ورنه ستاسو د توبې ایستلو پته ولګی. (۹) تاسو ځان سره داسې سوچ مهٔ کوئ چې ګنې تاسو د
اِبراهیم اولاد یئ، ځکه چې زهٔ درته دا وایم چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه هم د اِبراهیم دپاره اولاد پېدا کولے شی. (۱۰) اوس
هم د ونو جړو ته تبر نیولے شوے دے او هره هغه ونه چې ښهٔ مېوه نهٔ نیسی هغه به پرې کړے شی او د اور لمبو ته به
واچولے شی. (۱۱) زهٔ تاسو له د توبې دپاره په اوبو بپتسمه درکوم خو څوک چې به زما نه وروستو راځی هغه زما نه ډېر
زورَور دے. زهٔ د هغهٔ د څپلو پورته کولو جوګه هم نهٔ یم. هغه به تاسو له په روحُ القُدس او په اور بپتسمه درکوی. (۱۲)
ښاخی د هغهٔ په لاس کښې ده. هغه به خپل درمند په ښهٔ شان پاکوی او غنم به په خپله خمبه کښې جمع کوی، خو بوس به
په هغه اور کښې سوزوی چې هیڅکله نهٔ مری."

د حضرت عیسیٰ بپتسمه

(۱۳) بیا عیسیٰ د ګلیل نه د اُردن د سیند خوا ته راغلو چې د یحییٰ نه بپتسمه واخلی. (۱۴) خو یحییٰ هغه منع کړو او ورته یې
وفرمائیل چې، "ما ته په کار دی چې زهٔ ستا نه بپتسمه واخلم او تهٔ ما له راغلې؟" (۱۵) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "په دې
وخت هم داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه شان د خُدائ پاک صداقت پوره کول مناسب دی." او بیا یحییٰ دا
ومنله. (۱۶) د بپتسمې نه پس عیسیٰ د اوبو نه سمدستی راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولاو شو او د خُدائ پاک
روح یې ولیدو چې د کونترې په شکل په هغهٔ راکوزېدو. (۱۷) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، "دا زما خوږ زوئ دے چې
زهٔ ترې راضی یم."

د حضرت عیسیٰ آزمېښت

۴ (۱) روحُ القُدس هغه وخت عیسیٰ بیابان ته بوتلو چې د اِبلیس په لمسون کښې وآزمائیلے شی. (۲) هغهٔ څلوېښت
ورځې او څلوېښت شپې روژه ونیوله او په آخر کښې هغه نار نهور شو. (۳) بیا اِبلیس ورغلو او ورته یې ووئیل، "کهٔ تهٔ د

خُدائ پاک زوئ یې نو دې کاڼو ته ووایه چې روټۍ شی.“ ④ عیسیٰ جواب ورکړو، ”صحیفې وائی چې، بنی آدم تش په روټۍ نهٔ پائی خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د خُدائ پاک د خولې نه راوځی.“ ⑤ بیا اِبلیس هغه مقدس ښار ته بوتلو او د خُدائ د کور په مناره یې ودرولو ⑥ او ورته یې ووئیل چې، ”کهٔ تهٔ د خُدائ پاک زوئ یې نو خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حُکم ورکړی، او هغوئ به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړی هسې نه چې په کاڼی تیندک وخوری.“ ⑦ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”صحیفې دا هم وائی چې، تاسو په خپل مالِک خُدائ پاک آزمېښت مهٔ کوئ.“ ⑧ بیا اِبلیس هغه د یو ډېر اوچت غرهٔ څوکې ته وخېژولو او د دُنیا ټولې بادشاهۍ او د هغې شان او شوکت یې ورښکاره کړل ⑨ او ورته یې ووئیل چې، ”دا هر څهٔ به تا له درکړم خو کهٔ تهٔ راته صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ ⑩ خو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ورک شه اِبلیسه. صحیفې وائی چې، تهٔ تش مالِک خُدائ پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغهٔ عبادت کوه.“ ⑪ نو اِبلیس هغه پرېښودو او فرښتې راغلې او د هغهٔ په خِدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ په ګلیل کښې خِدمت شروع کول

⑫ هرکله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ ګرفتار شوے دے نو هغه ګلیل ته واپس راغلو. ⑬ ناصرت یې پرېښودو او په کفرنحُوم ښارې کښې ډېره شو چې د دریاب په غاړه دے چې د زبولون او نفتالی په سرحد کښې دے. ⑭ دا د یشعیاه نبی خبرې پوره کول وُو یعنې، ⑮ ”د زبولون او د نفتالی علاقه، د دریاب طرف ته د اُردن نه په خوا کښې، د غېریهودیانو ګلیل، ⑯ کوم خلق چې په تیارهٔ کښې ناست وُو، هغوئ یوه لویه رڼا ولیدله، او څوک چې په زمکه د مرګ په سوری کښې ناست وُو، پرې رڼا وځلېده.“ ⑰ د هغې ورځې نه عیسیٰ دا بیان شروع کړو چې، ”توبه ګار شئ ځکه چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مینځ ته راغلې ده.“

څلورو ماهیګرو ته د حضرت عیسیٰ دعوت

⑱ عیسیٰ د ګلیل دریاب په غاړه ګرځېدو چې دوه وروڼه یې ولیدل، یو شمعون چې د پطروس په نوم یادېږی او د هغهٔ ورور اندریاس. هغوئ په دریاب کښې جال اچولو ځکه چې هغوئ ماهیګر وُو. ⑲ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ما پسې راځئ او زهٔ به تاسو آدمګیر جوړ کړم.“ ⑳ هغوئ سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول. ㉑ کله چې عیسیٰ د دې ځائ نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه یې ولیدل، یعقوب د زبدی زوئ او د هغهٔ ورور یوحنا چې په کشتۍ کښې یې د خپل پلار زبدی سره جالونه مرمت کول. ㉒ هغوئ یې راوبلل. هغوئ سمدستی کشتۍ او خپل پلار پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول.

د حضرت عیسیٰ تعلیم، بیان او بیمارانو ته شفا ورکول

㉓ عیسیٰ په ټول ګلیل کښې ګرځېدو، د یهودیانو په عبادتخانو کښې یې تعلیم ورکولو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ د زیری بیان یې کولو او د خلقو هر رنځ او بیماری یې روغوله. ㉔ د هغهٔ آوازه په ټول شام کښې خوره شوه او د هر رنځ بیماران چې په عذاب آخته وُو، یعنې هغوئ چې پیریانو نیولی وُو، میرګو نیولی او شل یې ورله راوستل نو هغهٔ روغ کړل. ㉕ ډېر خلق ورپسې روان شول چې د ګلیل، د دِکپولس، د یروشلم، د یهودیه او د اُردن د پورې غاړې اوسېدونکی وُو.

په غر دپاسه د حضرت عيسىٰ بيان

۵ ۱ کله چې عيسىٰ ګڼ خلق وليدل نو غرۀ ته وختلو او هلته کښېناستو. او کله چې د هغۀ مريدان ورته راټول شول، ۲
نو هغۀ ورته داسې تعليم شروع کړو، ۳ ”بختور دى هغوئ چې د روح غريبان دى ځکه چې د آسمان بادشاهى د هغوئ ده.
۴ بختور دى هغوئ چې غمژن دى، هغوئ به تسلى ومومى. ۵ بختور دى هغوئ چې حليمان دى ځکه چې دوئ به د
زمکې وارثان شى. ۶ بختور دى هغوئ چې د صداقت اوږدى تږى دى، دوئ به ماړۀ کړے شى. ۷ بختور دى هغوئ چې
رحم کوى، په هغوئ به رحم وکړے شى. ۸ بختور دى هغوئ چې زړونه يې پاک دى، هغوئ به د خُدائ پاک ديدن وکړى.
۹ بختور دى د امن راوستونکى، خُدائ پاک به هغوئ ته خپل زامن ووائى. ۱۰ بختور دى هغوئ چې د خُدائ پاک د
رضا پوره کولو دپاره زورَولے کيږى، د آسمان بادشاهى د هغوئ ده. ۱۱ تاسو بختور يئ کله چې خلق درته سپکې سپورې
وائى، او زوروى مو او زما له وجې خلق ستاسو په حقله هر قِسم دروغژنې بدې خبرې کوى. ۱۲ دا هر څۀ تاسو په
خوشحالۍ او روڼ تندى وزغمئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے، ځکه چې ستاسو نه وړاندې هم دغه
رنګ دوئ نبيان وزورول. ۱۳ تاسو د دُنيا دپاره مالګه يئ. کۀ مالګه بېخونده شى، نو بيا به څنګه مالګينه شى؟ دا بيا د هيڅ
څيز دپاره په کار نۀ راځى او بهر وغورزولے شى او د پښو لاندې کولو جوګه شى. ۱۴ تاسو د ټولې دُنيا دپاره رڼا يئ. کوم
ښار چې په غرۀ آباد وى هغه پټېدے نۀ شى. ۱۵ چې ډيوه بله شى نو څوک پرې لوښے نۀ ږدى، بلکې د ډيوټ دپاسه
کېښودلے شى چرته چې د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوى. ۱۶ او تاسو هم دغه رنګ د خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې
دپاره چې هرکله هغوئ ستاسو ښۀ کارونه ووينى نو هغوئ به ستاسو د آسمانى پلار، لوئى بيان کړى. ۱۷ دا خيال مۀ کوئ
چې ګنې زۀ د دې دپاره راغلے يم چې شريعت او د نبيانو کتابونه منسوخ کړم. زۀ د هغوئ منسوخ کولو له نۀ يم راغلے
بلکې پوره کولو له راغلے يم. ۱۸ زۀ تاسو ته رښتيا وايم، ترڅو پورې چې آسمان او زمکه ختم شوى نۀ وى نو د شريعت
يو حرف يا د حرف نه يو زبر قدرې به ختم نۀ شى، ترڅو چې دا هر څۀ سر ته رسېدلى نۀ وى. ۱۹ نو کۀ څوک ورنه د
شريعت يوه ذره شان هم مات کړى او نورو خلقو ته د داسې کولو تعليم ورکړى نو د آسمان په بادشاهۍ کښې به د دوئ
ځائ د ټولو نه لاندې وى. خو هغه څوک چې په شريعت عمل وکړى او نورو ته يې تعليم هم ورکوى، هغه به د آسمان په
بادشاهۍ کښې لوئى بياموى. ۲۰ زۀ تاسو ته دا وايم، ترڅو چې تاسو په صداقت کولو کښې د فريسيانو او د شرعې د
عالمانو نه زيات نۀ يئ نو تاسو بيا هيڅکله هم د آسمان په بادشاهۍ کښې داخلېدے نۀ شئ. ۲۱ تاسو اورېدلى دى چې
زمونږ پلار نيکۀ ته وئيلے شوى وُو چې، قتل مۀ کوئ. هغه څوک چې قتل وکړى هغۀ ته به ضرور په عدالت کښې سزا
ورکولے شى. ۲۲ خو زۀ تاسو ته دا وايم چې هر څوک چې يو ورور ته غصه هم وکړى، هغۀ ته به په عدالت کښې ضرور
سزا ورکړے شى. او کۀ هغه ورته کم عقل ووائى نو هغه به ضرور عدالت ته جواب ورکوى، او کۀ چرې ورته ليونے ووائى
نو هغۀ ته به د دوزخ د اور خطره وى. ۲۳ کۀ چرې تاسو د قربانۍ ځائ ته کوم څيز راوړئ او په دې وخت کښې درته
راياد شى چې ستا ورور په څۀ خبره درنه خفه دے، ۲۴ نو خپله قربانى په هغه ځائ پرېږده. لاړ شه، اول خپل ورور رضا
کړه او بيا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. ۲۵ کۀ د چا سره ستا مقدمه وى نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې
ورسره عدالت ته په لاره روان يې. هسې نه چې هغه دې قاضى ته پېش کړى او قاضى سپاهى ته، او تۀ قيد شې. ۲۶ زۀ
تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر هغې آزاد نۀ شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پيسه پيسه ادا کړې نۀ وى. ۲۷ تاسو اورېدلى
وُو چې هغوئ ته وئيلے شوى وُو چې، زنا مۀ کوئ. ۲۸ خو زۀ تاسو ته دا وايم چې کۀ يو سړے يوې ښځې ته په بد نيت
سره وګورى نو هغۀ په خپل زړۀ کښې د هغې سره زنا کړې ده. ۲۹ کۀ چرې ستا ښى سترګه تا ګناه ته ولمسوى نو وې
باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا ښۀ وى چې د خپل وجود يو اندام بائيلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته وغورزولے
شى. ۳۰ او کۀ چرې ستا ښے لاس د ګناه سبب شى نو پرې يې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره ده چې د خپل

وجود يو اندام بائيلې، نۀ دا چې ستا ټول وجود دوزخ ته لاړ شى.

د طلاق په حقله تعليم

(۳۱) هغوئ ته وئيلے شوى وُو، کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړى نو ضرور دې هغې له طلاق نامه ورکړى. (۳۲) خو زۀ
درته دا وايم چې کوم سړے چې د زناکارۍ د جرم نه په بله څۀ وجه خپله ښځه طلاقه کړى نو په هغې باندې زنا کوى، او
هر څوک چې طلاقې شوې ښځې سره وادۀ وکړى هغه زنا کوى. (۳۳) بيا به تاسو دا اورېدلى وى چې زمونږ پلار نيکۀ ته
وئيلے شوى وُو چې، خپل قسم مۀ ماتوئ خو خپل قسم د مالِک خُدائ دپاره ضرور پوره کوئ. (۳۴) خو زۀ تاسو ته دا وايم
چې هيڅکله هم قسم مۀ خورئ، نۀ په آسمان، ځکه چې دا د خُدائ پاک تخت دے، (۳۵) او نۀ په زمکه ځکه چې دا د هغۀ د
پښو چوکۍ ده، او نۀ په يروشلم ځکه چې دا د لوئ بادشاه ښار دے، (۳۶) او نۀ په خپل سر ځکه چې تۀ د دې يو وېښتۀ هم
په خپله مرضۍ نۀ سپينولے او نۀ تورولے شې. (۳۷) تاسو يواځې د "آو" په ځائ "آو،" او د "نه" په ځائ "نه" جواب
ورکوئ. د دې نه زيات چې دے هغه د اِبليس کار دے.

د بدل په حقله تعليم

(۳۸) تاسو خبر يئ چې دا وئيلے شوى وُو چې، د سترګې په بدل کښې سترګه او د غاښ په بدل کښې غاښ. (۳۹) خو زۀ
تاسو ته دا وايم چې د هغه سړى خلاف مۀ ودرېږئ څوک چې درسره بد کوى. کۀ څوک درله په ښى مخ څپېړه درکړى نو
ګس مخ هم ورواړوه. (۴۰) کۀ چرې يو سړے ستا په قميص دعویٰ وکړى نو تۀ خپل کوټ هم ورله ورکړه. (۴۱) کۀ چرې يو
اختيار لرونکے تا يو ميل په بيګار بوځى نو تۀ ورسره دوه ميله لاړ شه. (۴۲) چې څوک درنه څۀ وغواړى هغه ورکړه او د
داسې سړى نه مخ مۀ اړوه څوک چې درنه قرض غواړى.

د دشمن سره مينه کول

(۴۳) تاسو خبر يئ چې وئيلے شوى وُو چې، د خپل ګاونډى سره مينه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. (۴۴) خو زۀ درته دا
وايم چې د خپلو دشمنانو سره مينه کوئ، او څوک چې تاسو زوروى د هغوئ دپاره دُعا کوئ، (۴۵) چې په دې تاسو د خپل
آسمانى پلار زامن شئ، څوک چې په بدو او په ښو يو شان نمر راخېژوى او په نېکو او بدو خلقو يو شان باران وروَى. (۴۶)
کۀ تاسو صرف د هغوئ سره مينه کوئ څوک چې تاسو سره مينه کوى نو بيا تاسو د کوم اجر اُميدوار يئ؟ ولې
محصولچيان دغه شان نۀ کوى څۀ؟ (۴۷) کۀ چرې تاسو يواځې په خپلو ورونړو سلام اچوئ نو دا کومه نا آشنا خبره ده؟
دغه څۀ خو بې‌دينه هم کوى. (۴۸) تاسو کامِل شئ لکه څنګه چې ستاسو آسمانى پلار کامِل دے."

د خيرات په حقله تعليم

۶ (۱) "خبردار چې د خپلې پرهيزګارۍ ښودنه د خلقو په مخکښې ونۀ کړئ. کۀ تاسو داسې وکړئ نو د آسمانى پلار سره
ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. (۲) هرکله چې تاسو څۀ خيرات کوئ نو په بيګل يې مۀ ډنډوره کوئ، لکه څنګه چې يې
رياکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوى چې خلق يې صِفت وکړى. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هغوئ ته اجر پوره مِلاو
شوے دے. (۳) خو تاسو چې کله هم خيرات کوئ نو په داسې يې کوئ چې ګس لاس مو په دې خبر نۀ شى چې ستاسو

ښے لاس څۀ کوی. ۴ ستاسو خېرات دې ضرور په پړده کښې وی نو ستاسو آسمانی پلار چې دا هر څۀ وینی چې تاسو یې په پړده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړی.

د دُعا په حقله تعلیم

۵ بیا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د ریاکارانو په شان مۀ جوړېږئ. هغوئ دا ډېر خوښوی چې په عبادتخانو او چوکونو کښې د دُعا دپاره ودرېږی چې هر څوک یې ووینی. زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شو.
۶ خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شئ، څوک چې د پړدې په دغه ځائ کښې موجود دے. او ستاسو آسمانی پلار څوک چې پټ رازونه وینی، هغه به بدل درکړی. ۷ او کله چې تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بېدینه قومونو په شان د بېمطلبه خبرو تکرار مۀ کوئ، د چا چې دا خیال وی چې د ډېرو وئیلو په وجه به د هغوئ واورېدے شی. ۸ د هغوئ پېښې مۀ کوئ، ستاسو آسمانی پلار ستاسو د غوښتو نه وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دے. ۹ نو داسې دُعا کوئ، اے په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک وی. ۱۰ ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه هم پوره شی څنګه چې په آسمان کښې پوره کېږی. ۱۱ مونږ له خپل روزمره رزق راکړه، ۱۲ او زمونږ ګناهونه معاف کړه، لکه څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کړُو. ۱۳ او مونږ په آزمېښت کښې مۀ اچوه، خو مونږ د بدئ نه بچ کړه. ۱۴ ځکه کۀ تاسو د نورو نافرمانی معاف کړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی.
۱۵ خو کۀ تاسو نور نۀ معاف کوئ نو ستاسو آسمانی پلار به هم ستاسو نافرمانی معاف نۀ کړی.

د روژې په حقله تعلیم

۱۶ هر کله چې تاسو روژه نیسئ نو د ریاکارانو په شان ځانونه خفه مۀ ښکاره کوئ. هغوئ خپل مخونه ځکه ورانوی چې خلق ووائی چې ګنې د دوئ روژه ده. زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شوے دے. ۱۷ خو هر کله چې روژه نیسئ نو خپل سر غوړوئ او مخ وینځئ، ۱۸ د دې دپاره چې څوک دا ونۀ وائی چې ګنې ستا روژه ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چې په پړده کښې دے. او ستا آسمانی پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا اجر درکړی.

د آسمان خزانې

۱۹ په زمکه ځان له خزانې مۀ جمع کوئ چرته چې هغه وینۀ وهی او زنګ کېږی او غلۀ ورپسې کنډر کوی او پټوی یې.
۲۰ خو خپل ځان له خزانې په آسمان کښې جمع کوئ چرته چې نۀ وینۀ شته او نۀ زنګ چې دا خرابې کړی، چرته چې نۀ غل کنډر کوی او نۀ یې پټوی. ۲۱ ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړۀ هم وی.

د وجود رڼا

۲۲ سترګې د بدن دپاره ډیوې دی. کۀ ستا سترګې روغې وی نو ستا ټول بدن به رڼا وی. ۲۳ خو کۀ سترګې دې خرابې وی نو ستا ټول بدن به په توره تیارۀ کښې وی. او کۀ چرې کومه رڼا چې په تا کښې ده، کۀ هغه هم تیارۀ ده نو بیا دا څومره لوئ تورتم دے.

د خُدائ پاک مال

۲۴ یو غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نۀ شی کولے. ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به
هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او د مال دولت دواړو یو ځائ خِدمت نۀ شئ کولے. ۲۵
ځکه زۀ تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنه مۀ کوئ چې څۀ به وخورو، څۀ به وڅښو، او یا څۀ به اغوندو.
ولې ژوندون د روټۍ، او بدن د جامو نه ډېر غوره نۀ دے څۀ؟ ۲۶ د هوا مارغانو ته وګورئ، دوئ نۀ خو کَرى او نۀ رېبى او
نۀ يې خمبو کښې جمع کوی خو بيا هم ستاسو آسمانی پلار هغوئ له رزق ورکوی. نو بيا تاسو هغۀ ته د هغوئ نه ډېر اهم نۀ
يئ څۀ؟ ۲۷ په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړى؟ ۲۸ د جامو
اندېښنې بيا د څۀ دپاره؟ په پټو کښې ځنګلی ګلونو ته خو لږ خيال وکړئ، چې هغه څنګه راټوکيږى، نۀ خو هغوئ خوارى
کوی او نۀ ځان دپاره جامې جوړوی. ۲۹ خو زۀ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د
دې ګلونو په شان ښائسته جامې اچولې نۀ وې. ۳۰ خو کۀ چرې خُدائ پاک د پټو واښو له داسې جامې ورکوی، کوم چې
نن شته او سبا به په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بيا تاسو ته ښکلې جامې در نۀ کړى څۀ؟ اے د کم ايمان
خاوندانو. ۳۱ نو دا اندېښنه مۀ کوئ چې څۀ به وخورو، څۀ به وڅښو يا څۀ به واغوندو. ۳۲ په دې ټولو څيزونو پسې
بې‌دينه زغلی، خو ستاسو آسمانی پلار ستاسو د حاجتونو نه ښۀ خبر دے. ۳۳ تاسو د هر څۀ نه اول د خُدائ پاک د
بادشاهۍ او د هغۀ د رښتينوالى لټون کوئ، نو بيا به هغه دا ټول څيزونه هم تاسو ته درکړى. ۳۴ ځکه د سبا غم مۀ کوئ،
سبا به خپل غم په خپله کوی. د نن دپاره نننے غم کافی دے.“

په نورو خلقو اِلزام لګول

7 ۱ ”په نورو اِلزام مۀ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونۀ لګولے شی. ۲ ځکه چې څنګه تاسو په نورو اِلزامونه لګوئ
دغه شان به په تاسو هم اِلزامونه ولګولے شی، نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنګ به ستاسو ناپ تول کولے
شی. ۳ تاسو د خپل ورور د سترګې خسنې ته ولې ګوته نيسئ خو په خپله سترګه کښې درته تير نۀ ښکارى؟ ۴ او تۀ
څنګه خپل ورور ته دا وئيلے شې چې، راشه چې ستا د سترګې نه دا خسنے وباسم، خو حال دا چې په خپله سترګه کښې
درته تير نۀ ښکارى؟ ۵ اے رياکاره، اول د خپلې سترګې نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترګې وغړيږى چې د خپل ورور د
سترګې نه خسنے وباسې. ۶ پاک څيزونه سپو له مۀ ورکوئ، خپلې ملغلرې خنزيرانو ته مۀ غورزوئ. هغوئ به يې د پښو
لاندې کړى او په تاسو به راوګرځى او ريچې ريچې به مو کړى.

غوښتل، لټول او ټکول

۷ وغواړئ نو تاسو له به درکړے شی، ولټوئ نو تاسو به يې ومومئ، ور وټکوئ نو درته به کولاو کړے شی. ۸ ځکه هر
څوک چې يې غواړى، هغۀ ته ملاويږى، او څوک يې چې لټون کوی، هغه يې مومی، او څوک چې ور ټکوی، هغۀ ته
کولاويږى. ۹ په تاسو کښې داسې څوک شته چې زوئ ترې روټۍ وغواړى او هغه به ورله کاڼے ورکړى؟ ۱۰ او يا دا
چې ورنه کب وغواړى نو مار به ورکړى؟ ۱۱ نو کۀ بيا تاسو چې دومره ګناهګاران يئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښۀ
څيزونه ورکړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به څومره ښۀ څيزونه هغه چا له ورکړى چې څوک يې ترېنه غواړى. ۱۲ د نورو
سره تل داسې سلوک کوئ لکه څنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره خوښوئ، دا د شريعت او د ټولو نبيانو د تعليم مجموعه

ده.

تنګه دروازه

۱۳ په تنګه دروازه ورداخل شئ. ځکه چې د تباهۍ دروازه کولاو ده، لاره يې ښۀ پلنه ده او ډېر په دغه لاره ځی. ۱۴ خو کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه وړه ده او لاره يې تنګه ده، او د دې پيدا کوونکی هم لږ دی.

ونه په مېوه پېژندل

۱۵ د دروغژنو نبيانو نه خبردار شئ، داسې کسان چې د ګډو په شکل کښې تاسو له راځی او په اصل کښې هغه داړونکی شرمخان دی. ۱۶ تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ. ولې د ازغو جاړو بوټو نه څوک انګور، يا د جاځو نه څوک اينځر راشوکولے شی څۀ؟ ۱۷ هم دغه شان ښه ونه ښه مېوه نيسی او د بدې ونې مېوه بده وی. ۱۸ ښه ونه بده مېوه نۀ شی نيولے او بده ونه ښه مېوه نۀ شی نيولے. ۱۹ او کومه ونه چې ښه مېوه نۀ نيسی هغه به پرې کړے شی او په اور کښې به وغورزولے شی. ۲۰ ځکه زۀ وايم چې تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ.

ما تۀ چرې هم نۀ وې پېژندلے

۲۱ هر هغه څوک چې ما ته مالِک مالِک وائی هغه به د آسمان په بادشاهۍ کښې ورداخل نۀ شی، خو صرف هغه کس چې زما د آسمانی پلار په رضا کار کوی. ۲۲ په ورځ د قيامت به ډېر ما ته وائی چې مالِکه، مالِکه، مونږ ستا په نوم نبوت نۀ وو کړے څۀ؟ او ستا په نوم مو پيريان نۀ وُو شړلی څۀ؟ او هم ستا په نوم مو ډېرې معجزې نۀ وې ښکاره کړې څۀ؟ ۲۳ نو زۀ به هغوئ ته په ښکاره ووايم چې ما تاسو چرې هم نۀ يئ پېژندلی، تاسو بې‌شرعې خلق زما نه ورک شئ.

دوه قسمه بنيادونه

۲۴ هر هغه څوک چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې کوی، هغه به د هغه هوښيار کس په شان وګڼلے شی چا چې خپل کور د يو سخت ګټ دپاسه آباد کړے وی. ۲۵ او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تير شو او د دۀ کور سره يې ډغرې وخوړې، خو دا راپرې نۀ وتو ځکه چې بنيادونه يې د يو سخت ګټ دپاسه وُو. ۲۶ خو د هغه چا به بيا څۀ اَنجام وی چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې نۀ کوی؟ د هغۀ مِثال د هغه ناپوهه کس دے چا چې په شګو خپل کور جوړ کړے وو. ۲۷ باران ووريدو، سېلاب راغلو، زول او طوفان تېر شو او د دغه کور سره يې ډغرې وخوړې او راوې غورزولو او بلکل يې تباه کړو.“ ۲۸ څۀ وخت چې عيسیٰ دا خبرې بس کړې نو خلق د هغۀ په تعليم حق حېران شول، ۲۹ ځکه چې هغۀ د هغوئ د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختيار سره يې تعليم ورکولو.

د يو جذامی روغول

۸ ۱ څۀ وخت چې عيسیٰ د غرۀ نه راکوز شو نو ګڼ خلق ورپسې شُو. ۲ خو بيا يو جذامی ورو‌راندې شو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل، ”مالِکه، کۀ تۀ صرف وغواړې نو ما روغولے شې.“ ۳ عيسیٰ خپل لاس وراوږد کړو او په هغۀ

يې کښېنودو او وې فرمائيل چې، "آو، زۀ غواړم چې داسې وکړم." بيا يې وفرمائيل چې، "پاک شه." او په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. ۴ بيا عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل، "ګوره چې هيچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې. خو لاړ شه او خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه شکرانه چې موسىٰ مقرره کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو ګواهى شى."

د رومى صوبه دار نوکر شفا موندل

۵ او کله چې عيسىٰ کفرنحُوم ښار ته ورننه شو نو يو رومى صوبه دار ورغلو او هغۀ ته يې مِنت وکړو او وئيل يې چې، ۶ "مالِکه، زما يو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت دے او ډېر په تکليف کښې دے." ۷ عيسىٰ ورته وفرمائيل، "زۀ به درشم او روغ به يې کړم." ۸ خو صوبه دار جواب ورکړو چې، "مالِکه، زۀ د دې جوګه نۀ يم چې تۀ زما کور ته راشې. خو کۀ تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شى. ۹ ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دى. زۀ چې يو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شى، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشى او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوى." ۱۰ عيسىٰ په حېرانتيا د هغۀ خبرې واورېدې نو هغه ګڼې ته يې وفرمائيل چې، "زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې ما داسې ايمان په بنى اِسرائيلو کښې چرته هم نۀ دے ليدلے. ۱۱ زۀ تاسو ته دا وايم چې د نمرخاتۀ او د نمرپرېواتۀ نه به ډېر خلق داسې راشى چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره به د آسمان د بادشاهۍ په مېلمستيا کښې يو ځائ کښېنى، ۱۲ خو د بادشاهت وارثان به بهر تيارې ته وغورزولے شى کوم ځائ چې به ژړا وير او د غاښونو چيچل وى." ۱۳ بيا عيسىٰ صوبه دار ته وفرمائيل چې، "اوس خپل کور ته لاړ شه، نو ستا د ايمان په وجه دې داسې وشى." نو هم په هغه ساعت د هغۀ نوکر روغ شو.

د ډېرو خلقو روغول

۱۴ عيسىٰ بيا د پطروس کور ته لاړو او وې ليدل چې د پطروس خواښې تبې نيولې وه. ۱۵ نو د هغې لاس ته يې لاس وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغۀ په خِدمت کولو شروع شوه. ۱۶ کله چې ماښام شو نو خلقو عيسىٰ له ډېر داسې کسان راوستل چې پيريانو نيولى وُو او هغۀ د هغوئ نه په يو حکم پيريان وشړل او ټول بيماران يې روغ کړل، ۱۷ چې دغه شان د يشعياه نبى په وسيله وئيلے شوې هغه پېشګوئي پوره شى چې، "هغۀ زمونږ بيمارۍ او کمزورۍ اوچتې کړې."

د حضرت عيسىٰ مسيح د مريدۍ قيمت

۱۸ عيسىٰ چې د ځان نه چاپېره ګڼه وليده نو حکم يې وکړو چې راځئ چې د درياب پورې غاړې ته لاړ شُو. ۱۹ يو د شرعې عالِم ورغلو او وې وئيل چې، "اُستاذه، هر چرته چې تۀ ځې، زۀ به هم درپسې ځم." ۲۰ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "د لومبړو خپل غارونه وى او د مارغانو جالې، خو اِبن آدم دومره ځائ قدرې هم نۀ لرى چې سر پرې ولګوى." ۲۱ يو بل مريد ورته ووئيل، "مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار ښخ کړم." ۲۲ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "تۀ ما پسې راځه، مړى پرېږدۀ چې مړى ښخوى."

د حضرت عيسىٰ په درياب کښې طوفان آرامول

۲۳ بيا عيسىٰ په کشتۍ کښې سور شو او مريدان هم ورسره سوارۀ شُو. ۲۴ خو په درياب کښې يو زوروَر طوفان راغلو او

چپې داسې اوچتېدې چې په کشتۍ راواوړېدې. خو هغه اوده وو. ۲۵ نو هغوئ ورغلل او هغه يې رابېدار کړو چې، ”مالِکه،
مونږ بچ کړه. مونږ ډوبيږو.“ ۲۶ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ولې دومره يرېږئ، ستاسو ايمان څومره کمزورے دے؟“
بيا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چپې يې ورټلې نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه. ۲۷ مريدان په دې ننداره ډېر حېران
شول او دوئ ووئيل چې، ”دا لا څۀ قِسم سړے دے چې هوا او چپې يې هم حکم منی؟“

د دوو پيريانو نيولو سړو روغول

۲۸ عيسیٰ چې د ګدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان نه دوه سړی راووتل چې پيريانو نيولی وُو او دومره خطرناک
وُو چې څوک هم په هغه لاره ترې نۀ شُو تېرېدلے. ۲۹ هغوئ چغې کړې، ”اے د خُدائ پاک زويه. تۀ زمونږ نه څۀ غواړې؟
تۀ دلته د دې دپاره راغلے يې چې مونږ د قيامت نه وړاندې په عذاب کړې څۀ؟“ ۳۰ نو لږ لرې د خنزيرانو يوه لويه رمه
څرېدله. ۳۱ او پيريانو زارۍ ورته وکړه، ”کۀ چرې تۀ مونږ شړل غواړې نو مونږ د خنزيرانو دغې رمې ته ولېږه.“ ۳۲ هغۀ
ورته وفرمائيل چې، ”لاړ شئ.“ نو هغوئ راووتل او په خنزيرانو کښې ورننوتل او د خنزيرانو ټوله رمه په منډه شوه او د کمر
نه ښکته درياب ته پرېوته او په اوبو کښې ډوبه شوه. ۳۳ د خنزيرانو ساتونکی نزدې ښار ته وتښتېدل او هر چا ته يې هغه
ټوله قيصه بيانوله، څۀ چې په پيريانو نيولی سړو تير شوی وُو. ۳۴ بيا د کلی ټول خلق بهر راووتل چې عيسیٰ ووينی، او کله
چې هغوئ وليدو نو ورته يې مِنت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه.

د يو شل سړی روغول

۹ ۱ نو عيسیٰ په کشتۍ کښې کښېناستو او د سيند بلې غاړې ته خپل ښار ته راغلو ۲ نو ورله څۀ کسانو يو شل سړے
په کټ کښې پروت راوړو. د هغوئ ايمان يې چې وليدو نو عيسیٰ هغه شل سړی ته وفرمائيل چې، ”زما زويه، خاطر جمع
کړه، ستا ګناهونه معاف شول.“ ۳ په دې څينې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئيل چې، ”دا يې لا څۀ کُفر ووئيلو.“ ۴
عيسیٰ په دې پوهه وو چې د دوئ په زړۀ کښې څۀ تير شول نو ورته يې وفرمائيل چې، ”تاسو داسې بد خيالونه ولې کوئ؟
۵ آيا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې ګناهونه دې معاف شُو او کۀ دا چې ووائی چې پاڅه او وګرځه؟ ۶ نو دا ځکه
چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن آدم سره په دُنيا کښې د ګناهونو د بخښلو اختيار هم شته،“ نو هغه شل سړی ته يې
وفرمائيل چې، ”پاڅه، بستره دې واخله او کور ته ځه،“ ۷ او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. ۸ خلق په دې ننداره هيبت
واخستل او بنی آدم ته په داسې اختيار ورکولو يې د خُدائ پاک ثنا ووئيله.

متی ته دعوت ورکول

۹ څنګه چې عيسیٰ له دې ځايه لاړو نو هغۀ متی نومې سړے د محصُول په کُرسۍ ناست وليدو او هغۀ ته يې وفرمائيل
چې، ”ما پسې راځه.“ متی پاڅېدو او په هغۀ پسې روان شو. ۱۰ څۀ وخت چې عيسیٰ د متی په کور کښې د خپلو مريدانو
سره روټۍ ته ناست وو نو ډېر محصولچيان او بدکاران راغلۀ او د دوئ سره په دسترخوان کښېناستل. ۱۱ او چې کله
فريسيانو دا وليدل نو د هغۀ مريدانو ته يې وفرمائيل چې، ”دا ستاسو اُستاذ د محصولچيانو او ګناهګارو سره ولې يو ځائ
روټۍ ته ناست دے؟“ ۱۲ عيسیٰ چې دا واورېدل نو وې فرمائيل چې، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نۀ وی خو بيمارانو
ته يې وی. ۱۳ لاړ شئ او د دې صحيفو په معنیٰ ځان پوهه کړئ چې، ”زۀ رحم غواړم، نه چې قربانی.“ زۀ د دې دپاره نۀ يم

راغلے چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې ګناهګارانو ته.“

د روژې په حقله تپوس

۱۴ خو بیا د یحییٰ مریدان عیسیٰ له راغلل او دا تپوس یې ترې وکړو چې، ”څۀ وجه ده چې مونږ او فریسیان خو روژې نیسو خو ستا مریدان یې نۀ نیسی؟“ ۱۵ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو چرته جنجیان د وادۀ د زلمی سره په ژړا ناست لیدلی دی څۀ؟ خو یو وخت به راشی چې د وادۀ زلمے به د دوئ نه جدا کړے شی او بیا به هغه وخت دوئ روژه نیسی.
۱۶ هیڅ څوک هم نوے پیوند په زړه چُوغه نۀ لګوی ځکه چې دا پیوند به چُوغه نوره هم شلوی او نور لوئ سورے به په کښې جوړ شی. ۱۷ کله هم څوک نوی مے په زړو مشکونو کښې نۀ اچوی، ځکه چې مشکونه به وشلیږی او مے به یې توئ شی او مشکونه به تباه شی، خو نوی مے په نوؤ مشکونو کښې اچولے شی، او دغه شان به دواړه بچ شی.“

د ښځې او جینۍ په ایمان سره روغول

۱۸ عیسیٰ لا دا خبرې کولې چې هغۀ ته د عبادتخانې یو مشر راغلو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئیل چې، ”په دې ساعت مې لور مړه شوه، خو تۀ ما سره لاړ شه او خپل لاس پرې کېږده نو هغه به ژوندۍ شی.“ ۱۹ عیسیٰ پاځېدو، او هغۀ سره روان شو او مریدان هم ورسره لاړل. ۲۰ نو سمدستی یوه ښځه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله، د شا د طرفه راغله او د هغۀ د چُوغې لمن له یې لاس وروړو ۲۱ ځکه چې د هغې دا باور وو چې، ”کۀ زۀ صرف د هغۀ جامو له لاس وروړم، نو جوړه به شم.“ ۲۲ خو عیسیٰ مخ ورواړولو او هغه یې ولیده او ورته یې وفرمائیل، ”ډاډه اوسه، زما لورې، ستا ایمان تۀ روغه کړې.“ او په هم هغه ساعت هغه روغه شوه. ۲۳ کله چې عیسیٰ د مشر کور ته راغلو نو هغۀ د شپېلۍ غږوونکو او ډېرو خلقو د ژړا انګولا او د جنازې د ساز ډله ولیدله، ۲۴ خو هغۀ وفرمائیل چې، ”اخوا شئ، جینۍ مړه نۀ ده، هغه خو اوده ده.“ خو هغوئ ورپورې وخندل. ۲۵ څۀ وخت چې ګڼه ګوڼه بهر کړے شوه نو هغه ورننوتو او جینۍ یې د لاسه ونیوله، نو هغه راپاڅېده. ۲۶ دا خبره په ټوله علاقه کښې خوره شوه.

د دوو ړندو سړو روغول

۲۷ کله چې عیسیٰ وړاندې لاړو نو دوه ړاندۀ ورپسې شول او دا چغې یې وهلې، ”اے د داؤد زویه، په مونږ رحم وکړه.“ ۲۸ کله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه ړاندۀ سړی ورله راغلل او عیسیٰ ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې یقین لرئ چې، زۀ هغه کار کولے شم څۀ چې تاسو غواړئ؟“ هغوئ ووئیل چې، ”آو، مالِکه.“ ۲۹ بیا هغۀ د هغوئ سترګو له لاس وروړو او وې فرمائیل چې، ”څنګه چې ستاسو ایمان دے، نو هم دغسې دې وشی.“ ۳۰ نو د هغوئ سترګې بینا شوې. عیسیٰ په سخته هغوئ ته وفرمائیل، ”ګورئ چې څوک درنه په دې کار خبر نۀ شی.“ ۳۱ خو هغوئ چې بهر ووتل نو په ټوله علاقه کښې یې د هغۀ په حقله دا خبره خوره کړه.

د یو چاړا سړی روغول

۳۲ هغوئ په وتو کښې وُو چې څۀ کسانو یو سړے عیسیٰ له راوستو چې په ژبه چاړا وو او خبرې یې نۀ شوې کولے ځکه چې هغه پیریانو نیولے وو. ۳۳ او کله چې پیرے یې ترې وشړلو، نو د هغۀ ژبه ګویا شوه. ټول خلق حق حیران شول او

وې وئيل چې، ”په بنی اِسرائيلو کښې هيڅکله هم داسې نۀ دی شوی.“ ۳۴ خو فريسيانو ووئيل چې، ”د پيريانو د سردار په
مدد دے پيريان شړی.“

په خلقو د عيسیٰ مسيح زړۀ وسوزېدلو

۳۵ دغه شان عيسیٰ په ټولو کلو او ښارونو کښې ګرځېدو او د هغوئ په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د بادشاهۍ
زېرے يې ورکولو او هره بيماری او هره کمزورتيا يې روغوله. ۳۶ کله چې هغۀ د خلقو ګڼه وليده نو په هغوئ يې زړۀ
وسوزېدلو. هغوئ لکه د هغه ګډو په شان پرېشانه او بېوسه وُو چې شپون ورسره نۀ وی. ۳۷ بيا هغۀ خپلو مريدانو ته
وفرمائيل چې، ”فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. ۳۸ د دې دپاره تاسو د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې هغه د فصل
رېبلو دپاره مزدوران راولېږی.“

د حضرت عيسیٰ دولس مريدان

۱۰ ۱ بيا عيسیٰ خپل دولس مريدان راوغوښتل او هغوئ له يې د پيريانو شړلو او د هر قِسم بيماريانو او مرضونو شفا
اختيار ورکړو. ۲ د هغه دولسو مريدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغۀ ورور اندرياس، د
زبدی زوئ يعقوب او د هغۀ ورور يوحنا، ۳ فيليپوس او برتلمای، توما او متی محصولچی، د حلفی زوئ يعقوب او تدی،
۴ شمعون ننګيالے او يهوداه اِسکريوتی، يعنې هغه سړے چې په عيسیٰ يې جاسوسی وکړه.

رسولانو ته هدايت

۵ عيسیٰ دا دولس کسان د دې هداياتو سره ولېږل چې، ”د غېر يهودی قومونو په طرف مۀ ځئ او د سامريانو ښار ته مۀ
ننوځئ، ۶ خو د هغې په ځائ د بنی اِسرائيلو د خاندان ورکو شوو ګډو له لاړ شئ. ۷ او په تلو تلو کښې دا پېغام
ورکوئ چې د آسمان بادشاهی رانزدې شوې ده. ۸ بيماران جوړَوئ، مړی ژوندی کوئ، جذاميان پاکوئ او پيريان شړئ.
تاسو ته دا اختيار مفت درکړے شو او مفت يې ورکوئ. ۹ سرۀ زر يا سپين زر يا تانبه په خپلې تيلۍ کښې مۀ اخلئ. ۱۰
د ځان سره نۀ د سفر تيلۍ، نۀ دوېم قميص، نۀ اضافی پېزار او مۀ امسا اخلئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار
دے. ۱۱ کوم ښار يا کلی ته چې تاسو ننوځئ نو د داسې يو عزتمند سړی کور ته ورځئ چې د ورتلو قابل وی، او هلته پاتې
شئ تر هغې چې د هغه ځايه بل ځائ ته رُخصت شئ. ۱۲ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ، د هغوئ سلامتی غواړئ. ۱۳ کۀ
هغه د دې لائق وی نو ستاسو سلامتی به ورورسيږی، او کۀ لائق نۀ وی نو ستاسو سلامتی به واپس تاسو ته راوګرځی. ۱۴
خو کۀ چرې څوک تاسو قبول نۀ کړی او غوږ درته ونۀ نيسی نو چې کله تاسو هغه کور يا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه
دوړې وڅنډئ. ۱۵ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې په ورځ د قيامت به د سدوم او د عموره د خلقو حال د دې ښار د خلقو د
حال نه ښۀ وی.

د راتلونکی عذاب په حقله

۱۶ ګورئ، زۀ تاسو لکه د ګډو په شان د شرمخانو مېنځ ته لېږم. د مارانو په شان هوښيار او د کونترو په شان بې‌آزاره
اوسئ. ۱۷ خبردار اوسئ چې دوئ به تاسو عدالتونو ته حواله کوی او په خپلو عبادتخانو کښې به مو په کوړو وهی، ۱۸ او

زما د خاطره به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته وړاندې کوی چې د هغوئ او غېریهودیانو دپاره ګواهان شئ. ۱۹ خو هر
کله چې تاسو ونیولے شئ نو د دې سوچ مهٔ کوئ چې تاسو به څهٔ او څنګه ووایئ. چې وخت راشی نو هغه خبرې به په
خپله ستاسو خولې ته راشی چې تاسو ته یې ضرورت وی. ۲۰ ځکه کومې خبرې چې تاسو کوئ دغه به تاسو په خپله نهٔ
کوئ، خو ستاسو په ذریعه به ستاسو د آسمانی پلار روح خبرې کوی. ۲۱ ورور به د ورور د مرګ جاسوس شی او پلار به
د زوئ، او اولاد به د مور پلار خلاف شی او مرګ ته به یې حواله کوی. ۲۲ ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی
خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. ۲۳ کله چې تاسو په یو ښار کښې وزورولے شئ نو بل ته لاړ شئ.
زهٔ درته رښتیا وایم چې د دې نه وړاندې چې تاسو د بنی اِسرائیلو په ټولو ښارونو کښې وګرځئ نو اِبن آدم به واپس راشی.
۲۴ شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نهٔ وی او نهٔ نوکر د خپل مالِک نه. ۲۵ د شاګرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاذ په شان
شی او نوکر د خپل مالِک په شان. کهٔ د یو کور مالِک ته بعلزبول وئیلے شی نو د هغهٔ د کور کسان به د دې نه هم په خراب
نوم یاد کړے شی.

د چا نه یرېدل په کار دی

۲۶ نو د هغوئ نه یره مهٔ کوئ ځکه چې داسې پټ څیز نشته چې ښکاره به نهٔ شی، او نهٔ داسې پټ راز شته چې هغه به
ښکاره نهٔ شی. ۲۷ څهٔ چې زهٔ تاسو ته په تیارهٔ کښې وایم نو تاسو یې په رڼا کښې وایئ. څهٔ چې تاسو ته په غوږ کښې
ووئیلے شی هغه تاسو د چت دپاسه په چغو وایئ. ۲۸ د هغه چا نه مهٔ یرېږئ څوک چې وجود وژنی خو روح نهٔ شی
وژلے، خو د هغه چا نه یرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه په دوزخ کښې بربادولے شی. ۲۹ ولې دوه چڼچڼې په یوه پېسه
نهٔ خرخېږی څهٔ؟ خو بیا هم ستاسو د پلار د رضا نه بغېر یوه هم په زمکه نهٔ راپرېوځی. ۳۰ خو دا چې ستاسو د سر ټول
وېښتهٔ هم شمېرلے شوی دی. ۳۱ نو بیا مهٔ یرېږئ، تاسو د بې‌شمېره چڼچڼو نه زیات قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د مسیح اِقرار کول

۳۲ هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی، زهٔ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغهٔ اِقرار وکړم. ۳۳
خو هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار وکړی، زهٔ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغهٔ نه اِنکار وکړم.

امن نه خو جنګ

۳۴ تاسو دا خیال مهٔ کوئ چې زهٔ ګنې دُنیا ته د امن راوستو دپاره راغلے یم. نه، زهٔ د امن راوستو دپاره نه، خو د جنګ
دپاره راغلے یم. ۳۵ زهٔ دې له راغلے یم چې سړے د خپل پلار خلاف شی، لور د مور، او اِنږور د خواښې. ۳۶ او د سړی
دشمنان به د هغهٔ د کور خلق وی. ۳۷ داسې کس زما قابل نهٔ دے چې د خپل مور پلار سره زما نه زیاته مینه کوی او هغه
څوک هم چې زما نه زیاته مینه د خپل زوئ یا لور سره کوی. ۳۸ داسې خلق زما جوګه نهٔ دی څوک چې خپله سولۍ نهٔ
پورته کوی او زما په نقش قدم نهٔ ځی. ۳۹ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د
خاطره خپل ژوند بائیلی، هغه به یې حاصل کړی.

اجر

۴۰ څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی نو هغه هغه څوک قبلوی چې زهٔ یې رالیږلے یم. ۴۱ هر
هغه څوک چې یو نبی د نبی په نوم قبلوی هغهٔ ته به د نبی اجر ملاویږی، او هر هغه څوک چې یو صادق د صادق په نوم
قبلوی، هغهٔ ته به د صادق اجر ملاویږی. ۴۲ هر هغه څوک کهٔ یو جام یخې اوبهٔ دې ورکوټی له په دې وجه ورکړی چې
هغه زما مرید دے، نو زهٔ درته دا وایم چې هغه کس به بې‌اجره پاتې نهٔ شی.“

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی پیغام وړُونکی حضرت عیسیٰ له لیږل

۱۱ ۱ کله چې عیسیٰ خپلو دولسو مریدانو ته هدایت ورکول ختم کړل نو بیا هغه د هغه ځائ نه روان شو چې د هغوئ
په ښارونو کښې تعلیم ورکړی او بیان وکړی. ۲ کله چې یحییٰ بپتسمه ورکوونکے په قېدخانه کښې د مسیح د کارونو نه
خبر شو، نو خپل یو څو مریدان یې ورولیږل چې د عیسیٰ نه دا تپوس وکړی چې، ۳ ”ولې هغه راتلونکے تهٔ یې څهٔ؟ او یا
کهٔ نه، مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟“ ۴ عیسیٰ ورله جواب ورکړو، ”لاړ شئ، څهٔ چې تاسو اورئ او ګورئ، هغه یحییٰ ته
ووایئ ۵ چې ړاندهٔ بینا کیږی، شل ګرځی، جذامیان پاکیږی، کاڼهٔ اوری او مړی بیا ژوندی کیږی او غریبانان ښهٔ زیرے
اوری. ۶ او بختور دی هغه څوک چې ما نهٔ ازاروی.“ ۷ څهٔ وخت چې د یحییٰ مریدان واپس رُخصت شول نو عیسیٰ
خلقو ته د یحییٰ په حقله دا وفرمائیل، ”تاسو د څهٔ لیدلو دپاره بیابان ته تلی وئ؟ یوه لوخه چې باد خوځوله څهٔ؟ ۸ نو بیا
تاسو د څهٔ لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې ښکلې او نرمې جامې یې اچولې وې؟ ګورئ، هغه څوک چې نرمې جامې اچوی
هغه په محلونو کښې اوسیږی. ۹ نو بیا تاسو بهر د څهٔ لیدو له وتلی وئ؟ د یو نبی لیدلو ته؟ آو، رښتیا چې د یو نبی نه هم
څهٔ ډیر لوئ. ۱۰ دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”ګوره، زهٔ خپل پیغمبر ستا نه وړاندې
لیږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی.“ ۱۱ زهٔ تاسو ته رښتیا وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحییٰ بپتسمه ورکونکی نه لوئ
نشته خو بیا هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغهٔ نه لوئ دے. ۱۲ د بپتسمه ورکونکی یحییٰ د
راتلو د ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهۍ زور کولے شی او زورَور یې په زور رانیسی. ۱۳ ځکه چې د یحییٰ د
راتلو نه وړاندې ټولو نبیانو او د موسیٰ شریعت د دې وخت انتظار کړے وو. ۱۴ نو کهٔ تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه
په خپله الیاس دے څوک چې راتلونکے دے. ۱۵ څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واوری. ۱۶ زهٔ د دې پیړۍ مِثال
څنګه درکړم؟ دوئ لکه په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی چې یو بل ته نعرې وهی چې، ۱۷ ”مونږ درته شپیلۍ
وغږوله او تاسو ګډ نهٔ شوئ، مونږ درته ځان ووهلو او ویر مو وکړو خو تاسو ونهٔ ژړل.“ ۱۸ ځکه کله چې یحییٰ روژه په
خولهٔ راغلو نو هغوئ وئیل چې هغه پیری نیولے دے. ۱۹ اِبن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوئ وائی چې دهٔ ته
ګورئ، یو ګېډور او شرابی، د محصولچیانو او بدکارانو ملګرے. خو بیا هم خلقو ته حکمت په خپلو کارونو کولو صادق
ثابت شو.“

په بې‌ایمانه ښارونو افسوس

۲۰ نو بیا عیسیٰ په توبه نهٔ کولو د هغه ښارونو خلق ملامته کړل چرته چې هغهٔ ډیرې معجزې سر ته رسولې وې. ۲۱ هغهٔ
وفرمائیل چې، ”افسوس اے خورازینه، په تا افسوس بیت‌صیدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کهٔ چرې دا په
صور او صیدا کښې شوې وې نو دوئ به ډیر پخوا د ځانه ټاټ تاو کړے وو او په ایرو کښې به یې توبه ویستې وه. ۲۲ خو
زهٔ تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د صور او صیدا حال ستاسو د حال نه ښهٔ وی. ۲۳ او اے کفرنحُومه، ولې تهٔ
دا ګنې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړے شی څهٔ؟ نه، تهٔ به تاترین ته وغورزولے شې. ځکه چې کومې معجزې چې په

تا کښې ښکاره کړے شوې، کهٔ په سدوم کښې شوې وے نو سدوم به تر ننه آباد وو. ۲۴ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې د
قيامت په ورځ به د سدوم د خلقو حال ستاسو د حال نه ښهٔ وی.“

د آرام دپاره ما ته راشئ

۲۵ په هغه وخت عيسیٰ داسې وفرمائيل چې، ”اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالِکه، زهٔ ستا ثنا او صِفت کوم چې تا دا
خبرې د پوهانو او هوښيارو نه پټې کړې او وړو ماشومانو ته دې خرګندې کړې. ۲۶ آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۷ هر څهٔ
ما ته زما پلار سپارلی دی، او هيڅوک بې د پلاره زوئ نهٔ پيژنی، او نهٔ څوک پلار پيژنی بې له زويه او بې له هغوئ نه چې
زوئ يې ورته په ګوته کوی. ۲۸ اے تاسو ټول چې خواری کوئ او پنډ مو دروند دے، ما له راشئ او زهٔ به آرام درکړم.
۲۹ زما جغ په غاړه کړئ او زما نه زده کړئ، ځکه چې زهٔ په زړهٔ نرم او په روح کښې عاجز يم، او تاسو به په زړهٔ کښې
آرام حاصل کړئ. ۳۰ ځکه چې زما جغ په وړلو کښې پوست دے او زما پنډ سپک دے.“

د سبت په ورځ وَړی شوکول

۱۲ ۱ په هغه وخت عيسیٰ د سبت يعنې د خالی په ورځ د فصل په يو پټی تيرېدو نو د هغهٔ مريدانو د لوږې نه د وړو په
ماتولو شروع وکړه او په خوړلو يې لګيا شول. ۲ خو کله چې فريسيانو دا وليدل نو هغهٔ ته يې ووئيل چې، ”ګوره، ستا
مريدان داسې کار کوی چې د سبت په ورځ ناروا دے.“ ۳ هغهٔ ورله جواب ورکړو چې، ”تاسو دا نهٔ دی لوستلی کله چې
داؤد او د هغهٔ دوستان اوږی شوی وُو نو هغوئ څهٔ کړی وُو؟ ۴ هغه د خُدائ کور ته ننوتو او پيش کړے شوې روټۍ يې
وخوړې، اګر چې هغه په دهٔ او د دهٔ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا وه. ۵ او تاسو په شريعت کښې دا نهٔ دی
وئيلی چې د خُدائ په کور کښې اِمامانو د سبت ورځ ماته کړه او هغوئ پرې ګناه ګار نهٔ شُو. ۶ زهٔ تاسو ته وايم چې دلته
د خُدائ د کور نه څهٔ نور هم لوئ څيز موجود دے. ۷ کهٔ چرې تاسو د دې په مطلب پوهه وئ چې، ”زهٔ رحم خوښوم،
قربانی نه،“ نو تاسو به بې‌ګناه خلق ګناه ګار کړی نهٔ وُو. ۸ ځکه چې اِبن آدم د سبت د ورځې مالِک دے.“

يو سړے چې لاس يې شل وو

۹ بيا عيسیٰ هغه ځائ پرېښودلو او د هغوئ عبادتخانې ته ورننوتو. ۱۰ هلته يې يو سړے وليدو چې لاس يې اوچ شوے
وو او هغه خلقو د عيسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”ولې د سبت په ورځ روغول روا دی څهٔ؟“ ځکه چې هغوئ په دهٔ د اِلزام لګولو
بهانه لټوله. ۱۱ خو هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”فرض کړئ چې تاسو يوه ګډه لرئ او هغه د سبت په ورځ کندې ته
وغورزيږی، په تاسو کښې داسې يو کس هم شته چې هغه به د سبت په ورځ د هغې د راخېژولو کوشش نهٔ کوی؟ ۱۲ او
بې‌شکه چې انسان د ګډې نه ډېر زيات قيمتی دے. ځکه د سبت په ورځ نېکی کول روا دی.“ ۱۳ بيا هغهٔ هغه سړی ته
وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغهٔ لاس اوږد کړو او د بل لاس په شان يې هغه لاس روغ رمټ شو. ۱۴ خو
فريسيان د عبادتخانې نه بهر ووتل او په خپلو کښې يې د عيسیٰ د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خُدائ پاک مقرر شوے خادِم

۱۵ خو عيسیٰ چې په دې خبر شو نو د هغه ځائ نه لاړو. ډېر خلق په هغهٔ پسې روان شول او هغهٔ د هغوئ ټول بيماران

روغ کړل. ۱۶ او هغوئ ته يې په سخته وفرمائيل چې، ”ما به نۀ ښکاره کوئ.“ ۱۷ دا د يشعياه نبی د دې پېشګوئ پوره
کول ؤو چې، ۱۸ ”دا زما خادِم دے چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. زۀ به خپل
روح په هغۀ سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته اِنصاف رسوی. ۱۹ هغه به نۀ جنګ کوی، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو
کښې د هغۀ آواز اورېدے شی. ۲۰ هغه به يوه کږه لوخه هم نۀ ماتوی او نۀ به کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوی. ترڅو هغه په
وفادارئ سره اِنصاف قائم وساتی. ۲۱ د هغۀ په نوم به ټول قومونه اُميدونه ساتی.“

حضرت عيسیٰ او شېطان

۲۲ بيا هغوئ ورته يو ړوند ګونګا سړے راوستو چې پيری نيولے وو. عيسیٰ هغه روغ کړو، ژبه يې ګويا شوه او په سترګو
بينا شو. ۲۳ ټول خلق حق حېران شول او دا خبره خوره شوه چې، ”ولې دا د داؤد زوئ نۀ دے د چا چې مونږ تلاش
کوُو؟“ ۲۴ خو کله چې فريسيانو دا واورېدل نو هغوئ ووئيل چې، ”دا سړے د پيريانو د سردار بعلزبول په مدد پيريان
شړی.“ ۲۵ عيسیٰ په دې پوهه وو چې دوئ څۀ سوچ کوی، نو ځکه يې هغوئ ته وفرمائيل، ”هره بادشاهی چې په خپلو
کښې بې‌اتفاقه شی نو هغه تباه کېږی، او په يو ښار يا کور کښې چې بې‌اتفاقی راشی نو هغه به په خپلو کښې جدا شی. ۲۶
کۀ چرې اِبليس، اِبليس شړی نو بيا خو اِبليس په خپله د ځان خلاف شو، نو د هغۀ بادشاهی څنګه پاتې کېدے شی؟ ۲۷ نو
کۀ چرې زۀ پيريان د بعلزبول په مدد شړم نو ستاسو مريدان يې د چا په وسيله شړی؟ نو په هم دې وجه به هغوئ تاسو
ملامته کړی. ۲۸ خو کۀ زۀ دا پيريان د خُدائ پاک د روح په مدد شړم نو د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو په مينځ کښې ده.
۲۹ بيا څنګه يو سړے د يو زورَور سړی په کور ورتلے شی او د هغۀ مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغۀ دا
زورَور سړے ترلے نۀ وی د هغۀ کور نۀ شی لوټ کولے. ۳۰ څوک چې ما سره نۀ دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې
چې ما سره يو ځائ نۀ راټولوی نو هغه يې نولی. ۳۱ نو ځکه زۀ تاسو ته دا وايم چې يوه ګناه او يو کُفر داسې نشته چې د
بنی آدمو بخښلے نۀ شی، سېوا د هغه کُفر نه چې د روحُ القُدس په خلاف لګولے شوے وی. ۳۲ هر څوک چې د اِبن آدم
خلاف څۀ وائی هغه به ويخښلے شی، خو هر هغه څوک چې د روحُ القُدس په خلاف خبرې کوی هغه به نۀ په دې دُنيا کښې
او نۀ په بله دُنيا کښې ويخښلے شی.

ونه او د هغې مېوه

۳۳ يا خو ونه او د هغې مېوه ښۀ وګڼئ او يا ونه او د هغې مېوه بده وګڼئ، ځکه چې تاسو ونه د هغې په مېوه پېژندلے شئ.
۳۴ اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنګه ښې کېدے شی چې په خپله تاسو ښۀ نۀ يئ؟ ځکه چې کومې خبرې چې په
خولۀ راځی هغه د زړۀ نه راوځی. ۳۵ ښۀ سړے د زړۀ د خزانې نه نېکی راوباسی او بد سړے چې د زړۀ خزانه يې بده وی
هغه ترې بدی راوباسی. ۳۶ زۀ تاسو ته دا وايم، هر څوک چې څۀ فضول خبرې هم کوی نو د قيامت په ورځ به ورسره د
هغې حساب کېږی. ۳۷ ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو سره صادق يا ګناه ګار ثابت شئ.“

معجزه غوښتل

۳۸ ځينې د شرعې عالمانو او فريسيانو ووئيل چې، ”اُستاذه، مونږ غواړُو چې تۀ مونږ ته د نښې په توګه معجزه وښائې.“
۳۹ هغۀ ورته جواب ورکړو، ”دا يوه بدکاره او زناکاره پيړئ ده چې نښې غواړی خو د يُونس نبی د نښې نه سېوا يوه نښه به
هم دوئ ته ورنۀ کړے شی. ۴۰ نو لکه څنګه چې يُونس د کب په ګېډه کښې درې ورځې او درې شپې تېرې کړې نو دغه

شان به اِبن آدم هم درې ورځې او درې شپې د زمکې په تَل کښې تېرې کړی. ﴿۴۱﴾ د نينوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قيامت په ورځ ودرېږی او دا پيړۍ به مجرمه ثابته کړی ځکه چې هغوئ د يُونس په بيان توبه ګار شوی وُو، او اوس ځوک چې دلته دے، هغه د يُونس نه لوئ دے. ﴿۴۲﴾ د جنوب مَلِکه به د قيامت په ورځ د دې پيړۍ خلاف په عدالت کښې ودرېږی او دوئ به مجرمان ثابت کړی، ځکه چې هغه د دُنيا د بل ګوټ نه د سليمان د حِکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او ځوک چې دلته دے هغه د سليمان نه هم لوئ دے.

د پيريانو واپس راتلل

﴿۴۳﴾ هرکله چې د يو کس نه پيرے بهر شی نو هغه په صحراګانو سر شی چې آرام ومومی، خو وې نۀ مومی. ﴿۴۴﴾ نو هغه بيا داسې ووائی چې زۀ به واپس هغه کور ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے يم. نو هغه چې واپس راشی نو هغه کور صرف جارُو کړے او د اوسېدو جوګه بيا مومی. ﴿۴۵﴾ بيا هغه لاړ شی او نور اووۀ پيريان د ځان سره راولی چې د دۀ نه هم زيات خراب وی او هغوئ ټول راشی او په پيری نيولی کس دېره شی، او د هغۀ اَنجام د پخوا نه هم لا خراب شی. نو دغه حال به هم د دې نافرمانه پيړۍ وی.“

د حضرت عيسیٰ رښتينی رشته‌دار

﴿۴۶﴾ عيسیٰ لا د خلقو سره په خبرو لګيا وو چې د هغۀ خپله مور او وروڼه بهر ولاړ وُو او غوښتل يې چې د هغۀ سره خبرې وکړی. ﴿۴۷﴾ په دې کښې چا هغۀ ته ووئيل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړی.“ ﴿۴۸﴾ عيسیٰ هغه سړی ته وفرمائيل چې، ”زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دی؟“ ﴿۴۹﴾ نو بيا هغۀ خپلو مريدانو ته اِشاره وکړه او وې فرمائيل چې، ”زما مور او زما وروڼه دا دی. ﴿۵۰﴾ ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانی پلار رضا کوی، هغه زما ورور، خور او مور ده.“

د زميندار مِثال

۱۳ ﴿۱﴾ هم په دغه ورځ عيسیٰ د کور نه بهر شو او د درياب په غاړه کښېناستو. ﴿۲﴾ او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی وُو چې هغه ترې کشتۍ ته وختلو او هلته کښېناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودرېدل. ﴿۳﴾ هغۀ هغوئ ته ډېرې خبرې په مِثالونو کښې وکړې. هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”واورئ، يو زميندار د کروندې دپاره بهر لاړو. ﴿۴﴾ نو چې کله هغۀ په خپل پټی کښې تخم نوستلو نو څۀ تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو. ﴿۵﴾ څۀ تخم په کاڼيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوټوکېدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نۀ وه. ﴿۶﴾ خو چې نمر راوختلو نو هغه بوټی يې وسوزول او هغه اوچ شُو ځکه چې جرړې يې نۀ وې. ﴿۷﴾ څۀ تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوئ شول او فصل يې لاندې کړو. ﴿۸﴾ او څۀ تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او غله يې وکړه، څينې يو په سل، څينې يو په شپېتۀ او څينې يو په دېرش. ﴿۹﴾ کۀ څوک د اورېدو غوږونه لری هغه دې واوری.“

د مِثال مقصد

﴿۱۰﴾ مريدان عيسیٰ ته ورنزدې شول او تپوس يې ترې وکړو چې، ”تۀ دوئ ته په مِثالونو کښې خبرې ولې کوې؟“ ﴿۱۱﴾ هغۀ

جواب ورکړو، ”تاسو له دا موقع درکړے شوې ده چې د آسمان د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو هغه نورو ته نۀ ده ورکړے شوې. ۱۲ ځکه چې د هر چا سره چې څۀ وی هغۀ له به نور هم ورکړے شی تر دې چې ورسره لا زيات شی، خو د چا سره چې څۀ نۀ وی هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شی چې ورسره وی. ۱۳ ځکه زۀ هغوئ ته په مِثالونو کښې خبرې کوم، ځکه چې، ”هغوئ ګوری خو وينی نه، اوری خو پوهيږی نه.“ ۱۴ په هغوئ کښې د يشعياه نبی يوه پېشګوئي پوره کيږی چې وائی، ”تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوهېږئ به پرې نه، تاسو به يې په سترګو وينئ خو رسېږئ به پرې نه. ۱۵ ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوی دی، غوږونه يې کاڼۀ شوی او سترګې يې پټې شوې دی. ګني د هغوئ سترګو خو به ليدل، د هغوئ غوږونو به اورېدل او د هغوئ زړونه به پوهېدل، او بيا به هغوئ واپس راګرځېدلی وے او ما به روغ کړی وے.“ ۱۶ خو ستاسو سترګې بختورې دی ځکه چې وينئ، او ستاسو غوږونه بختور دی ځکه چې اورئ. ۱۷ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې د ډېرو نبيانو او زيرګانو دا ارمان وو چې هغه څۀ ووينی څۀ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونۀ ليدل، او هغه څۀ واوری چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ وانۀ ورېدل.

د زميندار د مِثال تشريح

۱۸ نو بيا د زميندار مِثال واورئ. ۱۹ کله چې يو کس د خُدائ پاک د بادشاهۍ کلام اوری خو پوهيږی پرې نه، نو شېطان راشی او هغه څۀ ترې هم وياسی څۀ چې د هغۀ په زړۀ کښې کَرلے شوی وی، دا هغه څۀ دی څۀ چې په لاره کَرلے شوی وُو. ۲۰ په کاڼيزه زمکه د کَرلے شوی تخم مِثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واوری نو په خوشحالۍ سره يې سمدستی قبول کړی. ۲۱ خو چې جرړې يې نۀ وی، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وی، نو بيا کله چې د کلام په وجه په هغوئ تکليف يا سختی راشی نو بيا سمدستی هغوئ تيندک وخوری. ۲۲ په غنو کښې د پرېوتلی تخم مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام واوری خو دُنياداری او د دولت مينه په دۀ غالبه شی او کلام بې‌مېوې پاتې شی. ۲۳ خو کوم تخم چې په زرخيزه زمکه پرېوځی د دې مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام اوری، پرې پوهه شی او يو په دېرش، يو په شپېتۀ او يو په سل مېوه راوړی.“

د غنمو په مينځ کښې د جمدر مِثال

۲۴ عيسیٰ يو بل مِثال هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان بادشاهی داسې ده چې يو سړے په خپل پټی کښې ښۀ تخم وکَری. ۲۵ او کله چې خوک اودۀ وی او دشمن يې راشی او په هغه زمکه ورته د غنمو سره جمدر هم وکَری او لاړ شی. ۲۶ هر کله چې فصل زرغون شی او وَږی وياسی نو جمدر په کښې ښکاره شی. ۲۷ او د زميندار نوکران خپل مالِک له لاړ شی او ورته وائی، نبکه، په کوم پټی کښې چې تاسو ښۀ تخم کَرلے وو هغه خو اوس د جمدرو نه ډک دے. ۲۸ هغه په جواب کښې وائی چې دا د دشمن کارونه دی. بيا هغوئ ووائی چې، مونږ لاړ شُو او دغه جمدر ترې وکاږو؟ ۲۹ هغۀ جواب ورکړو چې، نه، کله چې تاسو جمدر وکاږئ هسې نه چې غنم هم ورسره وکاږئ. ۳۰ پرېږدئ چې دواړه يو ځائ پاخۀ شی، نو د لَو په وخت به زۀ لَوګرو ته ووايم چې اول جمدر وريبئ او د سوزولو دپاره يې ګېډۍ کړئ، پس له هغې نه غنم وريبئ او زما درمند ته يې راوړئ.“

د شړشم د دانې او خميرې مِثال

۳۱ او يو بل مِثال عيسیٰ هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهۍ مِثال د شړشمو د هغه تخم په شان دے کوم چې

یو سړی راواخستو او په خپل پټی کښې یې وکَرلو. ۳۲ دا تخم اگر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټے وی خو کله چې دا لوئ
شی نو دا د باغ د هرې بلې کروندې نه لوئ شی، او داسې بوټے شی چې د هوا مارغان راځی او د هغې په څانگو کښېنی.“
۳۳ عیسیٰ ورته دا مِثال هم ورکړو چې، ”د آسمان بادشاهی د خمبیرې په شان ده چې یوې ښځې راواخسته او په درېو قلپو
اوړو کښې یې گډه کړه نو بیا هغه درې واړه خمبیره شوې.“

د مِثالونو استعمال

۳۴ عیسیٰ هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مِثالونو کښې وکړې او رښتیا خو دا دی چې یوه خبره یې هم بې‌مثاله ونۀ کړه.
۳۵ دا د نبی د پېشگوئی تصدیق وو چې، ”زۀ به د خبرو شروع په مِثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به څرگندې کړم چې د
دُنیا د پیدایښت راسې پټې ساتلے شوې دی.“

د جمدر د مِثال تشریح

۳۶ هغۀ بیا خلق رُخصت کړل او کور ته ورننوتو او مریدان ورله راغلل او ورته یې ووئیل چې، ”مونږ په پټی کښې د جمدر
په مِثال پوهه کړه.“ ۳۷ هغۀ په جواب کښې وفرمائیل چې، ”اِبن آدم زمیندار دے څوک چې ښۀ تخم کَری، ۳۸ پټے دا دُنیا
ده، ښۀ تخم د بادشاهۍ اولاد دے او جمدر د شیطان اولاد دے. ۳۹ او هغه دشمن چا چې جمدر کَرلی دی هغه اِبلیس
دے، لو د قیامت ورځ ده او لَوگری فرښتې دی. ۴۰ لکه څنگه چې جمدر په آخره کښې راټولولے شی او په اور کښې
سوزولے کیږی، ۴۱ دغه شان په آخره کښې به اِبن آدم خپلې فرښتې ولېږی او د هغۀ د بادشاهۍ نه به هر هغه څیز راغونډ
کړی چې سړے پرې تیندک خوری او هغه ټول خلق چې بې‌شرعې کارونه کوی ۴۲ دوئ به د اور بټۍ ته وغورزوی یعنې
هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چیچل وی. ۴۳ او بیا به صادقان د خپل پلار په بادشاهۍ کښې لکه د نمر
ځلیږی. څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واوری.

درې مِثالونه

۴۴ د آسمان بادشاهی د هغه خزانې په مِثال ده چې په پټی کښې پټه وی. کوم سړی چې دا وموندله نو بیا یې ښخه کړه او په
خوشحالۍ یې خپل هر څۀ خرڅ کړل او هغه پټے یې پرې واخستو. ۴۵ د آسمان د بادشاهۍ دا یو بل مِثال دے چې یو
سوداگر د ښو ملغلرو په تلاش کښې وو. ۴۶ هغۀ یوه ډېره غوره ملغلره وموندله او د هغې د حاصلولو دپاره یې خپل هر څۀ
خرڅ کړل او هغه یې واخسته. ۴۷ بیا د آسمان بادشاهی د هغه جال په شان ده چې سمندر ته واچولے شو او په کښې
رنگارنگ ماهیان راگېر شُو. ۴۸ هر کله چې ډک شو نو غاړې ته یې راښکلو، نو بیا سړی ورته کښېناستل او ښۀ ماهیان یې
ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې یې واچول او خراب یې ترې وغورزول. ۴۹ دغسې به د قیامت ورځ وی، فرښتې به
ورشی او نېکان به د بدکارانو نه راجدا کړی، ۵۰ او بدکاران به د اور بټۍ ته وغورزوی، یعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا
او د غاښونو چیچل وی.“

نوې او زړې خزانې

۵۱ عیسیٰ ورنه تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې ټولو خبرو ورسېدئ؟“ او هغوئ دا جواب ورکړو چې، ”آو.“ ۵۲ بیا
هغۀ دوئ ته وفرمائیل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهۍ کښې یو اُستاذ زده کړې ته کښېناستو نو هغه د کور د مالِک په

مِثال دے، څوک چې د خپل گودام نه زاړهٔ او نوی څیزونه راوباسی.“

د حضرت عیسیٰ په ناصرت کښې رد کیدل

۵۳ څهٔ وخت چې عیسیٰ د مِثالونو بیان ختم کړو نو هغه د هغه ځائ نه روان شو، ۵۴ او خپل ښار ته راغلو چرته چې هغهٔ
خلقو ته د هغوئ په عبادتخانو کښې تعلیم ورکولو. نو هغوئ حېران شول او تپوس يې ترې وکړو چې، ”دا حکمت او د
معجزو طاقت يې له کومه ځایه حاصل کړے دے؟ ۵۵ ولې دے د ترکاڼ زوئ نهٔ دے؟ ولې د دهٔ مور مریم نهٔ ده او د دهٔ
وروڼه یعقوب، یوسف، شمعون او یهوداه نهٔ دی څهٔ؟ ۵۶ او ولې د دهٔ ټولې خوېندې دلته زمونږ سره نهٔ دی څهٔ؟ نو بیا دا
حکمت دهٔ چرته زده کړے دے؟“ ۵۷ دغه شان هغوئ هغه رد کړو. خو عیسیٰ په دې وینا مجبور شو چې، ”د نبی په هر
ځائ کښې عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ ۵۸ هغهٔ هلته زیاتې معجزې ښکاره نهٔ کړې
ځکه چې د هغوئ ایمان نهٔ وو.

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی مرگ

۱۴ ۱ هم په دغه ورځو کښې هیرودیس چې د گلیل گورنر وو، کله چې د عیسیٰ د کارونو نه خبر شو، ۲ نو هغهٔ خپلو
نوکرانو ته ووئیل چې، ”بېشکه چې دا بپتسمه ورکوونکے یحییٰ دے. هغه د مړو نه راژوندے شوے دے، ځکه خو ورسره د
معجزو طاقت هم دے.“ ۳ ځکه هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیرودیاس په وجه یحییٰ گرفتار کړے وو، په
زنځیر يې تړلے وو او په قېدخانه کښې يې اچولے وو، ۴ په دې وجه چې یحییٰ هغهٔ ته فرمائیلی وُو چې، ”د دې سره نِکاح
کول په تا حرام دی.“ ۵ هیرودیس به هغه مړ کړے وو خو د خلقو نه یرېدلو ځکه چې خلقو هغه نبی گڼلو. ۶ خو د
هیرودیس د سالگرې په ورځ د هیرودیاس لور د مېلمنو په وړاندې داسې وگډېدله او هیرودیس دومره زیات خوشحاله شو
۷ چې هغهٔ قسم وخوړو چې، ”هر څهٔ چې تهٔ غواړې، زهٔ به يې درکړم.“ ۸ د مور په وینا هغې ووئیل چې، ”ما له دلته د
بپتسمه ورکوونکی یحییٰ سر په تالی کښې راوړه.“ ۹ بادشاه چې دا واورېدل نو غمژن شو، خو د خپلو قسمونو او مېلمنو
په وجه هغهٔ دا حُکم وکړو چې دا خواست دې پوره کړے شی. ۱۰ او د یحییٰ د سر پرې کولو حکم يې وکړو. ۱۱ نو د
هغهٔ سر يې په تالی کښې ورله راوړو او جینۍ له يې ورکړو او هغې خپلې مور له یوړو. ۱۲ بیا د یحییٰ مریدان راغلل او د
هغهٔ لاش يې واخستو او ښخ يې کړو. او هغوئ لاړل او عیسیٰ ته يې حال ووې.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۳ کله چې عیسیٰ دا خبر واورېدو نو په یوه کِشتۍ کښې هغه د هغه ځایه یو خوشی بیابان ته لاړو چې یواځې وی. خو خلق
خبر شُو او په دهٔ پسې د ښارونو نه پیاده روان شُو. ۱۴ هغه چې غاړې ته راورسېدو نو یوه لویه گڼه يې ولیده، زړهٔ يې پرې
وسوزېدو او چې په کښې څوک بیماران وُو هغه يې روغ کړل. ۱۵ کله چې ماښام شو د هغهٔ مریدان هغهٔ له ورغلل او وې
وئیل چې، ”دا خوشے بیابان دے او ناوخته دے، خلق کلو ته رُخصت کړه چې لاړ شی چې خپل ځان له د خوراک څهٔ
څیزونه واخلی.“ ۱۶ خو عیسیٰ جواب ورکړو، ”د دوئ د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوئ ته د خوراک څهٔ ورکړئ.“
۱۷ هغوئ ووئیل چې، ”مونږ سره دلته نور څهٔ نشته خو پینځهٔ روټۍ او دوه کبان دی.“ ۱۸ هغهٔ وفرمائیل، ”دا ما له
راوړئ.“ ۱۹ بیا هغهٔ خلقو ته حکم وکړو چې په کبل پېښه جوړه کړئ. بیا هغهٔ دا پینځهٔ روټۍ او دوه کبان واخستل،
آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روټۍ يې ماتې کړې او هغه يې مریدانو له ورکړې او مریدانو هغه په خلقو

تقسیم کړې. ۲۰ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګېډه خوراک وکړو او هغوئ چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس ټوکرئ
ترې ډکې شوې. ۲۱ نو خوا او شا پينځهٔ زره سړو دغه روټئ خوړلې وه چې ښځې او ماشومان په کښې شمار نهٔ وُو.

په اوبو باندې ګرځېدل

۲۲ بيا سمدستی عيسیٰ خپل مريدان کِشتئ ته وخېژول چې د هغوئ نه وړاندې د درياب پورې غاړې ته لاړ شی او د خلقو
ګڼه يې خوره کړه. ۲۳ او چې خلق يې رُخصت کړل نو په خپله غرهٔ ته لاړو چې يواځې دُعا وکړی او کله چې ماښام
ناوخته شو، هغه هلته يواځې وو. ۲۴ په هم هغه وخت کښې مريدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کښې تکليف جوړ شو
ځکه چې کشتئ د سختو چپو او د مخالف هوا په وجه په درياب کښې په چورليدو وه. ۲۵ عيسیٰ په شپه کښې د سحر کېدو
نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه روان وو او د مريدانو خوا ته راغلو. ۲۶ هر کله چې مريدانو هغه د اوبو دپاسه روان وليدو نو
هغوئ ويرېدل، او چغې يې کړې، "دا خو پيرے دے." ۲۷ عيسیٰ ورته سمدستی وفرمائيل چې، "مهٔ يرېږئ. دا زهٔ يم چې
يره ونهٔ کړئ." ۲۸ پطروس عيسیٰ ته ووئيل چې، "مالِکه، کهٔ چرې دا تهٔ يې نو ما ته حُکم راکړه چې زهٔ هم د اوبو دپاسه
درشم." ۲۹ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، "راځه." بيا پطروس د کِشتئ نه کوز شو او د اوبو دپاسه د عيسیٰ خوا ته ورروان
شو. ۳۰ خو هر کله چې هغهٔ د طوفان زور وليدلو نو هغه ووېرېدو، او چې ډوبېدو نو چغې يې کړې چې، "مالِکه، ما بچ
کړه." ۳۱ عيسیٰ سمدستی خپل لاس وراوږد کړو او هغه يې د لاسه ونيوو او ورته يې وفرمائيل، "ستا عقيده څومره
کمزورې ده. شک دې ولې وکړو؟" ۳۲ هغوئ چې کله په کِشتئ کښې سوارهٔ شول بيا طوفان ودرېدلو. ۳۳ نو په کشتئ
کښې ناست مريدان ورته په سجده شول او وې وئيل، "بېشکه، چې تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې."

د ګِنيسرت په علاقه کښې بيماران جوړول

۳۴ کله چې هغوئ پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوئ د ګِنيسرت علاقې ته راغلل. ۳۵ د هغه ځائ خلقو عيسیٰ وپېژندو او
ګېرچاپېره خلق يې خبر کړل او ټول بيماران يې ورله راوستل. ۳۶ او هغهٔ ته يې مِنت وکړو چې دوئ ته دومره اجازت
ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چې لاس وروړو، هغوئ بلکل روغ رمټ شول.

د مشرانو رسمونه

۱۵ ۱ بيا د فريسيانو او د شرعې د عالمانو يوه ډله د يروشلم نه عيسیٰ له راغله او دا تپوس يې ترې وکړو چې، ۲
"ستا مريدان ولې پخوانی رسمونه ماتوی او دوئ له چې خنګه د روټئ نه وړاندې لاسونه وينځل په کار دی، نهٔ وينځی؟" ۳
هغهٔ ورته په جواب کښې وفرمائيل چې، "دا تاسو څهٔ کوئ چې د خپلو رواياتو د خاطره د خُدائ پاک حکم ماتوئ؟ ۴
ځکه چې خُدائ پاک فرمائيلی دی چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائی هغه
دې قتل کړے شی. ۵ خو تاسو خلقو ته دا تعليم ورکوئ چې دا ټيک خبره ده چې کهٔ څوک خپل مور او پلار ته دا ووائی
چې، "ستا چې څهٔ په کار وُو هغه ما د خُدائ پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د خُدائ پاک په نامه ورکړل،" ۶ نو
هغه نور د مور او پلار د حق نه مجبور نهٔ دے. نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خُدائ پاک حُکمونه منسوخ
کوئ. ۷ اے مُنافقانو، يشعياه نبی ستاسو په حقله په رښتيا سره دا پېشګوئي کړې وه، کله چې هغهٔ وفرمائيل چې، ۸ دا
خلق تش په خولهٔ زما عزت کوی خو زړونه يې رانه ډېر لرې دی. ۹ دوئ بېفائدې زما عبادت کوی، ځکه چې دوئ خلقو

ته د انسانانو حُکمونه د تعلیم په ډول ورکوی.“

هغه څیزونه چې انسان پلیتوی

۱۰ بیا هغهٔ خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائیل چې، ”زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ۱۱ څهٔ چې په خولهٔ دننه
کیږی په هغې یو کس نهٔ پلیتیږی، خو په هره هغه خبره پلیتیږی څهٔ چې د هغهٔ د خولې نه راوځی.“ ۱۲ بیا مریدان عیسیٰ له
راغلل او وې وئیل چې، ”تهٔ خبر یې چې فریسیانو ستا دا خبرې بدې ګڼلی دی؟“ ۱۳ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”هر یو بوټے
چې زما آسمانی پلار لګولے نهٔ وی هغه به د بېخه وویستلے شی. ۱۴ د دوئ پرواه مهٔ کوئ. دا ړاندهٔ لارښودونکی دی، نو
کهٔ چرې یو ړوند بل ړوند ته لارښودنه کوی نو دواړه به په کنده کښې وغورزیږی.“ ۱۵ بیا پطروس ووئیل چې، ”مونږ ته دا
مِثال تشریح کړه.“ ۱۶ عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه یئ؟ ۱۷ ولې تاسو دا نهٔ وینئ
چې کوم څیز چې په خولهٔ دننه شی، خېټې ته لاړ شی او بیا هغه د بدن نه بهر وځی؟ ۱۸ خو چې څهٔ په خولې وئیلے شی
هغه د زړهٔ نه راوځی او دغه خبرې دی چې انسان پلیتوی. ۱۹ ځکه چې ټول وران خیالونه، لکه قتل، زنا، حرامکاری، غلا،
د دروغو ګواهی او غیبت د زړهٔ نه راوځی. ۲۰ او دا هغه کارونه دی چې انسان پلیتوی، خو په ناوینځلو لاسونو باندې په
خوراک کولو، انسان نهٔ پلیتیږی.“

د کنعانی ښځې عقیده

۲۱ بیا عیسیٰ هغه ځائ پرېښودو او د صور او د صیدا علاقې ته راغلو ۲۲ او د هغې علاقې یوه کنعانی ښځه بهر راووتله
او په چغه یې ووئیل، ”اے مالِکه، په ما رحم وکړه. اے د داؤد زویه، زما لور پیریانو سخته نیولې ده.“ ۲۳ خو هغهٔ هیڅ
جواب ورنهٔ کړو. د هغهٔ مریدان راغلل او زاری یې وکړه چې، ”دا ښځه لرې کړه ځکه چې په مونږ پسې بې‌واره چغې وهی.“
۲۴ عیسیٰ جواب ورکړو ”زهٔ صرف د بنی اِسرائیل د خاندان د ورکو شوو ګډو دپاره رالېږلے شوے یم.“ ۲۵ خو هغه
ښځه راغله، د دهٔ په پښو پرېوته او چغې یې کړې، ”مالِکه، زما مدد وکړه.“ ۲۶ عیسیٰ په جواب کښې وفرمائیل، ”دا مناسب
نهٔ دی چې د ماشومانو برخه روټۍ دې خوګ واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ۲۷ هغې جواب ورکړو چې، ”آو مالِکه، خو
بیا سپی هم هغه ټوکړې خوری کومې چې د مالِکانو د دسترخوان نه وغورزیږی.“ ۲۸ نو بیا عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تهٔ
څومره د لوئ ایمان لرونکې ښځه یې، نو څنګه چې تهٔ غواړې، هغه شان دې وشی.“ او هم په هغه ساعت د هغې لور جوړه
شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

۲۹ کله چې عیسیٰ د دغه ځایه د ګلیل دریاب په غاړه روان شو نو هغه بیا غرهٔ ته بره لاړو او هلته کښېناستو. ۳۰ نو ډېر
خلق ورله راغلل چې ورسره ګوډیان، ړاندهٔ، شلیان، ګونګیان، او نور ډېر بیماران وُو. او هغوئ هغه خلق د عیسیٰ پښو ته
څملول او هغهٔ هغوئ روغ کړل. ۳۱ هغه خلق په دې ډېر حېران شول چې چاړاګانو خبرې وکړلې، مات ګوډ خلق روغ
شول او ګرځېدل او ړاندهٔ بینا شول او ټولو په دې د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک لوئ بیان کړه.

څلورو زرو خلقو له روټۍ ورکول

٣٢ عیسیٰ خپل مریدان راوبلل او ورته یې وفرمائیل چې، "په دې خلقو زما زړهٔ سوزی، دوئ د درېو ورځو راسې زما سره
دی او د خوراک دپاره ورسره هیڅ نشته. زهٔ دوئ اوږی رخصتول نهٔ غواړم، هسې نه چې په لاره کښې بې‌هوشه شی." ٣٣
مریدانو جواب ورکړو چې، "په دې خوشې بیابان کښې به دومره خلقو له موږ روټۍ د کومه راوړو؟" ٣٤ عیسیٰ ورته
وفرمائیل چې، "تاسو سره څو روټۍ دی؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "اووهٔ روټۍ او یو څو واړهٔ کبان." ٣٥ نو عیسیٰ خلقو
ته وفرمائیل چې په زمکه کښېنئ. ٣٦ نو هغه اووهٔ روټۍ او کبان یې راواخستل، او د خُدائ پاک شُکر یې پرې وویستو،
روټۍ او کبان یې ټوکړې کړل او مریدانو له یې ورکړل، او مریدانو په خلقو وویشل. ٣٧ ټولو ځانونه ښهٔ ماړهٔ کړل. او چې
څهٔ ټوکړې ترې پاتې شوې نو هغه یې راټولې کړلې. هغه دومره وې چې اووهٔ غټې ټوکرۍ ترې ډکې شوې. ٣٨ د بچو او
ښځو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه روټۍ وخوړه. ٣٩ هغهٔ بیا خلق رُخصت کړل، کِشتۍ ته وختلو او د مګدن علاقې ته
لاړو.

د نښو غوښتل

١٦ ١ فریسیان او صدوقیان عیسیٰ له راغلل او د آزمېښت په توګه یې ورته وفرمائیل چې، "موږ ته یوه آسمانی معجزه
وښایه." ٢ هغهٔ جواب ورکړو چې، "تاسو په ماښام کښې وایئ چې موسم به ښهٔ شی ځکه چې آسمان سور دے، ٣ او
د سحر په وخت وایئ چې نن به سیلۍ راشی ځکه چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبیر کولے شئ خو
د زمانو په نښو نهٔ پوهېږئ. ٤ دا یوه بدکاره او زناکاره پیړۍ ده چې نښې غواړی خو د یُونس نبی د نښې نه سېوا یوه نښه
به هم دوئ ته ورنهٔ کړے شی." نو بیا هغه ترې روان شو او هغوئ یې پرېښودل.

د فریسیانو او صدوقیانو خمبیره

٥ خو کله چې هغوئ بلې غاړې ته واوړېدل نو بیا مریدانو ته دا پته ولګېده چې روټۍ ورنه د یاده وتلې ده. ٦ عیسیٰ
هغوئ ته وفرمائیل چې، "د فریسیانو او د صدوقیانو د خمبیرې نه ځان ساتئ." ٧ هغوئ په خپلو کښې یو بل ته ووئیل
چې، "دا ځکه چې موږ روټۍ نهٔ ده راوړې." ٨ عیسیٰ په دې خبر شو چې هغوئ د څهٔ په حقله خبرې کوی، نو د هغوئ نه
یې تپوس وکړو، "اے بې‌ایمانه خلقو، دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې ګنې روټۍ درسره نشته؟ ٩ تاسو لا تر اوسه نهٔ
پوهېږئ؟ ولې تاسو ته هغه پینځهٔ روټۍ د پینځهٔ زره کسانو دپاره یادې نهٔ دی، او تاسو څومره ټوکرۍ ترې اوچتې کړې وې؟
١٠ بیا هغه اووهٔ روټۍ د څلورو زرو کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکرۍ تاسو ته پاتې شوې وې؟ ١١ تاسو څنګه په دې
خبره پوهه نهٔ شوئ چې ما خو د روټۍ ذکر نهٔ کولو؟ ما درته فرمائیلی وُو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمبیرې نه به
ځان ساتئ." ١٢ بیا هغوئ په دې مطلب پوهه شول چې د روټۍ او د خمبیرې نه ځان ساتل نهٔ دی، خو د فریسیانو او
صدوقیانو د تعلیم نه ځان ساتل دی.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اِقرار

١٣ خو کله چې هغوئ د قیصریه فیلیپی علاقې ته راغلل نو عیسیٰ د خپلو مریدانو نه تپوس وکړو چې، "خلق څهٔ وائی چې
اِبن آدم څوک دے؟" ١٤ هغوئ جواب ورکړو، "ځینې وائی چې بپتسمه ورکوونکے یحیٰ دے، څهٔ دې الیاس ګنی، او څهٔ
نور دې اوس هم یرمیاه یا د نبیانو نه یو ګنی." ١٥ هغهٔ ورته وفرمائیل چې، "تاسو څهٔ وایئ، چې زهٔ څوک یم؟" ١٦

شمعون پطروس جواب ورکړو، "تهٔ مسیح د ژوندی خُدائ پاک زوئ يې." ۱۷ بیا عيسیٰ وفرمائيل، "اے د يوحنا زويه
شمعونه، تهٔ بېشکه بختور يې. تا دا خبره د فانی انسان نه نهٔ ده زده کړې بلکې زما آسمانی پلار دا ستا په زړهٔ کښې اچولې
ده. ۱۸ خو زهٔ تا ته دا وايم چې تهٔ پطروس يې، چې معنیٰ يې ګټ دے، چې زهٔ به خپل جماعت په دې ګټ آبادوم، او په دې
به مرګ هم هيڅکله غالبېدے نهٔ شی. ۱۹ زهٔ به تا له د آسمان د بادشاهۍ چابيانې درکړم، تهٔ چې په زمکه څهٔ منع کړې هغه
به په آسمان کښې هم منع شی، او څهٔ چې تهٔ په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا شی." ۲۰ بیا هغهٔ مريدان په
سختۍ سره منع کړل چې، "هيچا ته مهٔ وايئ چې هغه مسيح دے."

د حضرت عيسیٰ د مرګ او د بيا ژوندی کېدو په حقله پېشګوئي

۲۱ د هغه وخت نه عيسیٰ خپلو مريدانو ته دا خبره څرګنده کړه چې، "هغه به ضرور يروشلم ته لاړ شی او د مشرانو او د
مشرانو اِمامانو او د شرعې د عالمانو د لاسه به ډېرې سختۍ وزغمی، او هغه به ووژلے شی او په دريمه ورځ به بيا راژوندے
شی." ۲۲ بیا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او يوې خوا ته يې ورته ووئيل چې، "خُدائ دې نهٔ کړی مالِکه، په تا دې داسې
هيڅکله هم ونهٔ شی." ۲۳ بیا عيسیٰ مخ ورواړولو او پطروس ته يې وفرمائيل، "رانه لرې شه شيطانه، تهٔ زما د لارې خنډ يې،
تهٔ د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خُدائ پاک په شان." ۲۴ بیا عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، "کهٔ څوک
زما مريد جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولۍ دې راواخلی او ما پسې دې راځی. ۲۵ څوک چې
خپل ځان ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلی، هغه به يې حاصل کړی. ۲۶ کهٔ
څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنيا ومومی نو هغهٔ ځان ته څهٔ فائده ورکړه؟ او د خپل ژوند په بدله کښې هغه څهٔ
ورکولے شی؟ ۲۷ ځکه چې اِبن آدم به د خپل پلار په لويئ کښې د خپلو فرښتو سره راځی او بيا به هغه هر چا ته د خپل
عمل بدله ورکوی. ۲۸ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دی چې تر هغې به نهٔ مری ترڅو چې هغوئ
اِبن آدم خپلې بادشاهۍ ته په راتلو ونهٔ وينی."

د حضرت عيسیٰ شکل بدلېدل

۱۷ ۱ شپږ ورځې پس عيسیٰ د ځان سره پطروس يعقوب او د هغهٔ ورور يوحنا يو اوچت غرهٔ ته وخېژول. ۲ او د
هغوئ په وړاندې د هغهٔ شکل بدل کړے شو او د هغهٔ مخ لکه د نمر ځلېدو او د هغهٔ جامې لکه د رڼا سپينې شوې. ۳ نو
ناګهانه هغوئ ته موسیٰ او الياس ښکاره شُو چې د هغهٔ سره يې خبرې کولې. ۴ نو پطروس عيسیٰ ته ووئيل چې، "مالِکه،
زمونږ ديره دلته پاتې کېدل ښهٔ دی. کهٔ تهٔ غواړې نو زهٔ به دلته درې جونګړې، يوه ستا دپاره، يوه موسیٰ دپاره او يوه الياس
دپاره جوړه کړم." ۵ هغهٔ لا دا خبرې کولې چې ناګهانه يوه پړقېدونکې ورېځ راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو او
د ورېځې نه آواز وفرمائيل، "دا زما محبوب زوئ دے د چا نه چې زهٔ راضی يم. د هغهٔ خبرې واورئ." ۶ د دې آواز په
اورېدو مريدان د يرې نه پړمخې پرېوتل. ۷ خو بيا عيسیٰ هغوئ له ورغلو، په هغوئ يې لاس ولګولو او ورته يې وفرمائيل،
"پاځئ، مهٔ يرېږئ." ۸ او کله چې هغوئ بره نظر واچولو نو څوک يې هم ونهٔ ليدل خو صرف عيسیٰ د هغوئ سره ولاړ
وو. ۹ نو کله چې هغوئ د غرهٔ نه راکوزېدل نو عيسیٰ هغوئ ته حکم ورکړو چې، "د دې رويا په حقله تر هغې چا ته څهٔ
مهٔ وايئ ترڅو چې اِبن آدم د مړو نه بيا ژوندے پورته کړے شوے نهٔ وی." ۱۰ نو مريدانو د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "بيا
زمونږ د شرعې عالمان داسې ولې وائی چې الياس به ضرور وړومبے راځی؟" ۱۱ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، "آو، الياس به
راځی او هر څهٔ به سموی. ۱۲ خو زهٔ تاسو ته وايم چې الياس خو راغلے دے، خو هغوئ نهٔ دے پېژندلے او څهٔ چې دوئ

غوښتل ورسره يې وکړل. او دغه شان به اِبن آدم هم د هغوئ د لاسه وردديږى.“ (۱۳) بيا مريدان پوهه شول چې هغه د
بپتسمه ورکوونکى يحيىٰ په باب کښې فرمائى.

د پيرى نيولې هلک روغول

(۱۴) کله چې هغوئ خلقو ته واپس راغلل نو يو سړے عيسىٰ له راغلو، د هغهٔ په وړاندې په ګوډو شو (۱۵) او وې وئيل،
”مالِکه، زما په زوئ رحم وکړه. په هغهٔ مِرګى راځى او ډېر يې زوروى کله يې په اور او کله يې په اوبو کښې غورزوى. (۱۶)
ما هغه ستا مريدانو له راوستو خو هغوئ روغ نهٔ کړے شو.“ (۱۷) عيسىٰ جواب ورکړو، ”اے بې‌ايمانه او بدکاره پيړۍ، زهٔ
به ترڅو تاسو سره يم او زهٔ به ترڅو تاسو زغمم؟ هغه ما له دلته راولئ.“ (۱۸) بيا عيسىٰ هغه پيرے ورټلو نو هغه يې پرېښودو
او سمدستى هغه هلک روغ شو. (۱۹) د دې نه پس مريدان عيسىٰ له يواځې راغلل او تپوس يې وکړو چې، ”دا مونږ ولې نهٔ
شُو شړلے؟“ (۲۰)-(۲۱) هغهٔ جواب ورکړو چې، ”ځکه ستاسو ايمان ډېر کمزورے دے. زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، کهٔ ستاسو
ايمان د شړشمو د تخم هومره هم وى نو چې تاسو دې غر ته ووايئ چې دلته نه هلته لاړ شه، نو هغه به روان شى. او هيڅ کار
به ستاسو دپاره ناممکن نهٔ وى.“

حضرت عيسىٰ يو ځل بيا د خپل مرګ پېشګوئي وکړله

(۲۲) کله چې هغوئ په ګليل کښې يو ځائ وُو نو عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے
شى. (۲۳) هغوئ به دے قتل کړى، په دريمه ورځ به هغه بيا راژوندے شى.“ نو په دې اوريدو هغوئ ډېر غمژن شول.

د خُدائ پاک د کور محصُول ورکول

(۲۴) کله چې دوئ کفرنحُوم ته راغلل نو د خُدائ د کور خزانچى پطروس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ولې ستا
اُستاذ د خُدائ د کور محصُول ورکوى څهٔ؟“ (۲۵) پطروس ورته ووئيل چې، ”هغه يې ورکوى.“ خو کله چې پطروس دننه
لاړو نو عيسىٰ د هغهٔ د وينا نه وړاندې وفرمائيل چې، ”اے شمعونه، تهٔ په دې باره کښې څهٔ وائې چې د دُنيا بادشاهان د چا
نه محصُول او ماليه اخلى، د خپلو خلقو نه کهٔ د پردو نه؟“ (۲۶) پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عيسىٰ وفرمائيل،
”نو بيا خو د دوئ خپل خلق معاف دى. (۲۷) خو هرکله چې موږ بد نهٔ خوښوو نو تهٔ لاړ شه، د درياب په اوبو کښې کُنډه
واچوه او کوم کب چې تهٔ اول ونيسې، د هغهٔ خولهٔ کولاو کړه، نو تهٔ به په کښې يوه د سپينو زرو سيکه ومومې. هغه يوسه او
ور يې کړه، دا به زما او ستا دواړو محصُول پوره کړى.“

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۱۸ (۱) په هغه وخت مريدان عيسىٰ له راغلل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”د آسمان په بادشاهۍ کښې د ټولو نه لوئ
څوک دے؟“ (۲) هغهٔ يو ماشوم راوبللو او د هغوئ په وړاندې يې ودرولو. (۳) او ورته يې وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو ته
رښتيا وايم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نهٔ کړئ او د ماشومانو په شان نهٔ شئ نو تاسو به هيڅکله هم په آسمانى بادشاهۍ
کښې داخل نهٔ شئ. (۴) هر هغه څوک چې ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړى نو هغه به په آسمانى بادشاهۍ کښې د ټولو
نه لوئ وى. (۵) او څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړى هغه ما قبلوى.

د ګناه لمسون

۶ خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کښې چې په ما يې ايمان راوړے دے، يو ته تيندک ورکوى، نو د هغهٔ دپاره
دا بهتره ده چې د هغهٔ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شى او په سمندر کښې ډوب شى. ۷ په دُنيا دې افسوس وى
چې انسان د دې ځيزونو په وجه ګناه کوى. دا ځيزونه به ضرور راځى خو افسوس په هغهٔ د چا د لاسه چې به پېښېږى. ۸
کهٔ چرې ستا لاس يا پښه تا له تيندک درکوى، نو ځان نه يې پرې کړه او ګزار يې کړه ستا دپاره به دا ښهٔ وى چې تهٔ په ابدى
ژوندون کښې شل ګوډ ننوځې، په ځائ د دې چې تهٔ په دواړو لاسو پښو سم يې او ابدى اور ته واچولے شې. ۹ او کهٔ ستا
سترګه تا ګناه ته ولمسوى نو وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا ښهٔ وى چې په يوې سترګې سره په ابدى ژوندون
کښې داخل شې، په ځائ د دې چې په دواړو سترګو روغ يې او د دوزخ اور ته وغورزولے شې.

د ورکې شوې ګډې مِثال

۱۰ خبردار، په دې وړو کښې يو ته هم سپک مهٔ ګورئ. زهٔ تاسو ته دا وايم چې د دوئ فرښتې په آسمان کښې هر وخت
زما د آسمانى پلار په حضور کښې موجودې وى. ۱۱ ځکه چې اِبن آدم د دې دپاره راغلے دے چې ورک شوو ته
خلاصون ورکړى. ۱۲ ستاسو څهٔ خيال دے؟ فرض کړئ چې د يو سړى سل ګډې دى. کهٔ په هغې کښې يوه بې‌لارې شى،
ولې هغه به دا نورې يو کم سل د هغې يوې د لټولو دپاره د غرهٔ په خوا کښې پرې نهٔ ږدى؟ ۱۳ او چې کله هغه دا بيا مومى
نو زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو يو کم سلو نه چې بې‌لارې شوې نهٔ دى، زيات خوشحاله
شى. ۱۴ هم دغه شان ستاسو د آسمانى پلار دا رضا نهٔ ده چې د دې ماشومانو نه دې يو هم هلاک شى.

يو ورور چې ګناه کوى

۱۵ کهٔ چرې ستاسو يو ورور ستاسو خلاف څهٔ ګناه وکړى نو لاړ شئ او هغه په پرده کښې په دې ملامته کړئ او کهٔ هغه
تاسو ته غوږ کېږدى نو تاسو خپل ورور دوباره وموندلو. ۱۶ خو کهٔ هغه ستاسو خبره وانهٔ ورى نو بيا يو يا دوه کسان نور
د ځان سره ملګرى کړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو يا د درېو ګواهانو په وړاندې ثابته کړے شى. ۱۷ کهٔ هغه د
هغوئ هم وانهٔ ورى نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او کهٔ چرې هغه د جماعت خبره هم ونهٔ منى نو بيا د هغهٔ سره
داسې سلوک وکړئ لکه چې د يو غېر يهودى، يا محصولچى سره کولے شى. ۱۸ زهٔ تاسو ته دا وايم، هر څهٔ چې تاسو په
زمکه منع کړئ هغه به په آسمان کښې هم منع شى او څهٔ چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شى.
۱۹ زهٔ تاسو ته بيا دا وايم، کهٔ چرې په تاسو کښې دوه کسان په يوه خبره متفِق شى هغوئ چې څهٔ سوال وکړى نو زما
آسمانى پلار به هغه ورکړى. ۲۰ نو کهٔ چرې دوه يا درې تنه چرته هم زما په نوم يو ځائ شى نو زهٔ به د دوئ په مينځ کښې
يم.“

د نابخښلے شوى نوکر مِثال

۲۱ بيا پطروس عيسىٰ له راغلو او تپوس يې وکړو، ”مالِکه، کهٔ زما ورور زما خلاف څهٔ بد کوى نو زهٔ به يې څو ځله معاف
کوم؟ تر اووهٔ ځلو پورې څهٔ؟“ ۲۲ عيسىٰ جواب ورکړو، ”زهٔ دا نهٔ وايم چې اووهٔ ځله، زهٔ دا وايم چې اويا وارې اووهٔ ځله،
۲۳ نو په دې وجه د آسمان بادشاهى لکه د هغه بادشاه په شان ده چې يو ځلې يې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو،

۲۴ نو په اول سر کښې يو سړے داسې پېښ شو چې د هغهٔ قرضه په لکونو کښې وه، ۲۵ خو د هغهٔ سره هيڅ هم نهٔ وُو. نو
د هغهٔ مالِک دا حکم وکړو چې هغه دې سره د ښځې، اولاد او هر څهٔ مال حال چې لرى خرڅ کړے شى او قرض دې ترې
پوره کړے شى. ۲۶ سړے د خپل مالِک په پښو پرېوتو او وې وئيل چې ما ته صبر وکړه، زهٔ به ستا ټول قرض خلاص
کړم. ۲۷ نو د هغهٔ د مالِک په زړهٔ کښې هغهٔ ته رحم راغلو هغهٔ هغه آزاد کړو او قرض يې ورته وبخښلو. ۲۸ خو هر کله
چې دا نوکر بهر راووتو نو د خپلو ملګرو نوکرانو نه يو نوکر ورسره مِلاو شو په چا چې د دهٔ سل ديناره قرض وُو. هغه يې
راونيوو، او په مرئ ورته غلے شو او ورته يې ووئيل چې زما قرض ما ته واپس کړه. ۲۹ نو هغه ملګرے نوکر يې په پښو
پرېوتو او دهٔ ته يې مِنت وکړو چې ما ته صبر وکړه، زهٔ به ستا قرض تا ته واپس کړم. ۳۰ خو هغهٔ ورسره ونهٔ منله او په
قېدخانه کښې يې واچولو ترڅو چې قرض واپس نهٔ کړى. ۳۱ نورو نوکرانو چې دا حال وليدلو نو ډېر خفه شول. هغوئ
خپل مالِک له لاړل او ټوله قيصه يې ورته تيره کړه. ۳۲ هغهٔ دا نوکر راوبللو او ورته يې ووئيل چې اے بد کاره، چې کله تا
ما ته مِنت وکړو نو ما درته ټول قرض وبخښلو. ۳۳ ولې په تا کښې دومره سړيتوب نهٔ وو چې په خپل ملګرى نوکر دې
داسې رحم کړے وے لکه چې ما په تا وکړو؟ ۳۴ د هغهٔ مالِک ډېر غصه شو او دے يې د قېدخانې مشر ته حواله کړو
ترڅو چې يې ټول قرض واپس کړے نهٔ وى. ۳۵ کهٔ چرې تاسو خپل ورور د زړهٔ د اخلاصه معاف نهٔ کړئ نو زما آسمانى
پلار به هم تاسو هر يو سره داسې کوى.“

د طلاق په حقله تعليم

۱۹ ۱ څهٔ وخت چې عيسىٰ دا خبرې خلاصې کړې نو د ګليل نه روان شو او د اُردن نه پورې غاړه د يهوديه علاقې ته
لاړو. ۲ ګڼ خلق ورپسې وُو او هغهٔ هغوئ هلته روغ کړل. ۳ نو څېنې فريسيان راغلل او د آزمېښت په طور يې ترې دا
تپوس وکړو، ”ولې يو سړى ته دا روا دى چې په هره وجه چې وى خپله ښځه طلاقه کړى؟“ ۴ هغهٔ په جواب کښې ورته
وفرمائيل چې، ”ولې تاسو دا نهٔ دى لوستى چې خالق په اول سر کښې هغوئ نر او ښځه پيدا کړل؟ ۵ په دې وجه به سړے
خپل مور پلار پرېږدى او د خپلې ښځې سره به يو ځائ شى، او دا دواړه به يو بدن شى. ۶ نو بيا دوئ دوه نه خو يو بدن
وى. ځکه چې خُدائ پاک دوئ يو ځائ کړى دى نو بنى آدم دې يې هيڅکله هم نهٔ جدا کوى.“ ۷ هغوئ دا اِعتراض وکړو
چې، ”بيا موسىٰ ولې په شريعت کښې خاوند ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې وليکى او ښځه دې پرېږدى؟“
۸ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”موسىٰ تاسو ته د خپلې ښځې د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالى په وجه درکړو،
خو د شروع نه خبره داسې نهٔ وه. ۹ زهٔ تاسو ته وايم چې کهٔ څوک بغېر د زناکارئ د جرم نه په بله څهٔ وجه خپلې ښځې
له طلاق ورکړى او بل وادهٔ وکړى نو هغه زنا کوى.“ ۱۰ مريدانو عيسىٰ ته ووئيل، ”کهٔ د سړى د خپلې ښځې سره دا حال
وى نو دا به ښهٔ وى چې څوک دې بلکل وادهٔ نهٔ کوى.“ ۱۱ د دې په جواب کښې عيسىٰ وفرمائيل چې، ”خبره داسې ده چې
هر څوک يې نهٔ شى منلے خو صرف هغه خلق چې خُدائ پاک ورته د زغملو طاقت ورکړے وى. ۱۲ څېنې داسې خلق
دى چې د مور د ګېډې نه يا خو خصى پيدا دى او يا بنى آدمو خصى کړى دى، خو څېنې داسې دى چې هغوئ خپل ځانونه
د آسمان د بادشاهۍ دپاره خصى کوى. څوک يې چې منلے شى هغه دې ومنى.“

د حضرت عيسىٰ ماشومانو ته برکت ورکول

۱۳ يوه ورځ هغوئ عيسىٰ له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدى، خو د هغهٔ مريدانو هغه خلق ورټل چا
چې راوستل. ۱۴ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مهٔ منع کوئ ځکه چې د آسمان بادشاهى هم

د داسې خلقو ده.“ ۱۵ بيا هغۀ خپل لاسونه د هغوئ په سر د برکت دپاره راښکل او روان شو.

د مالدارۍ نقصان

۱۶ او بيا يو سړے عيسىٰ له راغلو او تپوس يې ترې وکړو، ”اُستاذه، زۀ داسې کومه نېکى وکړم چې د ابدى ژوندون وارث
شم؟“ ۱۷ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”د نېکۍ په حقله ولې تپوس کوې؟ نېک خو يواځې يو ذات دے، خو کۀ تۀ غواړې چې
ابدى ژوندون حاصل کړې نو د موسىٰ د شريعت په حکمونو عمل کوه.“ ۱۸ هغه سړى تپوس وکړو چې، ”کوم حُکمونه؟“
عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”قتل مۀ کوئ. زنا مۀ کوئ. غلا مۀ کوئ. د دروغو ګواهى مۀ ورکوئ. ۱۹ د مور پلار عزت کوئ او
د خپل ګاونډى سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ.“ ۲۰ هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو عمل کړے دے
خو په ما کښې د څۀ کمے دے؟“ ۲۱ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”کۀ تۀ کامِل کېدل غواړې نو لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ
کړه او خوارانو له يې ورکړه، نو بيا به تۀ آسمانى خزانې ومومې. بيا راځه، او په ما پسې شه.“ ۲۲ هغه ځوان چې دا خبره
واورېده نو خفه زهير لاړو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۳ عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو ته
رښتيا وايم چې يو مالدار ته د آسمان په بادشاهۍ کښې داخلېدل ګران کار دے. ۲۴ زۀ درته دوباره دا وايم چې د يو
مالداره سړى په نسبت د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د يو اوښ دپاره د ستنې په سورى کښې تېرېدل آسان دى.“
۲۵ مريدانو چې دا واورېدل نو حق حېران شول. هغوئ تپوس وکړو، ”نو بيا به څوک خلاصون ومومى؟“ ۲۶ خو عيسىٰ
هغوئ ته وکتل او ورته يې وفرمائيل چې، ”د بنى آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خُدائ پاک ته هر څۀ ممکن دى.“ ۲۷ په
دې خبرې پطروس ووئيل چې، ”ګوره مونږ خو د دې دپاره هر څۀ پرېښى دى چې تاسو پسې روان شُو، نو هلته به زمونږ
دپاره څۀ وى؟“ ۲۸ عيسىٰ ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”زۀ تاسو ته دا وايم، هر کله چې د قيامت په ورځ اِبن آدم د خپلې
لوئ په تخت کښېنى نو تاسو چې ما پسې روان شوى يئ به هم ما سره په دولسو تختونو کښېنئ او تاسو به د بنى اِسرائيلو د
دولسو قبيلو قاضيان شئ. ۲۹ او هر هغه چا چې زما د خاطره ورونړه، خوېندې، مور پلار، اولاد، زمکه، جائيداد او کورونه
پرېښى دى هغوئ به يو په سل بيا مومى او د تل ژوندون به بيا مومى. ۳۰ خو ډېر اول به آخر کړے شى او آخر به اول
کړے شى.“

د انګورو د باغ مزدوران

۲۰ ۱ ”د آسمان بادشاهى داسې ده لکه چې د يوې زمکې مالِک سحر وختى د کور نه ووتو، چې خپل د انګورو باغ
دپاره مزدوران ولټوى. ۲ او چې کله يې مزدورانو سره د ورځې مزدورى مقرره کړه نو هغوئ يې کار له ولېږل. ۳ بيا
کچه غرمه هغه بهر ووتو نو په بازار کښې يې يو څو اوزګار کسان ولاړ وليدل. ۴ هغوئ ته يې ووئيل چې ځئ د هغه نورو
مزدورانو سره د انګورو په باغ کښې کار وکړئ او زۀ به تاسو له مناسبه مزدورى درکړم. ۵ نو هغوئ لاړل. غرمه او
ماسپښين هغه بيا بهر ووتو او هغه شان بندوبست يې وکړو. ۶ په مازيګر کښې هغه بيا ووتو او يوه بله ډله يې اوزګاره
وليده. نو هغۀ دوئ ته ووئيل چې تاسو ولې ټوله ورځ داسې خوشې ګرځئ او هيڅ کار نۀ کوئ؟ ۷ هغوئ ورته ووئيل چې
مونږ ته چا د څۀ کار نۀ دى وئيلى. هغۀ ورته ووئيل چې ځئ، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انګورو په باغ کښې يو ځائ
شئ. ۸ چې ماښام شو نو د باغ مالِک خپل ناظر ته ووئيل چې مزدوران راوغواړه او د هغوئ مزدورى ورکړه، د وروستۍ
قبيلې نه يې شروع کړه او په وړومبۍ يې ختمه کړه. ۹ چا چې مازيګر کار شروع کړے وو هغوئ ورغلل او ورته يې د
پوره ورځې مزدورى ورکړه. ۱۰ او چې د وړومبو مزدورانو وار راغلے نو د هغوئ دا طمع وه چې څۀ زيات به ورته مِلاو

شي، خو هغوئ ته هم هغه څهٔ مِلاو شول څومره چې يې نورو له ورکړې وُو. (١١) هغوئ چې مزدورى واخسته نو د باغ
مالِک ته وغورېدل چې (١٢) دې وروستنو خلقو خو يوه ګينټه کار کړے دے او مونږ سره دې يو برابر کړل چا چې ټوله
ورځ په سره غرمه د ځانه خولې ويستې دى. (١٣) هغهٔ ورته ووئيل، زما ملګريه، ما درسره هيڅ زياتے نهٔ دے کړے. تا د
ورځې په مزدورۍ راسره فېصله نهٔ وه کړې څهٔ؟ (١٤) خپله مزدورى واخله او کور ته ځه. دا زما خوښه ده چې وروستنى
سړى له هم هغه څهٔ ورکړم څهٔ چې مې تا له درکړى دى. (١٥) دا زما اختيار نهٔ دے څهٔ چې زهٔ خپل مال څنګه ووېشم؟ تهٔ
په دې راته په بد نظر ګورې چې زهٔ سخى يم؟ (١٦) دغه شان وروستنى به اول شى او اول به آخر شى.“

د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ په حقله په دريم ځل پېشګوئي

(١٧) عيسىٰ يروشلم ته روان وو او په لاره يې دولس مريدان ځان له کړل او ورته يې وفرمائيل، (١٨) ”مونږ اوس يروشلم ته
ځو او اِبن آدم به مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو ته حواله کړے شى. هغوئ به پرې د مرګ حُکم وکړى. (١٩) او
غېريهوديانو خلقو ته به يې حواله کړى هغوئ به ورپورې ټوقې وکړى، په کوړو به يې ووهى او په سولۍ به يې وخېژوى، او په
دريمه ورځ به هغه بيا ژوندے پورته کړے شى.“

د يعقوب او يوحنا د مور درخواست

(٢٠) بيا د زبدى د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په سجده ورته پرېوتله او خواست يې ترې وکړو. (٢١) عيسىٰ ورته
وفرمائيل، ”تهٔ څهٔ غواړې؟“ هغې ورته ووئيل چې، ”زهٔ دا غواړم چې ستا په بادشاهۍ کښې دې زما دواړه زامن ستا په څنګ
کښې ناست وى، يو ستا ښى لاس ته او بل ګس لاس ته.“ (٢٢) عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو چې څهٔ غواړئ په هغې نهٔ
پوهېږئ. کوم د مصيبتونو کنډول به چې زهٔ څښم ولې تاسو به هغه وڅښلے شئ؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”آو، مونږ يې
څښلے شُو.“ (٢٣) بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”بېشکه کوم کنډول چې زهٔ څښم، تاسو به يې وڅښئ خو دا زما په
اختيار کښې نهٔ دى چې خپل ښى او ګس لاس ته څوک کښېنوم، دا د هغه چا په برخه دى چې زما پلار ورته مقرر کړى
دى.“ (٢٤) کله چې هغه نورو لسو مريدانو دا واورېدل نو هغوئ د هغه دوو ورونړو نه خفه شول. (٢٥) خو عيسىٰ هغوئ
راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، ”تاسو ته پته ده چې په دُنيا کښې د غېر يهودى قومونو حاکمان خپل خلق د قابو لاندې
ساتى او د هغوئ اميران په هغوئ خپل رُعب استعمالوى. (٢٦) خو په تاسو کښې دې داسې نهٔ وى. په تاسو کښې چې څوک
مشرى غواړى هغه دې ستاسو خادِم شى (٢٧) او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړى هغه دې په خپله خوښه
د ټولو خادِم شى. (٢٨) ځکه چې اِبن آدم د دې دپاره رانهٔغلو چې د هغهٔ خِدمت دې وکړے شى خو د دې دپاره راغلو چې د
نورو خِدمت وکړى او خپل ژوند د ډېرو دپاره فديه کړى.“

د دوو ړندو سړو بينا کول

(٢٩) کله چې هغوئ د يريحو ښار نه وتل نو ډېر خلق ورپسې روان وُو. (٣٠) د لارې په غاړه دوه ړاندهٔ ناست وُو. هغوئ چې
دا واورېدل چې عيسىٰ په دې لاره تېرېږى نو هغوئ چغې کړې، ”اے مالِکه، د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه.“ (٣١) خلقو
هغوئ ورټل او ورته يې ووئيل چې چپ شئ. خو هغوئ لا نورې هم چغې زياتې کړې چې، ”مالِکه، په مونږ رحم وکړه. اے د
داؤد زويه.“ (٣٢) عيسىٰ ودرېدو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”تاسو څهٔ غواړئ چې زهٔ يې ستاسو دپاره وکړم؟“ (٣٣) هغوئ
ووئيل، ”مالِکه، مونږ خپل نظر غواړُو.“ (٣٤) د عيسىٰ زړهٔ پرې وسوزېدو او د هغوئ سترګو له يې لاس وروړو نو سمدستى

هغوئ بينا شول او په هغهٔ پسې روان شول.

په يروشلم کښې د حضرت عيسىٰ کامیابه استقبال

۲۱ (۱) هغوئ يروشلم ته نزدې شول او کله چې دوئ د زيتُونو په غر کښې د بيتِ‌فګے کلى ته ورسېدل نو عيسىٰ دوه
مريدان د دې هداياتو سره ورولېږل چې، (۲) "دې مخامخ کلى ته ورشئ نو تاسو به يوه خره تړلې وموموئ چې خپل
کوچانړے به ورسره وى. هغه پرانيزئ او ما له يې راولئ. (۳) کهٔ څوک درته څهٔ وائى نو ورته ووايئ چې دا د مالِک په کار
دى او هغه به يې تاسو سره سمدستى راپرېږدى." (۴) دا د هغې پېشګويۍ پوره کول دى چې په کښې وئيلے شوى دى چې،
(۵) "صيون لور ته ووايئ چې ګوره، ستا بادشاه درروان دے، څوک چې حليم دے، په خرهٔ سور، په کوچانړے يعنې په
کوچى باندې." (۶) مريدان لاړل او هغه څهٔ يې وکړل چې عيسىٰ ورته فرمائيلى وُو. (۷) خره او د هغې کوچانړے يې
راوستل، هغوئ خپلې جامې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۸) ګڼو خلقو خپلې جامې د هغهٔ په لاره کښې وغوړولې او
ځينې خلقو د ونو څانګې راماتې کړې او لاره يې ورته ښائسته کړه. (۹) او بيا کومه ډله چې ورنه وړاندې وروستو روانه وه
هغوئ ټولو دا چغې وهلې، "مبارک دې وى د داؤد د زوئ. مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نامه راځى. په
آسمان کښې دې په هغهٔ مبارکى وى." (۱۰) کله چې عيسىٰ يروشلم ښار ته ورننوتو نو ټول ښار کښې بلوه جوړه شوه او
تپوس يې وکړو چې، "دا څوک دے؟" (۱۱) او ګڼې ورته جواب ورکړو چې، "د ګليل د ناصرت نه دا عيسىٰ پېغمبر دے."

د خُدائ د کور پاکول

(۱۲) عيسىٰ بيا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خُدائ په کور کښې يې سوداګرى کوله، وشړل او د صرافانو
تختې او د کونترو د خرڅوونکو کُرسۍ يې نسکورې کړې، (۱۳) او ورته يې وفرمائيل چې، "صحيفې وائى چې زما کور به د
دُعا کور بللے شى، خو تاسو ترې د ډاکوانو اډه جوړه کړې ده." (۱۴) او د خُدائ په کور کښې ورته ړانده او شل خلق
راغلل او هغوئ يې روغ کړل. (۱۵) اِمامانو او د شرعې عالمانو چې دا حېرانونکى معجزې وليدلې چې هغهٔ وکړلې او د خُدائ
په کور کښې چې د ماشومانو چغې واورېدې چې، "مبارک دې وى د داؤد زوئ،" نو دوئ خفه وُو. (۱۶) نو هغهٔ ته يې ووئيل
چې، "دا ماشومان چې څهٔ وائى، تهٔ يې اورې؟" عيسىٰ جواب ورکړو چې، "آو، زهٔ يې اورم. ولې تاسو صحيفې نهٔ دى
لوستلې چې، د وړو او تى رودونکو خولهٔ دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائى." (۱۷) بيا د دوئ نه رُخصت شو او د ښار نه
بهر بيتِ‌عنياه ته لاړو او هلته يې شپه تيره کړه.

د اينځر په ونې لعنت

(۱۸) بل سحر چې عيسىٰ ښار ته راتلو نو اوږے شو. (۱۹) د لارې په غاړه يې د اينځر يوه ونه وليده او هغې له ورغلو خو د
پاڼو نه بغير يې په کښې هيڅ ونهٔ موندل. هغهٔ ونې ته وفرمائيل چې، "تهٔ دې پس د دې نه تل تر تله شنډه يې." او ونه په هغه
ټکى اوچه شوه. (۲۰) مريدان په دې ننداره حېران شول. هغوئ تپوس وکړو چې، "دا لا څهٔ چل دے؟ دا د اينځر ونه څنګه
داسې سمدستى اوچه شوه؟" (۲۱) عيسىٰ ورله جواب ورکړو چې، "زهٔ تاسو ته رښتيا وايم کهٔ چرې ستاسو ايمان کامِل وى
او شک نهٔ کوئ نو تاسو به هم هغه څهٔ وکړئ کوم چې د اينځر د ونې سره وشول، خو لا د دې نه هم زيات. کهٔ تاسو دې
غرهٔ ته ووايئ چې د دې خپل ځايه اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، نو څهٔ چې تاسو وايئ هغه شان به وشى. (۲۲)

کومه دُعا چې تاسو په ایمان وغواړئ نو هغه به ټوله قبوله شي.“

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله تپوس

۲۳ عیسیٰ د خُدائ کور ته ننوتو او کله چې يې تعليم ورکولو نو مشر اِمام او د قوم مشران ورله راغلل او دا سوال يې پرې
وکړو چې، ”تهٔ دا کارونه په کوم اختيار کوې او دا اختيار تا له چا درکړے دے؟“ ۲۴ عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”زهٔ هم
ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې جواب راکړئ نو زهٔ به هم تاسو ته دا وښايم چې په کوم اختيار زهٔ دا کارونه کوم. ۲۵ د
يحيیٰ بپتسمه د آسمان د لورى وه او کهٔ د انسان نه؟“ په دې هغوئ د يو بل سره په بحث شول چې، ”کهٔ مونږ دا ووايو چې د
آسمان نه، نو هغه به راته ووائي چې بيا تاسو په هغهٔ ايمان ولې رانهٔ وړو؟ ۲۶ او کهٔ دا ووايو چې د انسانانو د لورى وه، نو
هسې نه چې خلق مو ونيسى ځکه چې هغوئ ټول دا منى چې يحيیٰ نبى وو.“ ۲۷ نو هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نهٔ
يُو.“ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”بيا به زهٔ هم دا درته ونهٔ وايم چې زهٔ په کوم اختيار دا کارونه کوم.

د دوو زامنو مِثال

۲۸ خو تاسو په دې حقله څهٔ خيال کوئ چې د يو سړى دوه زامن وُو. هغه اول مشر له ورغلو او ورته يې ووئيل چې زويه،
لاړ شه او نن د انګورو په باغ کښې کار وکړه. ۲۹ هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زهٔ نهٔ ځم، خو وروستو هغه پښېمانه
شو او لاړو. ۳۰ بيا پلار کشر زوئ له ورغلو او ورته يې هم هغه شان ووئيل. خو هغهٔ جواب ورکړو چې زهٔ به لاړ شم، خو
هغه باغ ته لا نهٔ ړو. ۳۱ په دواړو کښې کوم يو د پلار په رضا کار وکړو؟“ هغوئ ووئيل چې، ”مشر.“ بيا عيسیٰ ورته
وفرمائيل، ”زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې محصولچيان او کنجرې به هم د خُدائ پاک په بادشاهئ کښې ستاسو نه مخکښې
داخليږى. ۳۲ ځکه چې کله چې يحيیٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو تاسو پرې يقين ونهٔ کړو، خو
محصولچيانو او کنجرو پرې ايمان راوړو. خو سره د دې چې تاسو دا وليدل، تاسو پښېمانه نهٔ شوئ او هغه مو ونهٔ منلو.

د انګورو باغ او د زميندارانو مِثال

۳۳ يو بل مِثال واورئ، يو زميندار وو چې د انګورو باغ يې ولګولو، ګېرچاپېره يې دېوال ترې تاو کړو او په کښې يې د
انګورو دپاره لنګرئ ولګوله او د څوکيدارئ دپاره يې په کښې يو برج جوړ کړو او بيا يې زميندارانو له په اجاره ورکړو او بل
مُلک ته لاړو. ۳۴ کله چې د مېوې موسم راغلو هغهٔ يو نوکر اجاره دارو له ورولېږلو چې د هغوئ نه د هغهٔ د پېداوار برخه
وصول کړى. ۳۵ خو هغوئ د هغهٔ نوکران ونيول، يو يې ووهلو، دويم يې مړ کړو او دريم يې سنګسار کړو. ۳۶ بيا هغهٔ نور
نوکران ورولېږل، دا ځل زيات کسان وُو او هغوئ ورسره هم هغه سلوک وکړو. ۳۷ په آخر کښې يې خپل زوئ په دې
خيال ورولېږلو چې ګنې زما د زوئ خاطر خو به وکړى. ۳۸ خو چې زميندارو د دهٔ زوئ وليدو نو يو بل ته يې ووئيل چې
هم دغه وارث دے، راځئ چې مړ يې کړُو او ميراث به يې زمونږ شى. ۳۹ او هغه يې راونيوو د انګورو د باغ نه يې بهر
وغورزولو او مړ يې کړو. ۴۰ کله چې د انګورو د باغ مالِک راشى نو هغه به د دې زميندارو سره څهٔ سلوک وکړى؟“ ۴۱
هغوئ جواب ورکړو چې، ”هغه به دا بدکارى په خراب مرګ ووژنى او باغ به نورو زميندارو له په اجاره ورکړى، څوک چې
به په موسم کښې د دهٔ د مېوې برخه پوره پوره ورکوى.“ ۴۲ بيا عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو چرې په صحيفو
کښې دا نهٔ دى وئيلى چې، ”کوم کاڼے چې ګِلکارانو رد کړو، هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو. دا د مالِک خُدائ له خوا وشو،
او دا زمونږ په نظر کښې عجيبه ښکارى.“ ۴۳ ځکه زهٔ تاسو ته وايم چې د خُدائ پاک بادشاهى به تاسو نه واخستے شى او

هغه قوم له به ورکړے شی څوک چې يې پوره مېوه ورکوی. ۴۴ هر څوک چې د دې کاڼی سره ټينګ وخوری هغه به ټوټې
ټوټې شی، او کۀ په چا دا راپرېوځی نو هغه به ريز مريز کړی.“ ۴۵ کله چې مشرانو اِمامانو او فريسيانو دا مثالونه واورېدل
نو هغوئ پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوئ پورې دی. ۴۶ هغوئ غوښتل چې دے ګرفتار کړی خو د خلقو نه يرېدل
ځکه چې هغوئ عيسىٰ نبی ګڼلو.

د وادۀ د مېلمستيا مِثال

۲۲ ۱ بيا عيسىٰ هغوئ ته په مِثالونو کښې وفرمائيل، ۲ ”د آسمان بادشاهی د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل زوئ
د وادۀ د روټئ بندوبست يې کړے وو. ۳ خو کله چې هغۀ خپل نوکران رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوئ رانۀ
غلل. ۴ هغۀ بيا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته يې ووئيل چې رابللے شوو خلقو ته دا ووايئ چې دا روټئ ما ستاسو
دپاره کړې ده. ما خپل غوَيان او ښاربۀ څاروی ستاسو دپاره حلال کړی دی، هر څۀ تيار دی، د وادۀ روټئ له راشئ. ۵
خو هغوئ يې هيڅ پرواه ونۀ کړه، يو خپل پټی ته لاړو او بل خپلې سوداګرئ پسې لاړو. ۶ او نورو د هغۀ نوکران ونيول،
بې‌عزته يې کړل او وې وژل. ۷ بادشاه غصه شو، هغۀ د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د هغوئ ښار يې
وسوزولو. ۸ بيا هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل، د وادۀ روټئ تياره ده خو کوم مېلمانۀ چې ما رابللی وُو هغوئ د دې عزت
لائق نۀ وُو. ۹ لويو لارو او چوکونو ته لاړ شئ او هر څوک چې بيا مومئ د روټئ دعوت ورکړئ. ۱۰ نوکران بازار ته
ووتل او ښۀ او بد ټول يې راوبلل او دغه شان د مېلمنو نه هال ډک شو. ۱۱ خو څۀ وخت چې بادشاه راغلو چې مېلمانۀ
ووينی نو هغۀ وکتل چې يو سړی د وادۀ مناسبې جامې اچولې نۀ وې. ۱۲ بادشاه ورته ووئيل چې زما ملګريه، تۀ د وادۀ د
جامو نه بغير دلته څنګه راغلې؟ هغۀ سره هيڅ جواب نۀ وو. ۱۳ نو بادشاه خپلو خادِمانو ته ووئيل چې د دۀ لاس او پښې
وتړئ او بهر په تيارۀ کښې يې وغورزوئ، هغه ځائ چې ژړا او د غاښونو چيچل به په کښې وی. ۱۴ ځکه چې رابلل شوی
خو ډېر دی، خو غوره شوی لږ دی.“

د روم قيصر له ماليه ورکول

۱۵ بيا فريسيان لاړل او په خپلو کښې يې منصوبه جوړه کړه چې هغه څنګه په خپلو خبرو کښې راګېر کړُو. ۱۶ هغوئ
خپل ځينې مريدان د هيروديوس د طرفدارانو سره عيسىٰ له ورولېږل، هغوئ ورته ووئيل چې، ”اُستاذه، مونږ خبر يُو چې تۀ
يو رښتينے سړے يې او د هيچا طرفداری نۀ کوې، کۀ هغه هر څوک هم وی، خو تۀ د خُدائ پاک د لارې تعليم په رښتيا
سره ورکوې. ۱۷ مونږ ته په دې حقله خپله فېصله راکړه چې ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قيصر له محصُول ورکړُو
او کۀ نه؟“ ۱۸ خو عيسىٰ د هغوئ په سازش پوهه وو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”اے مُنافقانو، تاسو ما ولې راګېروئ؟
۱۹ تاسو ما ته د محصُول سکه وښايئ.“ هغوئ د سپينو زرو يوه سکه ورته ورکړه. ۲۰ عيسىٰ تپوس وکړو چې، ”دا د چا
تصوير دے او د چا نوم پرې ليکلے دے؟“ ۲۱ هغوئ جواب ورکړو چې، ”د قيصر.“ هغۀ دوئ ته وفرمائيل، ”څۀ چې د
قيصر وی، هغه قيصر له او څۀ چې د خُدائ پاک وی، هغه خُدائ پاک له ورکوئ.“ ۲۲ په دې جواب هغوئ حق حېران
شول او هغه يې پرېښودو او ترې روان شول.

د قيامت په حق کښې تپوس

۲۳ هم په دغه ورځ ځينې صدوقيان ځوک چې د قيامت نه منکر دی هغهٔ له راغلل او هغهٔ نه يې دا تپوس وکړو چې، ۲۴
”اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې کهٔ د چا ورور مړ شی او ښځه يې پاتې شی او بچی يې نهٔ وی نو بل ورور دې هغه
کونډه وادهٔ کړی او د هغهٔ نسل دې پيدا کړی. ۲۵ نو اوس اووهٔ وروڼه وُو، وړومبی وادهٔ وکړو او بېاولاده مړ شو. د هغهٔ
اولاد نهٔ وو، نو د هغهٔ ښځه د هغهٔ ورور ته پاتې شوه. ۲۶ دغه شان بيا دوېم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه پورې ورسېده.
۲۷ آخر هغه ښځه هم مړه شوه. ۲۸ نو دا راته ووايه چې د قيامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره ټولو
وادهٔ کړے وو؟“ ۲۹ عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو په غلطه يئ ځکه چې نهٔ خو تاسو په صحيفو پوهېږئ او نهٔ د خُدائ
پاک په قدرت خبر يئ. ۳۰ ځکه چې په قيامت کښې به ښځې او سړی يو بل سره وادهٔ نهٔ کوی. هغوئ به د آسمان د فرښتو
په شان وی. ۳۱ خو د مړو د بيا راژوندی کېدو په حقله تاسو د خُدائ پاک هغه قول نهٔ دے لوستلے چې خُدائ په خپله
فرمائيلی دی چې، ۳۲ ”زهٔ د اِبراهيم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د يعقوب خُدائ پاک يم.“ هغه د مړو خُدائ پاک
نهٔ دے خو د ژوندو خُدائ پاک دے.“ ۳۳ خلقو د هغهٔ خبرې واورېدلې او د هغهٔ په تعليم حېران شول.

په شريعت کښې د ټولو نه لوئ حکم

۳۴ فريسيان چې په دې خبر شول چې عيسیٰ د صدوقيانو خولې بندې کړې دی نو راغونډ شول. ۳۵ د هغوئ يو عالم د
آزمېښت دپاره دا تپوس وکړو، ۳۶ ”اُستاذه، په شريعت کښې د ټولو نه لوئ حکم کوم يو دے؟“ ۳۷ هغهٔ ورله جواب
ورکړو چې، ”د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړهٔ، په پوره ځان او په پوره عقل سره مينه ساتئ. ۳۸ دا د ټولو نه لوئ
او اول حکم دے. ۳۹ او دوېم حکم هم په دې شان دے چې، د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ. ۴۰ د
شريعت او د نبيانو د تعليم ټول بنياد په دې دواړو حکمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

۴۱ عيسیٰ د راجمع شوو فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ۴۲ ”تاسو د مسيح په حقله څهٔ وايئ؟ هغه د چا زوئ دے؟“ هغوئ
جواب ورکړو چې، ”د داؤد زوئ دے.“ ۴۳ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”داؤد بيا څنګه هغهٔ ته د روحُ القُدس په الهام کښې
مالِک وائی؟ ۴۴ ځکه چې هغه وائی، ”مالِک زما مالِک ته وفرمائيل چې زما ښی لاس ته کښېنه، ترڅو چې زهٔ ستا دشمنان
ستا د پښو لاندې نهٔ کړم.“ ۴۵ کهٔ چرې داؤد ورته مالِک وائی نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شی؟“ ۴۶ يو کس هم د
هغهٔ په جواب څهٔ ونهٔ وئيل او د دې ورځې نه پس هيچا هم د هغهٔ نه د تپوس کولو همت ونهٔ کړو.

د حضرت عيسیٰ د فريسيانو او د شرعې د عالمانو ملامته کول

۲۳ ۱ عيسیٰ بيا خپلو مريدانو او خلقو ته داسې خبرې وکړې چې ۲ ”د شرعې عالمان او فريسيان د موسیٰ په ګدۍ
ناست دی، ۳ نو هر څهٔ چې دوئ تاسو ته وائی هغه کوئ د هغوئ خبرو ته غوږ نيسئ، خو د هغوئ په شان کارونه مهٔ
کوئ ځکه چې دوئ وائی يو څهٔ او کوی بل څهٔ. ۴ دوئ مذهبی درانهٔ پېټی تړی او د خلقو په اوږو يې باروی خو دا نهٔ
غواړی چې يو ته د اوچتولو دپاره خپله ګوته هم ووړوی. ۵ دوئ چې هر څهٔ کوی دا د خلقو د ليدو دپاره کوی. هغوئ
خپل تعويذونه غټ جوړوی او د خپلو چوغو زوندې لويوی. ۶ دوئ په دعوت کښې خاص ځايونه خوښوی او په
عبادتخانو کښې د مشرۍ کُرسۍ، ۷ او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحالېږی چې د اُستاذ په نامه ياد شی.
۸ خو تاسو ته دې څوک اُستاذ ونهٔ وائی ځکه چې ستاسو خو يو اُستاذ شته او تاسو ټول وروڼه يئ. ۹ په دې دُنيا کښې

هیچا ته پلار مهٔ وایئ ځکه چې ستاسو خو یو پلار شته او هغه په آسمان کښې دے. (۱۰) او تاسو ته دې څوک اُستاذ ونهٔ
وائي ځکه چې ستاسو یو اُستاذ شته او هغه مسیح دے. (۱۱) په تاسو کښې دې د ټولو نه لوئ ستاسو خادِم وی. (۱۲) او هر
هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړے شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت کړے شی.

د حضرت عیسیٰ په مُنافقانو پابندی

(۱۳)-(۱۴) خو په تاسو دې افسوس وی، اے د شرعي عالمانو، فریسیانو ځکه چې سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده.
اے مُنافقانو، ځکه چې تاسو د آسمان د بادشاهۍ دروازې د خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نهٔ په خپله په کښې ورننوځئ او نهٔ
ورته نور خلق پرېږدئ. (۱۵) اے د شرعي عالمانو، فریسیانو، مُنافقانو، ځکه چې تاسو په زمکه او سمندر سفر کوئ د دې
دپاره چې یو کس خپل دین ته راواړوئ او کله چې هغه راواړوئ نو تاسو هغه د خپل ځان نه دوه چنده دوزخی جوړ کړئ
لکه څنګه چې تاسو یئ. (۱۶) اے ړندو لارښودونکو، په تاسو دې افسوس وی، ځکه چې تاسو وایئ چې کهٔ څوک د خُدائ په
کور قسم وخوری نو دا څهٔ خبره نهٔ ده، خو کهٔ چرته یو کس د هغهٔ په سرو زرو قسم وخوری، نو هغه د خپل قسم پابند
دے. (۱۷) اے ړندو کم عقلو، په دې دواړو کښې کوم څیز اهم دے، سرهٔ زر او کهٔ د خُدائ کور چې سرهٔ زر هم پاکوی؟
(۱۸) یا تاسو دا وایئ کهٔ څوک په قربانګاه قسم وخوری نو هیڅ خبره نهٔ ده، خو کهٔ څوک د قربانګاه په شکرانې قسم
وخوری نو هغه به پابند وی. (۱۹) اے ړندو، کوم څیز زیات اهم دے، شکرانه کهٔ هغه قربانګاه چې شکرانه هم پاکوی؟ (۲۰)
نو هرکله چې څوک په قربانګاه قسم خوری نو هغه په قربانګاه او د هغې په شکرانو دواړو قسم خوری. (۲۱) څوک چې د
خُدائ په کور قسم خوری، نو هغه په هغهٔ او څوک چې هلته اوسی، په دواړو قسم خوری. (۲۲) او څوک چې په آسمان قسم
خوری نو دا داسې دی لکه چې هغه د خُدائ پاک په تخت او د خُدائ په ذات باندې قسم خوری. (۲۳) اے د شرعي عالمانو،
فریسیانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو خو د پودینې د کاړو او د زیرې لسمه حِصه ورکوئ خو د شریعت معتبرې
خبرې لکه اِنصاف، رحم او وفاداری مو پرېښې ده. په اصل کښې په کار دا وُو چې تاسو په دې هم عمل کولے او هغه مو
هم نهٔ پرېښودلے. (۲۴) اے ړندو لارښودونکو، تاسو خو اویهٔ د ماشی دپاره چاڼ کوئ خو اوښ لواړ تېروئ. (۲۵) اے د
شرعي عالمانو، فریسیانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس. تاسو خو د کنډول او رکېبۍ بهر مخ وینځئ خو دننه مو هغه د لوټ او
د خود غرضۍ د مال نه ډک کړی وی. (۲۶) اے ړندو فریسیانو، اول د دننه نه کنډول او رکېبۍ وینځئ، نو بهر نه به هم
وینځلے شی. (۲۷) اے د شرعي عالمانو، فریسیانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس. ستاسو مِثال د هغه قبرونو دے چې بهر
سپین کړی او ښائسته ښکاری خو دننه د مړو د هډوکو او د نورې ګندګۍ نه ډک وی. (۲۸) دغه حال ستاسو هم دے، په
ظاهره خو تاسو صادقان ښکارئ، خو د دننه د منافقت او بېشرعي کارونو نه ډک یئ.

د حضرت عیسیٰ پیشګوئي د مُنافقانو د سزا په حقله

(۲۹) اے د شرعي عالمانو، فریسیانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو د نبیانو زیارتونه جوړَوئ او د صادقانو قبرونه
سینګاروئ (۳۰) او دا وایئ چې کهٔ چرې مونږ د خپل پلار نیکهٔ په زمانه کښې ژوندی وے نو د نبیانو په قتلولو کښې به
شریک شوی نهٔ وُو. (۳۱) دغسې تاسو په ځان ګواهی کوئ چې تاسو د هغو خلقو زامن یئ چا چې نبیان وژلی وُو. (۳۲) نو
ځئ او د خپل پلار نیکهٔ نیمګړے کنډول ډک کړئ. (۳۳) اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنګه خلاص
شئ؟ (۳۴) ځکه زهٔ تاسو ته نبیان، هوښیاران او د خُدائ پاک د لارې عالمان درلېږم نو په تاسو کښې به ځینی مړهٔ کړی،
ځینې به په سولی کړی او ځینې به په خپلو عبادتخانو کښې په کوړو ووهی او د یو ښار نه به یې بل ښار ته وشړی. (۳۵) دغه

شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توئ شوې وينې ذمه وارى ستاسو په غاړه وى، د بېګناه هابيل نه د برکياه د زوئ زکرياه
تر وينې پورې، څوک چې تاسو د خُدائ د کور او قربانګاه په مينځ کښې مړ کړو. ۳۶ زۀ تاسو ته رښتيا وايم، چې دې
پيړۍ ته به د دې ټولو سزا ملاويږى.

د حضرت عيسىٰ يروشلم دپاره خفګان کول

۳۷ اے يروشلمه، اے د يروشلم ښارې چې تۀ نبيان وژنې او رسولان سنګساروې کوم چې تا ته رالېږلے شوى دى. ما څو
ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچى راغونډ کړم، داسې لکه چې چرګه خپل بچى د وزرو لاندې راغونډوى، خو تا دا نۀ غوښتل.
۳۸ او اوس وګوره، هغه دے ستاسو کور خوشے او شاړ پاتې کيږى. ۳۹ خو بېشکه زۀ تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر
هغه وخته ما ونۀ وينئ ترڅو چې دا ونۀ وايئ چې، مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځى.“

د حضرت عيسىٰ د خُدائ د کور د بربادۍ پېشګوئي

۲۴ ۱ عيسىٰ د خُدائ د کور نه په وتو وو چې مريدان يې ورنزدې شُو او د خُدائ د کور عمارت يې ورته په ګوته کړو.
۲ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”دې ټولو آبادو ته وګورئ، زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته به يو کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نۀ
شى او ټول به ونړولے شى.“

د مشکلاتو شروع کېدل

۳ څۀ وخت چې عيسىٰ د زيتُونو په غرۀ ناست وو نو مريدان يې ورغلل چې د هغۀ سره په پرده کښې خبرې وکړى. هغوئ
ووئيل، ”مونږ ته دا وښايه چې دا هر څۀ به کله وشى او ستا د راتلو او د قيامت د ورځې نښه به څۀ وى؟“ ۴ عيسىٰ جواب
ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بېلارې نۀ کړى. ۵ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشى او دعوىٰ به کوى چې زۀ مسيح يم،
او ډېر خلق به بېلارې کړى. ۶ داسې وخت به راشى چې تاسو به په خپل خواوشا کښې د جنګونو چغې او سورې او د
جنګونو خبر به اورئ، خو ګورئ تاسو مۀ وار خطا کيږئ ځکه چې داسې څيزونه به ضرور پېښيږى خو آخر وخت به لا نۀ
وى راغلے. ۷ قومونه به د قومونو سره په جنګ وى، بادشاهى به د بادشاهۍ سره، په ډېرو ځايونو کښې به زلزلې او
قحطونه راځى. ۸ خو دا ټولې خبرې به لکه د لنګون د دردونو د شروع کېدو په شان وى. ۹ تاسو به بيا د تنګسيا او د
مرګ دپاره حواله شئ او ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کينه کوى. ۱۰ په دغه وخت کښې به ډېر تيندک
وخورى او د يو بل مُخبرى به کوى او د يو بل سره به کينه کوى. ۱۱ ډېر دروغژن نبيان به راپورته شى او ډېر خلق به
بېلارې کړى. ۱۲ او چې بېشرعې کارونه زيات شى نو د خلقو به د يو بل سره مينه ختمه شى. ۱۳ خو هغه څوک چې تر
آخره قائم پاتې شى هغه به بچ شى. ۱۴ او په ټوله دُنيا کښې به د بادشاهۍ زيرے خور شى او د ټولو قومونو دپاره به ګواهى
شى او بيا به قيامت وى.

لوئ افت

۱۵ يوه ورځ راتلونکې ده هر کله چې تاسو د دانيال د پېشګويى په مطابق په مقدس ځائ کښې هغه پليت بُت چې تباهى
راولى ولاړ ووينئ، (لوستونکى دې پرې پوهه شى) ۱۶ نو هغه څوک چې په يهوديه کښې دى غرونو ته دې وتښتى. ۱۷ کۀ

څوک د چت دپاسه وی هغه دې د سامان اوچتولو دپاره ښکته نۀ راکوزيږی. ۱۸ او څوک چې په پټو کښې وی هغه دې د
خپلې چُوغې راخستلو دپاره نۀ واپس کيږی. ۱۹ افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه ورځو کښې اُميدوارې وی او په
هغوئ چې بچو له سينه ورکوی. ۲۰ دُعا کوئ چې ستاسو تېښته نۀ خو په ژمی کښې او نۀ د سبت په ورځ راشی. ۲۱ ځکه
چې هغه به د لوئ مصيبت ورځ وی. داسې وخت د دُنيا د شروع نه تر اوسه لا نۀ دے راغلے او نۀ به بيا چرته راشی. ۲۲
کۀ هغه د تکليف ورځې لنډې کړے شوې نۀ وې نو هيڅ يو بشر به هم بچ شوے نۀ وے، خو د خُدائ پاک د غوره شوو د
خاطره به هغه ورځې لنډې کړے شی. ۲۳ او کۀ بيا تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائی چې وګورئ مسيح دلته
دے يا هلته دے، نو باور پرې مۀ کوئ. ۲۴ دروغژن مسيحيان او دروغژن نبيان به راښکاره شی او لوئې معجزې او نښې به
ښکاره کوی، او کۀ ممکن وی نو غوره شوی خلق به بې لارې کړی. ۲۵ ګورئ، ما تاسو د دې د کېدو نه مخکښې خبردار
کړئ. ۲۶ کۀ هغوئ تاسو ته ووائی چې هغه هلته په بيابان کښې دے نو هغۀ پسې بهر مۀ ځئ، او کۀ هغوئ ووائی چې هغه
دننه په کوټه کښې دے نو باور پرې مۀ کوئ. ۲۷ لکه څنګه چې برېښنا د مشرق نه تر مغرب پورې رسی دغه شان به د اِبن
آدم راتلل وی. ۲۸ چرته چې مرداره وی هلته به ټپوسان راټوليږی.

د اِبن آدم دوباره راتلل

۲۹ او هر کله چې د دغه ورځو تنګسيا تيره شی نو "سمدستی به نمر تور شی او د سپوږمۍ رڼا به ورکه شی، ستوری به د
آسمان نه راپرېوځی او آسمانی طاقتونه به ولړزولے شی." ۳۰ بيا به په آسمان کښې د اِبن آدم د راتلو نښه ښکاره شی، د
دُنيا ټول قومونه به ژړا انګولا کوی او هغوئ به اِبن آدم ووينی چې د آسمان په وريځو کښې به د قدرت او د ډيرې لوئې سره
راځی. ۳۱ او هغه به خپلې فرښتې د بيګل په لوئ آواز سره راولېږی او هغوئ به د څلورو طرفونو نه، يعنې د آسمان د يو
سر نه تر بله سره، غوره شوی خلق راټول کړی.

د اينځر د ونې مِثال

۳۲ د اينځر د ونې نه سبق واخلئ. هر کله چې د هغې نازکې څانګې غوټۍ ونيسی او پاڼې وکړی نو تاسو پوهه شئ چې
اوړے په راتلو دے. ۳۳ هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې ووينئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه نزدې دے او په دروازه
کښې ولاړ دے. ۳۴ زۀ تاسو ته دا وايم چې دا موجوده پيړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ شی. ۳۵
زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هيچرې فنا نۀ شی.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۶ خو د هغې ورځې او ساعت هيچا ته پته نشته، نۀ خو د آسمان فرښتو ته پته شته او نۀ زوئ ته، خو يو پلار پرې خبر
دے. ۳۷ لکه څنګه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه شان به د اِبن آدم په راتلو هم وشی. ۳۸ په هغه ورځو کښې
چې د سېلاب د راتلو نه اول وُو هغوئ خوړل، څښل، ودونه يې کول او ودونه يې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په
کشتۍ کښې ننوتلو. ۳۹ او دوئ تر هغې هيڅ خبر نۀ وُو ترڅو چې سېلاب رانۀ غلو او دوئ يې لاهو نۀ کړل. دغه شان به د
اِبن آدم په راتلو هم وی. ۴۰ نو هغه وخت به دوه کسان په پټی کښې وی، يو به بوتلے شی او بل به پرېښودلے شی. ۴۱
دوه ښځې به مېچن کوی، يوه به بوتلے شی او بله به پرېښودلے شی. ۴۲ نو بيا تاسو بېدار اوسئ، ځکه چې تاسو په دې نۀ
يئ خبر چې مالِک به په کومه ورځ راځی. ۴۳ خو ياد ساتئ، کۀ د کور مالِک خبر وے چې غل به د شپې په کوم وخت

کښې راځي نو هغه به بېدار وې او خپل کور به يې کنډر کېدو ته پرېښے نۀ وو. ۴۴ نو بيا تاسو هم تيار اوسئ ځکه چې اِبن آدم به په داسې وخت کښې راځي چې ستاسو به په خيال خاطر کښې هم نۀ وى.

وفادار يا بې‌وفا نوکر

۴۵ نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه څوک چا ته چې مالِک د کور اختيار ورکړے وى چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتى او هغوئ له مناسب خوراک ورکوى. ۴۶ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وى. ۴۷ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به دۀ له د خپل ټول مال واک اختيار ورکړى. ۴۸ خو کۀ هغه بد نوکر د خپل ځان سره داسې ووائى چې، بويه چې زما مالِک راځى، ۴۹ او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړى او په خوړلو او څښلو آخته وى او په نشه کښې وى، ۵۰ نو مالِک به يې په داسې ورځ راشى چې د دۀ په خيال خاطر کښې به نۀ وى او په داسې وخت به راشى چې هغه به خبر هم نۀ وى، ۵۱ نو هغه به يې په وهلو ټک شين کړى او دغه شان به يې په مُنافقانو کښې شامل کړى. چرته چې به ژړا او د غاښونو چيچل وى.“

د لسو پېغلو مِثال

۲۵ ۱ ”په هغه وخت به د آسمان بادشاهى د لسو پېغلو په شان وى چا چې مشعلونه واخستل چې د وادۀ د زلمى استقبال له وروځى. ۲ پينځۀ کم عقلې وې او پينځۀ هوښيارې. ۳ هرکله چې کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د ځان سره يې تېل وانۀ خستل. ۴ خو هغه هوښيارو د ځان سره د تېلو کوپۍ هم واخستلې. ۵ کله چې د وادۀ زلمے په راتلو کښې ايسار شو نو هغوئ ټولو له خوب ورغلو او اودې شوې. ۶ خو په نيمه شپه کښې چغې شوې، وګورئ د وادۀ زلمے راغلو. راشئ چې وې ګورئ. ۷ بيا ټولې پېغلې راپاڅېدلې او خپل مشعلونه يې سم کړل. ۸ کم عقلو هوښيارو ته ووئيل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زمونږ مشعلونه مرى. ۹ هغوئ ورته ووئيل چې مونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشى، ښۀ به دا وى چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او ځان له تېل واخلئ. ۱۰ څۀ وخت چې هغوئ تېلو پسې تللې وې نو د وادۀ زلمے راغلو. کومې پېغلې چې تيارې وې هغوئ ورسره د وادۀ مېلمستيا ته ورننوتې او ور بند شو. ۱۱ او بيا هغه نورې پينځۀ هم واپس راغلې او چغې يې کړې، مالِکه، مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. ۱۲ خو هغۀ ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چې زۀ تاسو نۀ پېژنم. ۱۳ ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هيڅ پته نشته.

د درېو نوکرانو مِثال

۱۴ بيا د آسمان د بادشاهۍ مثال د هغه سړى په شان دے څوک چې په سفر تلو او نوکران يې راوبلل او خپل مال يې ورته وسپارلو. ۱۵ يو له يې د ساتلو دپاره د سرو زرو پينځۀ تيلۍ ورکړې، دوېم له يې دوه او درېم له يې يوه، هر يو له يې د خپل قابليت په مطابق ورکړې، بيا هغه د مُلک نه روان شو. ۱۶ چا ته چې پينځۀ تيلۍ ورکړے شوې وې هغه سمدستى لاړو او سوداګرى يې پرې شروع کړه او پينځۀ تيلۍ يې پرې نورې وګټلې. ۱۷ او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تيلۍ ورکړے شوې وې هغۀ دوه نورې وګټلې. ۱۸ خو چا له چې يوه تيلۍ ورکړے شوې وه هغه لاړو او په زمکه کښې يې کنده وکنستله او د مالِک هغه پېسې يې په کښې ښخې کړلې. ۱۹ ډېره موده پس د هغوئ مالِک واپس راغلو او د هغوئ نه يې حساب وغوښتو. ۲۰ چا له چې يې د سرو زرو پينځۀ تيلۍ ورکړې وې، هغه راغلو او پينځۀ نورې يې ورسره کېښودې او ورته يې

ووئيل چې ګوره مالِکه، تا ما له پينځهٔ تيلى راکړې وې، ما ورسره پينځهٔ نورې وګټلې. ﴿٢١﴾ مالِک ووئيل، شاباش زما
اعتبارى او ايمانداره نوکره، تا په لږ څهٔ کښې ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زهٔ تا د ډېر څهٔ اختيارمند کړم. راشه او د
خپل مالِک په خوشحالئ کښې شريک شه. ﴿٢٢﴾ بيا د دوو تيلو هغه کس راغلو او وې وئيل، مالِکه، تا ما ته دوه تيلئ سپارلې
وې، ګوره، ما ورسره دوه نورې وګټلې. ﴿٢٣﴾ مالِک ورته ووئيل، شاباش، زما اعتبارى او ايمانداره نوکره. تا په لږ څهٔ کښې
ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زهٔ تا د ډېر څهٔ اختيارمند کړم. راشه او د خپل مالِک په خوشحالئ کښې شريک شه. ﴿٢٤﴾
بيا هغه څوک راغلو چا ته چې يوه تيلئ ورکړے شوې وه او وې وئيل، مالِکه، ما ته پته وه چې تهٔ يو سخت سړے يې، تهٔ يې
هلته رېبې چرته چې دې کَرلى نهٔ وى، او هلته يې راټولوې چرته چې دې تخم نوستلے نهٔ وى. ﴿٢٥﴾ نو زهٔ ويرېدلم، ځکه لاړم
او ستا سرهٔ زر مې په زمکه کښې ښخ کړل. ګوره څهٔ چې ستا ؤُو هغه دا دى. ﴿٢٦﴾ مالِک ورته ووئيل، اے بدکاره نوکره، تا
ته معلومه وه چې زهٔ يې هلته رېبم چرته چې مې کَرلى نهٔ وى او هلته يې راټولوم چرته چې مې تخم نوستلے نهٔ وى؟ ﴿٢٧﴾ نو
بيا تا ته پکار ؤُو چې زما پېسې دې صرافانو له ورکړے وے، نو په واپسئ به ما هغه مال د ګټې سره حاصل کړے وو. ﴿٢٨﴾
هغهٔ ووې چې د دهٔ نه د سرو زرو هغه تيلئ واخلئ او د لسو تيلو والا له يې ورکړئ. ﴿٢٩﴾ ځکه چې د چا سره چې څهٔ وى
هغهٔ ته به نور هم ورکړے شى تر هغې چې څهٔ ترې سېوا هم شى، خو د چا سره چې څهٔ نهٔ وى هغهٔ نه به هغه څهٔ هم
واخستلے شى چې ورسره وى. ﴿٣٠﴾ نو دا بېکاره نوکر تيارې ته وغورزوئ، چرته به چې د ژړا او د غاښونو چيچل وى.

د قومونو عدالت

﴿٣١﴾ هر کله چې اِبن آدم په پوره شان سره راشى او ټولې فرښتې ورسره وى، هغه به بيا په لوئ سره په خپل آسمانى تخت
کښېنى. ﴿٣٢﴾ او ټول قومونه به د هغهٔ په وړاندې راجمع کړے شى هغه به خلق په دوو ډلو کښې جدا کړى لکه څنګه چې
شپونکے ګډې د چېلو نه جدا کوى. ﴿٣٣﴾ او هغه به ګډې ښى لاس ته او چېلئ ګس لاس ته کړى. ﴿٣٤﴾ بيا به بادشاه د ښى
لاس خلقو ته ووائى چې راځئ زما د پلار بختورو خلقو، د بادشاهئ وارثان شئ چې د دُنيا د پېدايښت راسې تاسو له جوړه
شوې وه په هغې کښې ورداخل شئ. ﴿٣٥﴾ کله چې زهٔ اوږے وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې تږے وم د څښلو دپاره
مو اوبهٔ راکړې، او چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، ﴿٣٦﴾ او چې برېنډ وم نو تاسو په جامو پټ کړم، کله چې زهٔ
ناجوړه وم نو تاسو زما خيال وساتلو او چې په جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلئ. ﴿٣٧﴾ نو صادقان به جواب
ورکړى، مالِکه، دا کله ؤُو چې مونږ تهٔ اوږے وليدلې او خوراک مو درکړو، يا تږے وې او د څښلو دپاره مو اوبهٔ درکړې،
﴿٣٨﴾ او يا مسافر وې او کور ته مو دننه کړې، برېنډ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟ ﴿٣٩﴾ مونږ تهٔ کله ناروغه يا په
قيد کښې ليدلے وې او ملاقات له دې درغلى ؤُو؟ ﴿٤٠﴾ خو بادشاه به جواب ورکړى، زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې تاسو زما
په ورونو کښې د عاجز نه عاجز يو کس سره هم چې څهٔ کړى دى نو زما دپاره مو کړى دى. ﴿٤١﴾ بيا به هغه هغوئ ته
ووائى، څوک چې به د هغهٔ ګس لاس ته وى، اے لعنتيانو، زما د سترګو نه اخوا شئ او هغه تل ابدى اور ته لاړ شئ چې د
شېطان او د هغهٔ د فرښتو دپاره تيار شوے دے. ﴿٤٢﴾ کله چې زهٔ اوږے وم تاسو ما له خوراک رانهٔ کړو، او چې تږے وم د
څښلو دپاره مو اوبهٔ رانهٔ کړې، ﴿٤٣﴾ او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نهٔ کړم، چې برېنډ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې
رانهٔ کړې، او کله چې زهٔ ناروغه او جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانهٔ غلئ. ﴿٤٤﴾ او هغوئ به هم په جواب کښې
ووائى، مالِکه، دا کله مونږ تهٔ په لوږه، تنده، مسافر، برېنډ، ناروغه يا په جيل کښې ليدلے يې او ستاسو خِدمت مو نهٔ دے
کړے؟ ﴿٤٥﴾ نو هغهٔ ورته جواب ورکړو، زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، کله چې تاسو د دوئ نه د يو کس سره هم مدد نهٔ دے
کړے، نو دا تاسو ما سره مدد نهٔ دے کړے. ﴿٤٦﴾ نو بيا به هغوئ ابدى عذاب ته ولېږلے شى، خو صادقان به د تل ژوندون
حاصل کړى.“

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۶ ۱ کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو مریدانو ته يې وفرمائيل، ۲ ”تاسو خبر يئ چې دوه ورځې
پس به د فسح اختر وی، او اِبن آدم به په سولی کولو ته وسپارلے شی.“ ۳ بیا مشران اِمامان او د قوم مشران د مشر
اِمام کائفس په محل کښې جرګه شول. ۴ او هلته هغوئ دا سازش کولو چې عیسیٰ په پټه ونيسو او مړ يې کړُو. ۵ خو
هغوئ ووئيل چې، ”دا دې د اختر په ورځ نۀ وی، ګنې په خلقو کښې به بلوا جوړه شی.“

د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

۶ کله چې عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیتِ‌عنیاه کښې وو، ۷ یوه ښځه راغله چې د مرمرو په عطردان
کښې ورسره قیمتی خوشبويه عطر وُو، او څنګه چې هغه خوراک ته کښيناستو هغې ورله په سر عطر واچول. ۸ مریدانو
چې دا وليدل نو خفه شول. هغوئ ووئيل، ”دا دې ولې ضائع کړل؟ ۹ دا خو به په ډېرو پېسو خرڅ شوې وے او پېسې به
يې د چا غريبانانو په کار راغلې وے.“ ۱۰ عیسیٰ په دې خبر وو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”تاسو دا ښځه ولې تنګوئ؟
هغې ما سره ډېر ښۀ کړی دی. ۱۱ ځکه چې غريبانان خو به تل تاسو سره وی خو زۀ به درسره تل نۀ يم. ۱۲ هغې چې دا
عطر زما په بدن واچول نو زۀ يې د ښخولو دپاره تيار کړم. ۱۳ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر چرته چې په دُنيا کښې دا
زيرے خوريږی نو څۀ چې هغې وکړل نو دا به هم په دې يادېږی.“

د یهوداه اِسکریوتی مُخبری

۱۴ نو بيا يهوداه اِسکريوتی چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو وو، مشرانو اِمامانو له لاړو، ۱۵ او ورته يې ووئيل، ”کۀ زۀ
په عیسیٰ جاسوسی وکړم نو تاسو به ما له څۀ راکړئ؟“ نو هغوئ ورله دېرش د سپينو زرو سيکې ورکړې. ۱۶ د هغه وخت
نه پس هغه د مخبرئ د موقعې په تلاش کښې وو.

مریدانو سره فسح خوړل

۱۷ د پتيرې روټئ د اختر په اوله ورځ عیسیٰ له مريدان راغلل او وې وئيل چې، ”ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په
کښې تا له د فسح خوراک تيار کړُو؟“ ۱۸ هغۀ ورله جواب ورکړو چې، ”په ښار کښې فلانی سړی له ورشئ او ورته ووايئ
چې اُستاذ وائی چې زما مقرر وخت رانزدې دے، زۀ به د مريدانو سره ستا په کور کښې د فسح اختر کوم.“ ۱۹ مريدانو د
عیسیٰ د وينا په مطابق کار وکړو او هلته يې د فسح خوراک تيار کړو. ۲۰ کله چې ماښام شو عیسیٰ هغه دولسو مريدانو
سره کښيناستو. ۲۱ او د روټئ په وخت هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې په تاسو کښې به يو زما مُخبری
کوی.“ ۲۲ هغوئ ورته نمبر په نمبر ډېر په پرېشانئ سره ووئيل، ”مالِکه زۀ خو به نۀ يم؟“ ۲۳ هغۀ جواب ورکړو، ”چا چې
زما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کړو هغه به په ما مُخبری کوی. ۲۴ د اِبن آدم په حق کښې چې په صحيفو کښې څۀ
راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم جاسوسی کوی. کۀ هغه سړے پيدا شوے
نۀ وے نو د هغۀ په حق کښې به دا ډېره ښۀ وه.“ ۲۵ بيا يهوداه، څوک چې مُخبر وو ورته ووئيل، ”مالِکه زۀ خو به نۀ يم؟“
عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده.“

عشاء ربانی

۲۶ د خوراک په وخت عیسیٰ یوه روټۍ راواخسته، شُکر یې پرې وکړو او ما ته یې کړه. په مریدانو یې وویشله او وې فرمائیل، "دا واخلئ، وې خورئ، دا زما بدن دے." ۲۷ بیا هغهٔ د میو یوه پیالۍ راواخسته، د خُدائ پاک شُکر یې پرې وویستو او په دې وینا سره یې هغوئ له ورکړه چې، "د دې نه ټول وڅښئ. ۲۸ دا زما وینه ده چې د خُدائ پاک او د انسانانو تر مینځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو د ګناهونو د معافۍ دپاره توئیږی. ۲۹ زهٔ تاسو ته دا وایم چې د انګورو رس به زهٔ بیا تر هغې ورځې پورې ونهٔ څښم ترڅو چې زهٔ یې د خپل پلار په بادشاهۍ کښې تاسو سره تازه ونهٔ څښم." ۳۰ د حمد وئیلو نه پس دوئ د زیتُونو غرهٔ ته لاړل.

د پطروس د اِنکار په حقله پیشګوئي

۳۱ بیا عیسیٰ دوئ ته وفرمائیل چې، "تاسو ټول به نن شپه زما په وجه تیندک وخورئ، ځکه چې دا لیکلے شوی دی چې، "زهٔ به شپون ووهم، او ګډې به یې خورې ورې شی." ۳۲ خو هر کله چې زهٔ بیا پاڅولے شم نو زهٔ به ستاسو نه وړاندې ګلیل ته لاړ شم." ۳۳ پطروس جواب ورکړو، "ستا په وجه کهٔ بل هر یو هم تیندک وخوری، خو زهٔ به هیچرې تیندک ونهٔ خورم." ۳۴ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل چې، "زهٔ تا ته رښتیا وایم چې تهٔ به نن شپه د چرګ د بانګ نه وړاندې درې ځله زما نه اِنکاری شې." ۳۵ پطروس ورته ووئیل، "کهٔ زهٔ تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هیچرې اِنکاری نهٔ شم." او ټولو مریدانو هم داسې اِقرار وکړو.

د ګیتسمنی په باغ کښې دُعا کول

۳۶ نو بیا عیسیٰ سره د مریدانو ګیتسمنی نومې ځائ ته لاړو او هلته یې هغوئ ته وفرمائیل چې، "ترڅو چې زهٔ دُعا کوم تاسو دلته کښېنئ." ۳۷ هغهٔ پطروس او د زبدی زامن د ځان سره کړل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانی پرې راغله. ۳۸ او هغوئ ته یې وفرمائیل چې، "زما زړهٔ د غمه چوی، دلته ایسار شئ او ما سره بېدار اوسئ." ۳۹ هغه یو څو قدمه لاړو، پړمخې پرېوتو او دا دُعا یې وکړه چې، "اے زما پلاره، کهٔ کېدے شی نو دا د تکلیف پیاله زما نه اخوا کړه، زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی." ۴۰ بیا دے مریدانو له راغلو نو هغوئ یې اودهٔ وموندل نو هغهٔ پطروس ته وفرمائیل، "ولې تاسو ما سره یوه ګینټه قدرې هم بېدار نهٔ شوئ پاتې کېدے؟ ۴۱ بېدار شئ، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نهٔ شئ. ځکه چې روح خو تیار دے خو بدن کمزورے دے." ۴۲ هغه په دوېم ځل لاړو او دُعا یې وغوښته چې، "اے زما پلاره، کهٔ چرې دا د تکلیف پیاله زما د څښلو نه بغیر اخوا کېدے نهٔ شی، نو ستا رضا دې وشی." ۴۳ چې یو ځل بیا هغه واپس راغلو نو هغوئ یې اودهٔ وموندل ځکه چې د هغوئ سترګې درنې شوې وې. ۴۴ بیا هغهٔ هغوئ پرېښودل او لاړو او په درېم ځل یې دُعا وغوښتله او هغه مخکښنۍ خبرې یې بیا وکړلې. ۴۵ بیا هغه مریدانو له راغلو او ورته یې وفرمائیل چې، "ولې تاسو لا هغه شان اودهٔ یئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې اِبن آدم به د ګناهګارانو لاسونو ته حواله شی.
۴۶ پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مُخبر نزدې راغلے دے."

د حضرت عیسیٰ مُخبری او نیول

۴۷ عیسیٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستی یهوداه چې په دولسو مریدانو کښې یو وو، هغه او ډېر خلق چې تُورې او کوتکی

ورسره وې راښکاره شول هغوئ مشرانو اِمامانو، د شرعي عالمانو او اولسی مشرانو رالېږلی وُو. ﴿۴۸﴾ جاسوس هغوئ ته دا
نښه ښولې وه، ”څوک چې زهٔ ښکل کړم هم هغه دے، وې نيسئ.“ ﴿۴۹﴾ نو هغه سمدستی ورورړاندې شو، وې وئيل چې،
”اُستاذه سلام.“ او ښکل يې کړو. ﴿۵۰﴾ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”ملګريه، ته چې څهٔ کول غواړې کوه.“ بيا هغوئ راوړاندې
شول، عيسیٰ يې راټينګ کړو او وې نيولو. ﴿۵۱﴾ په هغه وخت کښې د عيسیٰ په ملګرو کښې يو تُورې ته لاس کړو او راوې
ويستله او د مشر اِمام په غلام يې ګزار وکړو او د هغهٔ غوږ يې پرې کړو. ﴿۵۲﴾ خو عيسیٰ هغهٔ ته وفرمائيل چې، ”خپله تُوره
په تيکی کښې کېږده. څوک چې تُوره چلوی په تُوره مری. ﴿۵۳﴾ ولې ته په دې نهٔ پوهېږې چې زهٔ د خپل پلار نه مدد وغواړم
او هغه به په دې ساعت زما د مدد دپاره د فرښتو د دولسو لښکرو نه زيات راولېږی؟ ﴿۵۴﴾ نو بيا د صحيفو دا وينا به څنګه
تر سره کيږی چې په کښې وئيلے شوی دی چې دا به ضرور کيږی؟“ ﴿۵۵﴾ هم په دغه وخت عيسیٰ هغه خلقو ته وفرمائيل
چې، ”ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې د تُورو او کوتکو سره زما په نيولو پسې راغلی يئ څهٔ؟ زهٔ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په
کور کښې وم او تعليم مې درکولو خو تاسو ما له لاس نهٔ راوړلو. ﴿۵۶﴾ خو دا هر څهٔ هم ځکه وشول چې د نبيانو صحيفې
پوره شی.“ نو بيا ټولو مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرګې په وړاندې پېشی

﴿۵۷﴾ عيسیٰ نيولے تړلے د مشر اِمام کائفس کور ته بوتلے شو چرته چې د شرعي عالمان او مشران راټول وُو. ﴿۵۸﴾
پطروس وريسې په څهٔ فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله چې د مشر اِمام د کور صحن ته ورسېدو، نو ننوځ ورغلو او
هلته هغه د سپاهيانو سره کښېناستو چې د دې هر څهٔ اَنجام ووينی. ﴿۵۹﴾ مشرانو اِمامانو او ټولې جرګې دا کوشش وکړو
چې د عيسیٰ په خلاف داسې څهٔ ګواهی پېدا کړی چې د مرګ حُکم پرې وکړی. ﴿۶۰﴾ خو داسې ګواهی يې پېدا نهٔ کړے شوه،
سره د دې چې ډېر کسان د دروغو ګواهۍ دپاره راوړاندې شوی وُو. آخر دوو سړو دا ګواهی وکړه چې، ﴿۶۱﴾ ”دهٔ فرمائيلی
وُو چې زهٔ د خُدائ پاک کور نړولے شم او په درېو ورځو کښې يې بيا آبادولے شم.“ ﴿۶۲﴾ په دې مشر اِمام پاڅېدو او عيسیٰ
ته يې ووئيل چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟ دا اِلزامونه د څهٔ دی چې هغوئ ستا خلاف ګواهی ورکوی؟“ ﴿۶۳﴾ خو عيسیٰ
چپ پاتې شو. نو بيا مشر اِمام ووئيل چې، ”زهٔ د ژوندی خُدائ پاک قَسم درکوم چې ووايه، ته په رښتيا مسيح، د خُدائ پاک
زوئ يې کهٔ نه؟“ ﴿۶۴﴾ عيسیٰ جواب ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده، خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې د نن نه پس به تاسو اِبن آدم د
خُدائ پاک ښی لاس ته ناست او د آسمان په وريځو کښې په راتلو ووينئ.“ ﴿۶۵﴾ په دې وينا مشر اِمام خپله چُوغه وشلوله
او وې وئيل چې، ”دے خو کُفر وائی. د دې ګستاخۍ نه پس هم د نورو ګواهانو حاجت شته څهٔ؟ تاسو په خپله دا کُفر
واورېدو. ﴿۶۶﴾ ستاسو فيصله څهٔ ده؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”دے مجرم دے او د قتلولو جوګه دے.“ ﴿۶۷﴾ بيا هغوئ د
هغهٔ په مخ وتُوکل او په سوکونو يې ووهلو او ځينو په څپېړو ووهلو، ﴿۶۸﴾ او وئيل يې، ”اے مسيح، کهٔ ته په رښتيا نبی يې نو
دا راته ووايه چې چا ووهلې.“

د پطروس د حضرت عيسیٰ نه منکرېدل

﴿۶۹﴾ نو په دې دوران کښې پطروس بهر په صحن کښې ناست وو چې يوه وينځه ورغله او ورته يې ووئيل، ”ته خو هم د
عيسیٰ ګليلی سره وې.“ ﴿۷۰﴾ خو پطروس د ټولو په مخکښې منکر شو او وې وئيل چې، ”زهٔ نهٔ پوهېږم، چې دا تاسو څهٔ
وايئ؟“ ﴿۷۱﴾ بيا هغه د ډيوړۍ په لور روان شو او هلته يوې بلې وينځې چې هغه وليدو نو موجودو خلقو ته يې ووئيل چې، ”دا
سړے هم د عيسیٰ ناصری سره وو.“ ﴿۷۲﴾ يو ځل بيا هغه منکر شو او په قسمونو شو چې، ”زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم.“ ﴿۷۳﴾ لږه

شیبه وروستو د ولاړو کسانو نه یو څو کسان راغلل او پطروس ته یې ووئیل چې، ”بېشکه ته د هغوئ نه یو یې ځکه چې ستا
د لهجې نه دا پته لګی.“ (۷۴) په دې هغه په بدو ردو سر شو او قسمونه یې وخوړل چې، ”زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم.“ په دغه وخت
کښې چرګ بانګ ووئیلو. (۷۵) او پطروس ته د عیسیٰ هغه خبره رایاده شوه چې فرمائیلی یې وُو چې، ”د چرګ د بانګ نه
مخکښې به ته زما نه درې ځله اِنکاری شې.“ هغه بهر ووتو او په چغو چغو یې وژړل.

د حضرت عیسیٰ پیلاطوس له بوتلل

۲۷ (۱) چې سبا شو نو مشران اِمامان او د قوم مشران راټول شول او دا منصوبه یې جوړه کړه چې عیسیٰ به څنګه
وژنو. (۲) بیا یې هغه وتړلو او روان یې کړو او رومی ګورنر پیلاطوس ته یې حواله کړو.

د یهوداه اِسکریوتی خودکُشی کول

(۳) کله چې یهوداه مُخبر ته پته ولګېده چې په عیسیٰ باندې جرم ثابت شوے دے نو هغه پښېمانه شو او هغه د سپینو زرو
دېرش سیکې یې مشرانو اِمامانو او قومی مشرانو ته واپس کړې. (۴) هغهٔ ووئیل، ”ما ګناه کړې ده چې یو بېګناه سړی ته د
مرګ سزا مِلاو شوې ده.“ خو هغوئ ووئیل چې، ”زمونږ پرې څهٔ؟ ته پوهه شه او ستا کار پوهه شه.“ (۵) نو هغهٔ بیا د
سپینو زرو سیکې د خُدائ په کور کښې په زمکه وغورزولې او د هغوئ نه روان شو، او خپل ځان یې پانسی کړو. (۶)
مشرانو اِمامانو د سپینو زرو سیکې راوچتې کړې او وې وئیل چې، ”دا سیکې د خُدائ د کور په خزانه کښې اچول روا نهٔ
دی ځکه چې دا د قتل قیمت دے.“ (۷) نو صلاح یې وکړه او د کُلال زمکه یې پرې واخسته چې د مسافرو قبرستان پرې
جوړ کړی. (۸) تر نن ورځې پورې هغه زمکه د خُون په پټی یادېږی. (۹) دغه شان د یرمیاه نبی پېشګوئې تر سره شوه چې،
”هغوئ دېرش د سپینو زرو سیکې واخستلې چې هغه په بنی اِسرائیلو کښې د سر قیمت وو، (۱۰) او هغه د سپینو زرو سیکې
یې د کُلال په زمکه ورکړې، لکه چې مالِک ما ته حُکم راکړے دے.“

د پیلاطوس د حضرت عیسیٰ نه تپوسونه

(۱۱) بیا یې عیسیٰ ګورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو نو ګورنر ترې تپوس وکړو چې، ”ولې ته د یهودیانو بادشاه یې
څهٔ؟“ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”دا ستا وینا ده.“ (۱۲) او کوم اِلزام چې په هغهٔ باندې مشرانو اِمامانو او اولسی مشرانو لګولے
وو د هغې یې هیڅ جواب ورنهٔ کړو. (۱۳) بیا پیلاطوس ورته ووئیل چې، ”ولې ته دا ټولې ګواهۍ چې ستا په خلاف کېږی نهٔ
اورې څهٔ؟“ (۱۴) خو هغهٔ په جواب کښې د یو ټکی نه هم اِنکار ونهٔ کړو او ګورنر په دې ډېر حېران شو.

د حضرت عیسیٰ د مرګ سزا

(۱۵) د اختر په ورځ د ګورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به یې یو قیدی آزادولو. (۱۶) په دغه وخت کښې برابا نومې
یو بدنام سړے په قېد کښې وو. (۱۷) کله چې خلق راغونډ شول نو پیلاطوس ورته ووئیل چې، ”ستاسو په خوښه زهٔ څوک
آزاد کړم، برابا یا عیسیٰ چې ورته مسیح وئیلے شی؟“ (۱۸) ځکه چې هغهٔ ته پته وه چې هغوئ عیسیٰ د حسد په وجه دهٔ ته
حواله کړے وو. (۱۹) پیلاطوس لا په تخت ناست وو چې د خپلې ښځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې، ”دې بېګناه سړی ته
ګورے هیڅ ونهٔ وائې ځکه چې بیګاه په ما په دې وجه په خوب کښې ډېر مصیبت تیر شو.“ (۲۰) تر دې وخته مشرانو

اِمامانو او نورو مشرانو خلق دې ته لمسولی وُو چې د برابا آزادی وغواړی او د عيسىٰ قتل. ﴿۲۱﴾ کله چې ګورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې، ”په دواړو کښې څوک آزادول غواړئ؟“ هغوئ چغې کړې، ”برابا.“ ﴿۲۲﴾ پيلاطوس ورته ووئيل چې، ”بيا د عيسىٰ سره څهٔ وکړم څوک چې د مسيح په نوم ياديږی؟“ ټولو په يو آواز په چغو ووئيل چې، ”دے په سولۍ راځوړند کړئ.“ ﴿۲۳﴾ پيلاطوس ووئيل چې، ”ولې؟ په څهٔ ګناه؟“ خو هغوئ نورې هم چغې کړې چې، ”په سولۍ يې کړه.“ ﴿۲۴﴾ پيلاطوس پوهه شو چې زهٔ هيڅ نهٔ شم کولے او فساد جوړيږی، نو هغهٔ اوبهٔ راوغوښتلې، د ټولو خلقو په وړاندې يې خپل لاسونه ووينځل او وې وئيل چې، ”زما لاسونه دې د دې سړی د خُون نه پاک وی، د دهٔ د خون ذمه واری دې ستاسو په غاړه وی.“ ﴿۲۵﴾ ټولو خلقو په يو آواز چغې کړې چې، ”د دهٔ خُون دې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وی.“ ﴿۲۶﴾ نو هغهٔ بيا برابا آزاد کړو او عيسىٰ يې په کوړو ووهلو او په سولۍ کولو له يې ورکړو.

د سپاهيانو په حضرت عيسىٰ پورې ټوقې کول

﴿۲۷﴾ بيا د ګورنر سپاهيانو عيسىٰ قلعې ته بوتلو او ټوله فوجی دسته يې ترې راچاپيره کړه. ﴿۲۸﴾ جامې يې ترې ويستلې او سره شان چُوغه يې پرې واچوله. ﴿۲۹﴾ او د ازغو تاج يې جوړ کړو او ورته يې په سر کړو او يو بينت يې په ښی لاس کښې ورکړو، بيا د هغهٔ په مخکښې په زنګنو شول او ټوقې يې ورپورې کولې چې، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ ﴿۳۰﴾ هغوئ په هغهٔ وتُوکل او بينت يې ترې واخستو او په سر سر يې پرې ووهلو. ﴿۳۱﴾ او چې ټوقې يې بس کړې نو چُوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولۍ کولو له بوتلو.

د حضرت عيسىٰ په سولۍ کول

﴿۳۲﴾ کله چې دوئ په لاره روان وُو نو شمعون نومې کرينی سړے يې په نظر شو او هغه يې په زور په بيګار راونيولو چې د عيسىٰ سولۍ يوسی. ﴿۳۳﴾ او بيا ګولګتا نومې ځائ ته ورغلل چې مطلب يې د کوپړو ځائ دے. ﴿۳۴﴾ هلته يې عيسىٰ ته د تريخ ځيز سره ګډ کړی مے د څښلو دپاره ورکړل، خو د څکلو نه وروستو يې ونهٔ څښل. ﴿۳۵﴾ او چې کله يې دے په سولۍ وخيژولو نو د هغهٔ په جامو يې پچه واچوله. او په خپلو کښې يې تقسيم کړې. ﴿۳۶﴾ نو بيا يې هلته څوکيداری ته کښيناستل. ﴿۳۷﴾ د هغهٔ د سر دپاسه يې يوه تخته چې جرم پرې ليکلے شوے وو ټک وهله چې، دا د يهوديانو بادشاه عيسىٰ دے. ﴿۳۸﴾ دوه ډاکوان يې هم د هغهٔ سره په سولۍ کړی وُو، يو يې د هغهٔ ښی او بل يې د هغهٔ ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ﴿۳۹﴾ په لارې تېرېدونکو به عيسىٰ ته په چغو کنځل کول او په مسخرو به يې سرونه ورپورې خوځول، ﴿۴۰﴾ ”اوس ځان ته وګوره، تهٔ به د خُدائ پاک دا کور ورانوې او بيا به يې په درېو ورځو کښې جوړوې. ښه نو بيا کهٔ تهٔ په رښتيا د خُدائ زوئ يې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولۍ نه راکوز شه.“ ﴿۴۱﴾ دغه شان مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، ﴿۴۲﴾ او وئيل يې چې، ”هغهٔ خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نهٔ شی بچ کولے. بېشکه کهٔ دے د بنی اِسرائيلو بادشاه وی نو اوس دې د دې سولۍ نه راکوز شی، نو بيا به پرې مونږ ايمان راوړو. ﴿۴۳﴾ د دهٔ په خُدائ پاک باور وو، اوس دې دے خُدائ بچ کړی کهٔ هغه يې غواړی، ځکه چې دهٔ وئيل چې، زهٔ د خُدائ پاک زوئ يم.“ ﴿۴۴﴾ تر دې چې د دهٔ سره په سولۍ شوو مجرمانو هم دهٔ ته سپکې سپورې وئيلې.

د حضرت عيسىٰ وفات کيدل

﴿۴۵﴾ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تيارهٔ راخوره شوه او د تير ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. ﴿۴۶﴾ او په تير ماسپښين

عیسیٰ په اوچت آواز نعرې کړې، "ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟" یعنې، "اے زما خُدایه پاکه، اے زما خُدایه پاکه، زهٔ دې ولې
پرېښودلم؟" ۴۷ ځینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئیل چې، "وګورئ دے اوس الیاس ته نعرې وهی." ۴۸ په
هغوئ کښې یو سمدستی منډه کړه یو اسفنج یې د سرکې نه ډک کړو او د هغهٔ شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونیولو چې
وې څښی. ۴۹ خو نورو ووئیل چې، "اوس به وګورو چې الیاس راشی او دے راکوز کړی." ۵۰ عیسیٰ بیا یوه تېزه کریکه
کړه او ساه یې ورکړه. ۵۱ هغه وخت د خُدائ د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مینځ دوه شوه. او زلزله راغله، ګټې
وچاودل، ۵۲ او قبرونه وسپړدے شول او د خُدائ پاک ډېر مقدسین د خوبه رابېدار شول. ۵۳ او د عیسیٰ د پاڅېدلو نه
پس هغوئ د قبرونو نه راووتل، یروشلم ته ننوتل او ډېرو خلقو یې ننداره وکړه. ۵۴ کله چې صوبه دار او د هغهٔ سپاهیانو
چې د عیسیٰ څوکیداری یې کوله زلزله او دا ټول واقعات ولیدل نو په هغوئ هیبت راغلو او وې وئیل، "بېشکه چې دا سړے
د خُدائ پاک زوئ وو." ۵۵ ډېرې ښځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه یې تماشه کوله. هغوئ د ګلیل نه په عیسیٰ پسې
خِدمت ته راغلې وې. ۵۶ په هغوئ کښې یوه مریم مګدلینی وه او بله د یعقوب او د یوسف مور مریم، او د زبدی د زامنو
مور وه.

د حضرت عیسیٰ ښخول

۵۷ کله چې ماښام شو نو د ارمتیه یو مالداره سړے وو چې نوم یې یوسف وو او د عیسیٰ مرید وو، راغلو. ۵۸ هغه
پیلاطوس له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو او پیلاطوس حکم وکړو چې ور دې کړے شی. ۵۹ یوسف هغه لاش
یوړو او په صفا کتان کښې یې ونغښتو، ۶۰ او هغهٔ په خپل نوې غار کښې کېښودو کوم چې هغهٔ په ګټ کښې کنستے وو.
او یو لوئ کاڼے یې د قبر خولې ته راوړغړولو او ترې لاړو. ۶۱ او مریم مګدلینی او هغه بله مریم دواړه یې قبر ته مخامخ
ناستې وې.

په قبر څوکیداران

۶۲ په بله ورځ چې د سبت ورځ وه مشران اِمامان او نور فریسیان په جمع پیلاطوس له راغلل، ۶۳ او وې وئیل چې،
"صاحبه، مونږ ته یاد دی چې هغه فریبی چې لا ژوندے وو نو وئیلی یې وُو چې زهٔ به په دریمه ورځ پورته کړے شم. ۶۴ نو
تهٔ بیا دا حکم ورکړه چې تر دریو ورځو پورې دې د دغه قبر څوکیداری وکړے شی. هسې نه چې د هغهٔ مریدان راشی، لاش
یې په غلا وباسی او بیا خلقو ته وائی چې هغه پورته کړے شوے دے، او آخری فریب یې د وړومبی فریب نه ډېر بد وی."
۶۵ پیلاطوس ورته ووئیل چې، "ځئ لاړ شئ، سپاهیان ځان سره بوځئ. څنګه مو چې خوښه وی نو هغه شان سخته
څوکیداری یې وکړئ." ۶۶ نو هغوئ لاړل، او د قبر د خولې په کاڼي یې مهرونه ولګول او د څوکیدارئ دپاره یې پرې
سپاهیان مقرر کړل.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۸ ۱ د سبت ورځ تیره شوه او د اِتوار د ورځې سحر کېدونکے وو چې مریم مګدلینی او هغه بله مریم د قبر لیدو له
راغلې. ۲ ناګهانه یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د مالِک خُدائ یوه فرښته راکوزه شوه، غار له راغله او هغه کاڼے یې
ورغړولو او پرې کښېناسته. ۳ مخ یې د برېښنا په شان ځلېدو او جامې یې لکه د واورو په شان سپینې وې. ۴

ځوکيداران يې په ليدو د يرې نه په لړزېدو شول او لکه د مړو پرېوتل. ۵ فرښتې بيا ښځو ته وفرمائيل چې، ”مۀ يرېږئ، ما
ته پته ده چې تاسو د عيسىٰ ليدو له راغلى يئ ځوک چې په سولۍ شوے وو. ۶ هغه دلته نشته، هغه بيا پورته کړے شوے
دے لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلى وُو. راشئ، هغه ځائ وګورئ چرته چې هغه پروت وو. ۷ نو بيا زر لاړې شئ او د هغۀ
مريدان خبر کړئ چې هغه له مړو نه ژوندے پاځولے شوے دے او ستاسو نه وړاندې ګليل ته روان دے، تاسو به يې هلته
ووينئ. څۀ چې درته ما ووئيل هغه ياد ساتئ.“ ۸ هغوئ د قبر نه په هيبت او خوشحالۍ لاړې او په منډه شوې چې مريدان
خبر کړى. ۹ ناڅاپى عيسىٰ په لاره پرې پېښ شو او په هغوئ يې سلام واچولو. هغوئ ورغلې او د هغۀ پښې يې ونيولې او
سجده يې ورته وکړه. ۱۰ بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”يرېږئ مه، لاړې شئ او زما وروڼو له دا پېغام ورکړئ چې
هغوئ دې ګليل ته لاړ شى، ما به هلته ووينى.“

د ځوکيدارانو خبر راوړل

۱۱ ښځې لا په خپله لار تللې چې ځينې ځوکيداران ښار ته ننوتل او مشرانو اِمامانو ته يې ټوله قيصه تيره کړه. ۱۲ بيا
هغوئ مشران راغونډ کړل او صلاح يې وکړه. او مشرانو اِمامانو سپاهيانو ته غټ رشوت ورکړو، ۱۳ او ورته يې ووئيل
چې، ”تاسو به دا ووايئ چې د شپې چې مونږ اودۀ شو نو د هغۀ مريدان راغلل او د هغۀ لاش يې پټ کړو.“ ۱۴ او ورسره
يې دا هم ووئيل چې، ”کۀ دا خبر د ګورنر غوږو ته ورسېدو نو مونږ به د هغۀ سره خبره وکړو او تاسو ته به هيڅ نقصان نۀ
درکوى.“ ۱۵ نو هغوئ پېسې واخستلې او څۀ چې ورته وئيلے شوى وُو هم هغه شان يې وکړل. دغه قيصه تر نن ورځې په
يهوديانو کښې خوره ده.

مريدانو ته حُکم ورکول

۱۶ يوولس مريدان د ګليل هغه غر ته روان شول د کوم چې عيسىٰ ورته د تللو دپاره فرمائيلى وُو. ۱۷ کله چې هغوئ هغه
وليدو نو ورته په سجده شول خو ځينې شکمن وُو. ۱۸ بيا عيسىٰ ورغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”د آسمان او د زمکې
ټول اختيار ما ته راکړے شوے دے. ۱۹ ځکه تاسو په زمکه خوارۀ شئ او ټول قومونه زما مريدان کړئ او د پلار، د زوئ
او د روحُ القُدس په نامه ورته بپتسمه ورکړئ. ۲۰ او دا تعليم ورکوئ چې په هغه ټولو خبرو عمل کوئ چې ما تاسو ته
حکم کړے دے. او دا يقين ساتئ چې زۀ به تل او تر قيامته پورې تاسو سره يم.“